This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

+ *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.

+ *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.

+ *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.

+ *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at `http://books.google.com/`

Über dieses Buch

Dies ist ein digitales Exemplar eines Buches, das seit Generationen in den Regalen der Bibliotheken aufbewahrt wurde, bevor es von Google im Rahmen eines Projekts, mit dem die Bücher dieser Welt online verfügbar gemacht werden sollen, sorgfältig gescannt wurde.

Das Buch hat das Urheberrecht überdauert und kann nun öffentlich zugänglich gemacht werden. Ein öffentlich zugängliches Buch ist ein Buch, das niemals Urheberrechten unterlag oder bei dem die Schutzfrist des Urheberrechts abgelaufen ist. Ob ein Buch öffentlich zugänglich ist, kann von Land zu Land unterschiedlich sein. Öffentlich zugängliche Bücher sind unser Tor zur Vergangenheit und stellen ein geschichtliches, kulturelles und wissenschaftliches Vermögen dar, das häufig nur schwierig zu entdecken ist.

Gebrauchsspuren, Anmerkungen und andere Randbemerkungen, die im Originalband enthalten sind, finden sich auch in dieser Datei – eine Erinnerung an die lange Reise, die das Buch vom Verleger zu einer Bibliothek und weiter zu Ihnen hinter sich gebracht hat.

Nutzungsrichtlinien

Google ist stolz, mit Bibliotheken in partnerschaftlicher Zusammenarbeit öffentlich zugängliches Material zu digitalisieren und einer breiten Masse zugänglich zu machen. Öffentlich zugängliche Bücher gehören der Öffentlichkeit, und wir sind nur ihre Hüter. Nichtsdestotrotz ist diese Arbeit kostspielig. Um diese Ressource weiterhin zur Verfügung stellen zu können, haben wir Schritte unternommen, um den Missbrauch durch kommerzielle Parteien zu verhindern. Dazu gehören technische Einschränkungen für automatisierte Abfragen.

Wir bitten Sie um Einhaltung folgender Richtlinien:

+ *Nutzung der Dateien zu nichtkommerziellen Zwecken* Wir haben Google Buchsuche für Endanwender konzipiert und möchten, dass Sie diese Dateien nur für persönliche, nichtkommerzielle Zwecke verwenden.

+ *Keine automatisierten Abfragen* Senden Sie keine automatisierten Abfragen irgendwelcher Art an das Google-System. Wenn Sie Recherchen über maschinelle Übersetzung, optische Zeichenerkennung oder andere Bereiche durchführen, in denen der Zugang zu Text in großen Mengen nützlich ist, wenden Sie sich bitte an uns. Wir fördern die Nutzung des öffentlich zugänglichen Materials für diese Zwecke und können Ihnen unter Umständen helfen.

+ *Beibehaltung von Google-Markenelementen* Das "Wasserzeichen" von Google, das Sie in jeder Datei finden, ist wichtig zur Information über dieses Projekt und hilft den Anwendern weiteres Material über Google Buchsuche zu finden. Bitte entfernen Sie das Wasserzeichen nicht.

+ *Bewegen Sie sich innerhalb der Legalität* Unabhängig von Ihrem Verwendungszweck müssen Sie sich Ihrer Verantwortung bewusst sein, sicherzustellen, dass Ihre Nutzung legal ist. Gehen Sie nicht davon aus, dass ein Buch, das nach unserem Dafürhalten für Nutzer in den USA öffentlich zugänglich ist, auch für Nutzer in anderen Ländern öffentlich zugänglich ist. Ob ein Buch noch dem Urheberrecht unterliegt, ist von Land zu Land verschieden. Wir können keine Beratung leisten, ob eine bestimmte Nutzung eines bestimmten Buches gesetzlich zulässig ist. Gehen Sie nicht davon aus, dass das Erscheinen eines Buchs in Google Buchsuche bedeutet, dass es in jeder Form und überall auf der Welt verwendet werden kann. Eine Urheberrechtsverletzung kann schwerwiegende Folgen haben.

Über Google Buchsuche

Das Ziel von Google besteht darin, die weltweiten Informationen zu organisieren und allgemein nutzbar und zugänglich zu machen. Google Buchsuche hilft Lesern dabei, die Bücher dieser Welt zu entdecken, und unterstützt Autoren und Verleger dabei, neue Zielgruppen zu erreichen. Den gesamten Buchtext können Sie im Internet unter `http://books.google.com` durchsuchen.

T88
T90
I

A 472070 DUPL

Harter, De Ioannis Tzetzae historiarum fontibus quaestiones selectae

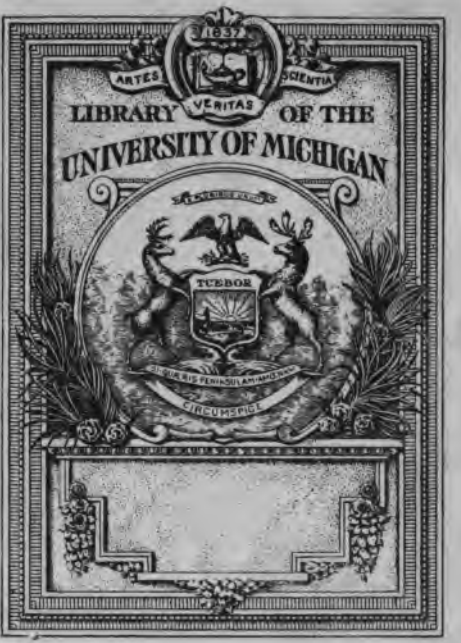
1837
ARTES
VERITAS
SCIENTIA
LIBRARY OF THE
UNIVERSITY OF MICHIGAN
TUEBOR

IA/ [illegible] hochachtungsvoll ergebenst der Vfs.

DE OANNIS TZETZAE HISTORIARUM FONTIBUS QUAESTIONES SELECTAE.

888
T90
H

Dissertatio inauguralis

quam

consensu et auctoritate amplissimi philosophorum ordinis

in academia Kiliensi

ad summos in philosophia honores rite capessendos

conscripsit

et una cum sententiis controversis

die XV mensis Maii anni MDCCCLXXXVI hora XII

in aula academica minore

publice defendet

Christian Harder

Gaardensis Holsatus.

Adversarii erunt:

Richard Schmidt, DD. phil.
Eduard Weede, cand. phil.
Friedrich Witt, stud. theol.

Kiliae.

Ex officina H. Fiencke

1886.

Imprimatur:

A. Stimming,

h. t. prodecanus.

888
T90
H

RICCARDO FOERSTER.

152314

Tzetziana studia iam diu contempta iacent et saepius in iis libris, qui ad historiam litterarum veterum spectant, quam leviter ac neglegenter ille in conscribendis suis versibus versaretur, questi sunt, quam quanta fides ei esset habenda, perquisiverunt; neque qui postremus edidit Historias Kiesslingius nisi qui in propatulo sunt fontes adnotavit. Qui tum soli, quantum video, vv. dd. aliquid de fide grammatici Byzantini protulerunt, K. O. Mueller (Scholien zu den im rhein. mus. IV 393 ss. von Duebner herausgegeb. versen ueber die verschiedenen dichtungsgattungen. Mus. Rhen V (1837) p. 333 ss.), H. Keil (Rhen. Mus. N. S. VI (1847) p. 108 ss. 143 ss. cf. Ritschelii Opusc. I p. 197 ss.), R. Foerster (Alcamenes und die giebelcompositionen des zeustempels zu Olympia. Die kunstgeschichtlichen angaben des Jo. Tzetzes u. des Suidas. Rhen. Mus. N. S. XXXVIII (1883) p. 421—453. Cf. p. 633 s.), ut docuerunt et nonnihil bonae frugis e scriptis Tzetzae capi posse et saepissime nihil esse fidei ei habendum, ita vel parva scripta Tzetzae vel parvam partem Historiarum tractaverunt. Constitui igitur auctore R. Foerstero in eo opere, quod et maximum et notissimum est, Historiis, quibus fontibus qua ratione Tzetzes usus essest, exponere, ita tamen ut, si e re esset, etiam ex aliis scriptis Tzetzianis hoc illudve eligerem.

Sed non meum esse putavi in omnes historiunculas inquirere; satis esse duxi de iis rebus, quae ad mythologiam, historiam, geographiam, litteras spectant, agere.

At priusquam, qua ratione Tz. fontibus suis usus sit, exponamus, quemadmodum auctores, unde hausit, laudare soleat, brevi dicere oportet.

Caput I.

Qua ratione fontibus suis Tzetzes usus sit.

A. Quemadmodum auctores, unde hausit, laudare soleat.

1. Et omitto quidem vituperare — omnes enim fere scriptores Byzantini ita fecisse videntur — quod saepissime laudavit scriptores ipsos, ubi laudanda erant scholia, quae ad illos scriptores extant, ut Pindarum: schol. Pyth. VII init: Tz. I 8., 18. schol. Ol. IX, 1: I 688. schol. Pyth. IV passim: III 884. schol. Ol. VII 159: IV 393. Apollon. Rhod: schol. Apoll. Rh. IV 177: Tzetz. I 431. 436. Aristid. Rhetor: schol. ed. Frommel p. 201: Tz. I 624. Gregor. Nazianz.: Nonni *Συναγωγ. ἱστορ.* in Greg. Naz. ed. Montague p. 140: Tz. V 99.

2. Citat nonnumquam eos testes, quos ab aliis scriptoribus allatos invenerat ut II 710 Stasinum a scholiis Pind. Nem. X 114 conf. Tzetz. vs. 705. III 957 Ionem Chium: sed sunt 955—58 961s. sumpti ex Iul. Polluc. Onomast II 94s., quem et ipsum laudat vs. 955, Didymum et Tarrhaeum VIII 18 e Zenob. I 83 conf. Schmidt, Didym. p. 398 (9. 10). Sua ipse verba Tzetzes ubique doctrinam suam venditare studens in schol. ad VII 169 (*τὸ κατά τινας ἐγὼ Τζέτζης φημὶ οὐχ ὁ Παυσανίας*) diligenter a Pausania secernit. Raro (VIII 606) citat accurate Strabonem *ὡς ὁ Στράβων γράφει.*

Et haec quidem leviuscula esse ac minime mira in eo, qui tam multa scripsit, aliquis putabit.

3. Magis autem arrogantiam hominis, quae omnium Tzetzae scripta legentium pariter offendat animos, vides elucere ex iis locis quibus omnes eos scriptores laudat, qui usquam quamvis paucis verbis quas exponit res commemoraverunt. Conf. II 31ss. III 99s. IV 997 (Triphiodor. 51s.) XII 181s. 189s. (Orph. Lith. 357ss.). — VII 170s.: mentionem fecit Lucianus Antiochi, filii Seleuci Nicatoris Icaromen. 15 Histor. scrib. 35, cognominis *Σωτῆρ* Zeuxid. 8. Antiochiae Saltat. 76 Pseudol. 20 (conf. de dea Syr. 17 ss.), sed nullo loco dixit ex illius Antiochi nomine Antiochiam urbem esse nominatam cf. Foerster Rhen. Mus 38, 633s. — Omnibus autem, quorum meminerat, allatis solet addere *καὶ ἄλλοι* III 100, *καὶ*

ἄλλοι δὲ μυρίοι V 99; conf. 110 VI 293, πάντες ἄλλοι VIII 985; conf. III 321s. ἐῶ τὸν μέγαν τὸν Φωκᾶν πῶς ἀνῃρέθη λέγειν | καὶ πάντας ὅσοι ... τραγικοὶ βοῶσιν. Ac ne I 852ss. quidem quemquam Θαλασσογράφον, qui de Hellesponto verba fecisset (ὁ τὸν Ἑλλήσποντον γράψας) ante oculos Tzetzae fuisse putarim, quamquam Mueller, Geogr. Gr. Min. II p. 11 not. 18 de Menecrate Elaita cogitavit coll. Strab. XII p. 550.

Quae ut non sunt gravia — neque omnia, quae potuerunt afferri, afferre volui — ita concludi iubent grammaticum nostrum in laudandis scriptoribus parum accuratum fuisse. Parati igitur ad eos locos venimus, quibus plus nos profecturos esse sperare liceat.

4. Quid, quaeso, erat causae Dioni historiam Romanorum scribenti, cur traderet quicquam de Gelone Syracusano, quicquam de cane Gelonem expergefaciente, de lupo illum servante? Ac ne uno quidem loco librorum Dionis et fragmentorum tyranni illius Syracusarum mentio fit. Itaque cum Tzetzes IV 277 Dionem Cassium cum aliis citat ut testem illarum rerum, facile nobis persuademus Dionis nomen a Tzetza mendose esse additum nominibus Timaei, Dionysii, Diodori. Libenter enim noster dicere videtur Διόδωρος καὶ Δίων I 700 II 149 III 82 propter similitudinem nominum et quia uterque erat historiarum scriptor et ut clausulam versus condat — bene enim terminant versum politicum! — III 99 (etiam hic sine dubio falso Dionem laudat) III 154. Hoc igitur fragmentum (cf. Reimar. in. edit. Dion. Cass. II p. 1576) Dioni abiudicandum est. II 33 Diodorum falso citasse videtur; forsitan cogitavit de Dione conf. 22s. et Dion. vs. 51, 21; vs. 25 et Dion. 50, 25.

Falso laudat Dionysium Halicarnassensem: I 700 (cf. H. Haupt in Herm. XIV 436) III 154. IV 277.

I 20s. καὶ σὺν αὐτῷ (Herodoto) καὶ Πλούταρχος τὸν ἄνδρα διαγράφει Χιλίας πλίνθους εἰς Δελφοὺς πέμψαι κτλ. Non haec Plut. Solon. 27 (conf. de discrim. adulat. et amic. 23) narrat, sed quae Tzetz. vs. 23ss. tradidit.

II 618ss. laudat de Euphemo et Orione Asclepiadem schol. Pind. Pyth. IV 61 φησὶ γοῦν αὐτὸς (Asclep.) δῶρον ἔχειν τὸν Εὔφημον παρὰ Ποσειδῶνος τὴν θάλασσαν ἀπημάντως διαπορεύεσθαι ὡς διὰ γῆς. Sed de Orione non Asclepiades, sed Apollodor. bibl. I 4, 3 verba fecit. conf. Tzetz. ad Lycophr. 886 p. 858.

III 398 Ἡρόδοτος ἢ Πλούταρχος (ita A^2 B^2 ὁ Πλούταρχος

A^1 B^1)[1]; conf. Plut. vit. Lycurg. 28. Herodotum laudavit, quod II 78 similia tradit (vid. Tz. III hist. 92.)

III 884 cum de Batto et silphio laudavit Pindarum, certe cogitavit de Pind. Pyth. IV 10 *οἰκιστῆρα Βάττου .. Λιβύας* et 499 *τὸ κλεεννότατον μέγαρον Βάττου* V 74 et 166 *Βάττου γένει* vel de scholiis, quae ad illa carmina extant, oblitus iam — qui est vere eius fons — schol. Arist. Plut. 926.

VII 766 Himantopodes sumpsit e Ps. Callisth. III 17 p. 122 Mueller (cf. Muelleri notam), quibus ipse addidit *Ἱμαντοσκελεῖς*, memor vocabuli *Μακροσκελεῖς* Strab. II 70 cf. XV 711. Ea enim, quae sequuntur, hausit e Strabone, qui Deïmachum et Megasthenem, quod tales nugas tradiderint, increpans *διαφερόντως*, inquit, *δ' ἀπιστεῖν ἄξιον Δηϊμάχῳ τε καὶ Μεγασθένει· οὗτοι γάρ εἰσιν οἱ τοὺς Ἐνωτοκοίτας καὶ τοὺς Ἀστόμους καὶ τοὺς Ἀρρινας ἱστοροῦντες καὶ Μονοφθάλμους τε καὶ Μακροσκελεῖς καὶ Ὀπισθοδακτύλους*. Pro *ἐνωτοκοίτας* noster legit (767 *μονοτοκῆται*) *ἐνοτίκτοντας*, cf. 638, ubi non bene Kiessling *ἐνωτοκοίτων*. A^2 B^2 et ipsi *ἐνοτικτόντων*.[2]) Ceterum de illis rebus Strabonem laudat vs. 722; cf. Strab. I 43 VII 298 (Mueller F. G. H. I 455s.)

Similiter erravit I 436 ss: *ὁ δ' Ἀπολλώνιός φησιν εὔξασθαι τὸν Ἀτρέα | Ἀρτέμιδι τὸ κάλλιστον θῦσαι τὸν ἐν τῇ ποίμνῃ Ἰδόντα τοῦτο δὲ τεχθὲν πτίξαντα κατακρύψαι Ἐν κιβωτίοις ἀσφαλῶς οἷα τῷ ὄντι τέρας. Πορφυροῦν* enim vs. 431 sumpsit ex schol. Apollon. Rhod. IV 177. Tum citavit Apollonium ut testem eorum, quae neque apud hunc ipsum neque in scholiis invenerat, sed in schol. Gud. Orest. 812 (cf. Tz. vs. 433. Eur. Or.); v. Schneidewin, Simon. frg. p. 47.

Confundit, ut in transitu moneam, eiusdem scriptoris duo scripta in Exeg. Il. 102, 18ss. *φησὶ γὰρ ἐν τῷ περὶ στοιχείων Γαληνός, ῥητὸν ἐπάγων τοῦ Ἱπποκράτους λέγον οὕτως· εἰ ἓν ἦν ὁ ἄνθρωπος, οὐκ ἂν ἤλγεεν κτλ.* conf. Galen. Hippocr. de nat. homin. I et Galen. comment. c. 5 (XV p. 35 Kuehn), de

---

[1]) Sequor Hartium (Annall. Fleckeisen. suppl. vol. XII p. 50ss.) sic codd. Pariss. et Monacc. distinguentem.

[2]) In scholio, quod in marg. cod. A^2 (Pressel p. 124), legas ... *μονοφθάλμων κ[αὶ ἑ]τέρων*. Verba scholii ad 764 ita sunt interpungenda: *Ἀλκμᾶνος* (sc. Steganopodes) *Αἰσχύλου δὲ οἱ Στερνόφθαλμοι*. In versu 766 nihil mutandum esse puto; bonum enim sensum praebent verba *μύθων τε* neque alia in A^2 B^2; Heynius Apollod. p. 419 not. proponit *μῦθοί τε* vel *μυθώδεις*.

constitut. art. med. c. 7 (I p. 247). Cum et utroque loco Galenus etiam de elementis verba faceret neque Tzetzes ignoraret Galenum de elementis libros composuisse, credidit illud se invenisse *ἐν τῷ περὶ στοιχείων*.

5. Nonnumquam laudat cum scriptorem, qui idem fere tractavit atque is qui ei fons fuerat.

VIII 595s. (conf. 791s.) *μόνος ὁ Πτολεμαῖος δὲ κυκλοῦν οὐ λέγει πᾶσαν Εἶναι δὲ καὶ ἀκύκλωτόν τι μέρος πρὸς τὸν νότον* (Oceani). Quod certo falsum est, cum Ptolemaeus sciret rotundam esse terram (Syntax. Mathem. I 3), Indicum autem mare circumdari terra incognita, Indiam ipsam cum Praso promunturio (nunc Cap Delgrado), quod est Africae, esse coniunctum (Geogr. VII, 3; cf. Forbiger, alte Geogr. I p. 420). Fortasse igitur confudit Ptolemaeum cum Strabone, quem commemorat vs. 606; conf. Strab. I p. 5 *παντα χῇ γὰρ ὁπουποτοῦν ἐφικτὸν γέγονεν ἀνθρώποις ἐπὶ τὰ ἔσχατα τῆς γῆς προελθεῖν εὑρίσκεται θάλαττα, ἣν δὴ καλοῦμεν ὠκεανόν*. Vide etiam p. 32 et Herod. IV 36. Duos esse sinus meridionales Oceani dicit Strab. XI p. 50s. Tz. vs. 620.

III 640ss. narrat esse legem Persarum adversus ingratos, 646s. *τὴν μὲν τοῦ Κύρου* (sc. *ἱστορίαν*) *Ξενοφῶν, τὴν δὲ τοῦ Πέρσου νόμου | Κτησίας καὶ Ἡρόδοτος γράφουσιν ἱστορίαν*; conf. Xenoph. Cyrop. I 2, 7 *δικάζουσι δὲ καὶ ἐγκλήματος οὗ ἕνεκα ἄνθρωποι μισοῦσι μὲν ἀλλήλους μάλιστα, δικάζονται δὲ ἥκιστα ἀχαριστίας καὶ ὃν ἂν γνῶσι δυνάμενον μὲν χάριν ἀποδιδόναι, μὴ ἀποδιδόναι δέ. κολάζουσι καὶ τοῦτον ἰσχυρῶς· οἴονται γὰρ τοὺς ἀχαρίστους καὶ περὶ θεοὺς ἂν μάλιστα ἀμελῶς ἔχειν καὶ περὶ γονέας καὶ φίλους*. Conf. VIII 3, 49. Haec verba adeo consentiunt cum Tzetza ut equidem putem alium fontem ab eo non esse adhibitum. Quid iam facimus de Herodoto ac Ctesia et ipsis a Tzetza ut illius rei testibus citatis? Tale quid inveniri Herod. I 137 V 130 Kiessling. in not. ad Tzetz. l. c. recte negavit. Itaque de Ctesia quoque licebit dubitare. Nam si vere lex illa Persarum fuisset, non sane neglexisset pater historiae. Ita igitur rem explico: Tzetzam cum iam non meminisset se omnia sua e Xenophontis Cyropaedia duxisse, Xenophonti quidem attribuisse illa de Cyri gratitudine, Persarum legem, quae fuisset contra ingratos, iis qui Persarum res exposuerunt, Ctesiae et Herodoto, quos una laudat etiam III 99 VIII 985. Hanc opinionem comprobare videtur Seneca de benefic. III 6,2: Excepta Macedonum gente non est in ulla data ad-

versus ingratum actio. Conf. Brisson. de reg. Persar. princ. II 96 p. 424. Refutandum enim est, quod coniecit Muretus Var. lect. XII 3 »Medorum« pro »Macedonum« Ut enim omittam omnes codices »Macedonum« praebere, Medi non sunt Persae; et Seneca ipse de benef. IV 37 exemplum poenae affert, qua Philippus rex Macedonum militem quendam ingratum affecerit. Quod autem philosophus illo loco prorsus neglexit Persas, sane demonstrare videtur ab aliis scriptoribus id non esse narratum nisi a Xenophonte. Illud igitur puto ex fragmentis Ctesianis (Baehr p. 226. Mueller p. 77 b. frg. 48) esse removendum.

Maxime etiam III 99, num recte Tzetzes Ctesiam laudarit, dubitari potest. Et Mueller quidem Ctes. fragm. p. 15 a „*Ctesias*“ inquit, „*apte postquam Aegyptum ab Assyriis subactam dixerat, lectori in memoriam revocare poterat Sesostrim Assyriorum quondam dominum fortunaeque inconstantiam.*“ Quin potuerit sic in memoriam revocare, quis dubitat? Sed haec, quaeso, animo delibores: Tzetzam, cum hac in historia confunderet Assyrios cum Aegyptiis (83. 85), Euphratem cum Nilo III 431 (conf. schol.), facillime medicum Halicarnassensem, qui sex libris res Assyriorum tractavit, ut testem citare potuisse rerum Aegyptiacarum, sed haud ita facile percipi posse, qui factum esset, ut Ctesias illud narraret. Ac ne Herodotus quidem, quem Tzetzes et ipsum laudat (99), II 102 ss. eius rei, quam hic de Sesostri narrat, mentionem facit. Diodorus autem (I 58, 2) in eorum numero est, qui *τῆς ἱστορίας μέμνηται στενῶς* (101), necnon Pseudo-Callisthenes II 31. III 17. E Theophylact. Simocat. (VI 11) solo totam historiam hausisse videtur; (conf. *ἄνθρωπε* vs. 94. III 236—241).

Nec minus est dubium, etsi Mueller Ctes. frg. 91 p. 106 a e Periplo Ctesiae sumptum esse ponit, num a Tzetza Ctesias recte laudetur VIII 985ss:

Ἡρόδοτος. Διόδωρος. Κτησίας. πάντες ἄλλοι
Λέγουσι τὴν εὐδαίμονα τυγχάνειν Ἀραβίαν.
Ὥσπερ καὶ γῆν τὴν Ἰνδικὴν εὐωδεστάτην ἅπαν
Ἀρώμασιν ἐκπνέουσαν ὡς καὶ τὴν γῆν ἐκείνης
Καὶ λίθους κοπτομένους δὲ ταύτης ἀρωματίζειν.
Τοὺς δὲ ἀνθρώπους τοὺς ἐκεῖ λυθέντας εὐωδίαις
Ὅστᾶ τινα καὶ κέρατα καὶ φύσεις τὰς ὀζώδεις
Τότε καπνίζεσθαι λοιπὸν καὶ ἀνακτᾶσθαι πάλιν.

Cum Tzetzae verbis conf. Herod. III 112. Sunt fere omnia ducta e Diod. II 49: *πολλαὶ δὲ καὶ ἄλλαι φύσεις εὐώδεις* (conf. vs. 991) *καρποφορουῦσαι. καὶ γὰρ αὐτὸ τὸ γῆς ἔχει τι φυσικὸν ἔνατμον καὶ θυμιάμασιν ἐοικός· διὸ καὶ κατά τινας τόπους τῆς Ἀραβίας ὀρυττομένης τῆς γῆς εὑρίσκονται φλέβες εὐώδεις, ὧν μεταλλευομένων ἐξαίσιοι τὸ μέγεθος λατομίαι γίνονται.* Itaque 986—89 sine dubio e Diodoro solo hausit. De 990ss. conf. Diodor. III 46, 3 *ἴδιον δέ τι παρὰ τοῖς ἐγχωρίοις συμβαίνει περὶ τοὺς ἡσθενηκότας· ὑπὸ μακρᾶς νόσου τὰ σώματα. διαπνεομένου γὰρ τοῦ σώματος ὑπ' ἀκράτου καὶ τμητικῆς φύσεως καὶ τῆς συγκρίσεως τῶν ὄγκων εἰς ἀραίωμα συναγομένης ἔκλυσις ἐπακολουθεῖ δυσβοήθητος· διόπερ τοῖς τοιούτοις ἄσφαλτον παραθυμιῶσι καὶ τράγου πώγωνα, ταῖς ἐναντίαις φύσεσι καταμαχόμενοι τὴν ὑπερβολὴν τῆς εὐωδίας.* · Quantopere Tzetzes verba Diodori mutaverit, video; tamen persuasum habeo illum nulla alia re commotum fuisse ut Ctesiam laudaret, nisi illis verbis, quae sunt vs. 987 *ὥσπερ καὶ γῆν τὴν Ἰνδικὴν κτέ*; conf. Diod. II 53, 3.

6. Nonnullis etiam locis erravit, quod quos invenerat citatos auctores confudit, ut I 517 pro Platone comico erat laudandus Euripides. Vid. schol. B. M. Hec. 838, ubi paulo post Euripidem Plato commemoratur. — Cf. IX 570s. *καὶ κατὰ τὸν Διόδωρον αὐτὸν τὸν Σικελὸν δὲ Τριακοσιεξήκοντα καὶ πέντε δὲ σταδίων* (erat circuitus Babylonis). Sed Diodor. II 7, ubi quid Ctesias traderet exposuit, *ὡς δὲ*, inquit *Κλείταρχος καὶ τῶν ὕστερον μετ' Ἀλεξάνδρου διαβάντων εἰς τὴν Ἀσίαν τινὲς ἀνέγραψαν τριακοσίων ἑξήκοντα καὶ πέντε σταδίων κτλ.* neque usquam affirmat Diodorus se illam sententiam sequi. Oblitus erat sine dubio Tzetzes eorum quos Diodorus laudat neque habuit quem pro illis nominaret, nisi hunc ipsum.

7. IV 393 (conf. 704ss.) ut testes citat Pindarum et Callimachum. Quem (sc. Callimachum) cum aliunde non constet Atabyrii montis mentionem fecisse, C. Dilthey, Cydipp. p. 100 not. putavit e scholiis Didymeis illud esse sumptum, quae ad Ol. VII 159 olim uberiora fuisse etiam M. Schmidt, Didym. p. 220 ad frg. 13 (conf. frg. 14) aliunde collegit; O. Schneider, Callim. frg. 413 utrum scholiis uberioribus illud deberet Tzetzes an ipse finxisset, dubitavit. Non prorsus illa esse ficta, sed certe Tzetza errante scripta esse crediderim. Verba schol. Pind. Ol. VII 159 haec sunt: *εἰσὶ δὲ χαλκαῖ βόες ἐπὶ τῷ ὄρει τῆς Ῥόδου, αἵτινες, ὅταν μέλλῃ τι τῇ πόλει κακόν, μυκῶνται.* In scholio ad vs. 156 fit Callimachi mentio; inde igitur explices quod Tzetzes Callimachum laudavit.

Alia melius aliis locis proferentur.[1])

B. Quemadmodum fontibus ipsis usus sit.

Progrediamur nunc ad periculosae plenum opus aleae, ad navigandum per Oceanum errorum Tzetzianorum. Neque enim nostrum esse potest omnibus quae ille recte tradidit, enumerandis paginas complere; qua ratione quantopere erraverit exponere satis est. A levissimis erroribus initium capiemus.

I.

Vertit res ex antiquorum libris sumptas quasi in Byzantinorum linguam, ita ut illas significandas notionibus suae aetatis utatur.

III 679 *γράφει* conf. Xenoph. Cyrop. VI 1, 46: *ἡ δ' ἔπεμψεν.* — III 839s. *καὶ χῆνας* (Capitolinos) *δὲ τιμήσαντες ποιοῦσι τοὺς παπίας* (conf. Ducange s. v.) *Ἐν Παλατίοις φύλακας ἐκ φυλακῆς τῆς τότε.* V 886 *γράφει* (Phalaris) *καὶ Περισθένει δὲ δουκί τινων ϑεμάτων*, quod Tzetzes ipse coniecisse videtur; conf. Phalar. ep. 15.

Quod alius erat populi institutum, alii dedit VI 666ss. *Πλούταρχός που γράφει — Κάμιλλον ὀστρακισθῆναι παρ' αὐτῶν (τι῀ν Ῥωμαίων) εἰς Ἀρδεάτας χώραν*; mythicis temporibus tribuit, quae multo post erant I 232s. (Euphorbus Troianus) *εἶχε τὴν πλοκαμίδα καὶ κόσσυμβον καὶ κρωβύλον καὶ τεττιγοφορίαν* (conf. Kiessling ad h. l. Pressel. in edit. epistoll. Tzetzae p. 99) e Dionys. Halic. Thuc. hist. iud. 19 p. 856 Rsk. *κρωβύλους τε ἀνεπλέκοντο καὶ χρυσοῦς τέττιγας εἶχον ἐπὶ ταῖς κεφαλαῖς* (Athenienses), conf. Thuc. I 6.

Eadem ratione puto esse explicanda verba I 117 *Οὐεσπασιάνὸς τὴν κόπρον τὴν τῶν ἵππων* (*πιπράσκων*) conf. vs. 126. Dion. Cass.

[1]) Quamobrem I 372ss. laudet Simonidem, nescio, conf. Schneidewin, Simon. frg. 63 p. 88 not. et Bergk, P. L. G. [4]III 508, 177. Constat illud fragmentum Tzetzae notum fuisse e Plut. de cohib. ira c. 6, unde ea quoque, quae 364ss. narrat, hausit. Sed utrum nomen Simonidis in Anthologia sua invenerit an ascriptum in suo exemplari Moralium Plutarcheorum an ipse addiderit incertum est. Conf. quae de Tzetz. II 491ss. Brunck et Iacobs in Animadvv. ad Antholog. II 3 p. 333 disseruerunt.

Ceterum interdum, quod O. Iahn, Palamed. p. 41, 35 annotat. Tz. citat »nomen alicuius personae quae insignes in libello partes agit pro titulo« id quod apud alios quoque scriptores invenitur. Iahn provocat ad Tzetz. ad Hesiod. OO. et DD. 24 p. 47 ed. Gaisford: *Δαίμων γὰρ ἡ ψυχὴ λέγεται παρ' Ὁμήρῳ καὶ παρὰ Σωκράτει.* Sed hunc errorem vix crediderim esse valde vituperandum.

66, 14, 5 *πρὸς τὸν Τίτον ἀγανακτοῦντα τῷ τοῦ οὔρου τέλει, ὃ καὶ αὐτὸ μετὰ τῶν ἄλλων κατεδείχθη, εἶπε λαβὼν ἐξ αὐτοῦ χρυσοῦς πεπορισμένους καὶ δείξας αὐτῷ· „ἰδού, τέκνον, εἴ τι ὄζουσιν.“* Cf. Sueton. Vesp. 23. Eratne tale vel simile vectigal CPolitanorum? Conf. de exactionibus violentissimis *φορολόγων* Byzantinorum Krause, die Byzantiner p. 275ss.

Adiungo hoc loco V 32ss., ubi immiscet verbis Diomedis Homericis (Il. VI 128 ss.), quae saepissime in allegoriis profert (II 168. V 131s.): *εἰ μὲν θεὸς ὑπάρχεις Ἵπποι τις μάγος καὶ σοφὸς καὶ ἐπῳδὸς καὶ γόης Εἴτε στοιχεῖον ἀμιγές, ἀλλ' ἓν ἐκ τῶν τεσσάρων κτλ.*[1])

II.

Mirum est, quam saepe Tzetzes quod hoc illudve verbum fontis sui perperam legerat, erraverit.

I 19 *ὁ συγγραφεὺς δ' Ἡρόδοτος ὁ παῖς ὁ τοῦ Ὀξύλου* conf. III 388. 543. VIII 7. Erat Herodotus filius Lyxi, *ὁ Λύξου* (Anthol. Append. 212 *Λύξεω*), unde transpositis inter se litteris λ et ξ error ille est ortus. Mirum est et unde Tzetzae ingenium penitus possis cognoscere, quod in schol. ad h. l. (Pressel p. 97) *Ξύλου*, inquit, *παῖς Ἡρόδοτος, Ὀξύλου παῖς Ἡρόδοτος γεγραμμένον εὑρίσκων ἀμφέβαλον. ὁπότερον δεῖ γράφειν· Λουκιανῷ καίπερ ὀρθῶς καὶ ἀναμφισβήτως* (corr. *ἀναμφισβητήτως*) *γράφοντι οὐκ ἐπειθόμην· φησὶ γὰρ Ἡρόδοτον Ξύλου τὸν Ἁλικαρνασσόθεν. ὅτι πολλαχοῦ ψευδογραφεῖ· ἐπείσθην δέ. ὡς Ξύλου δεῖ γράφειν ἐντυχὼν τούτῳ ἐπιγράμματι. οὗ Ζήνων ἐν τῇ τετάρτῃ τῶν εὐθυνῶν μνημονεύει· Ἡρόδοτον Ξύλεω κτλ.* Conf. schol. ad Chil. III 388. Steph. Byz. s. v. *Θούριοι.* „Locus Luciani supra laudatus est de domo 20, ubi omnes libri MSS. *Λύξου* legunt. Conf. Anthol. Palat. App. 212.“ Pressel. Vides quam inepte atque insolenter Byzantinus, qui, cum vult accuratissimus videri, dicit se Luciani, quod *ψευδογραφεῖ*, fidem contempsisse, opprobrio levitatis se liberare studeat.[2]) Et tamen puto patere de industria — conscien-

[1]) X 185 verbis *Παίονες δὲ οἱ Βούλγαροι* nihil aliud, ut videtur, dicere vult nisi fines Paeonum eosdem fuisse, qui tum Bulgarum erant. De Bulgarum origine cf. Hertzberg, Geschichte Griechenlands, Gothae I p. 69s. Tafel, Thessalon. p. 304s; de Axio et Bardare (vs. 187s.) Tafel l. l. p. 301.

[2]) Cuius rationis se excusandi hominis arrogantissimi liceat aliud exemplum afferre. XII 51ss. ipse, uter Simonides *η* et *ω* litteras invenerit, dubius est *ὥσπερ δοκῶ, ἠγνόησαν ἐκεῖνοι* (cf. 50) *Σιμωνίδας Ιουλοὺς ἐν βίῳ εἶναι μέν, οὐχ ἕνα*

tiae stimulabant eum levitatis suae — ne gravissime videretur errasse, ab eo mutatas esse lectiones illorum quos attulit locorum. Ceterum conf. Boissonad. Anecd. Nov. p. 404. ad Tzetz. Allegor. Iliad. Σ 226.

I 448s. *τοὺς ἐκ Νηΐδος τράπεζαν τρεῖς παῖδας ποιεῖ τούτῳ* (Thyesti Atreus) *Τὸν Ἀγλαόν, Ὀρχομενόν, Κάλλαιον ἀποσφάξας.* In schol. ad Eur. Or. 5 (p. 34 Dind.) *Θυέστης δὲ λαβὼν Λαοδάμην ἔσχεν Ὀρχομενόν, Ἀγανήν* (*Ἀγλαός* cod. Gud.; cf. Leutsch paroe. II 773), *Κάλλαιον.*[1]) Quorum verborum Tzetzes iam non accurate meminerat.

I 619. XII 51 errorem Tzetzae iam Welckerus vidit Rhen. Mus. III (1835) p. 355: „Tzetzae error *ἦν Σιμωνίδης Σάμιος υἱὸς ὁ τοῦ Ἀμόργου* fortasse ortus est ex Suid. [vel fonte Suidae] s. v. *Σιμμίας* [vel potius *Σιμωνίδης*] ubi vulgo legitur *ἐν τῷ ἀποικισμῷ τοῦ Ἀμόργου.*"

I 890ss. *διακοσίας μὲν πληγὰς δίδωσι τῇ θαλάσσῃ Λύο τε ζεύγη σιδηρῶν ποδοπεδῶν ἐμβάλλει Πρὸς πέλαγος θαλάττιον.* Conf. Herod. VII 35 *Ξέρξης — τὸν Ἑλλήσποντον ἐκέλευσε τριηκοσίας ἐπιχέσθαι μάστιγι πληγὰς καὶ κατεῖναι ἐς τὸ πέλαγος πεδέων ζεῦγος.* Tzetzam puto *διηκοσίας* pro *τριηκοσίας* neglegenter legisse — Mueller ad Tzetzae commentar. ad Lyc. 1432 p. 1086 not. 47 conicit *σ'* et *τ'* a nostro esse confusas — et *δύο ζεύγη* (conf. Tzetz. ad Lyc. l. l. ad similitudinem illius numeri scripsisse, ut V 915 (conf. Phalar. ep. 137 ed. Schaefer *πέμπε δὲ τοῖς γάμοις τῇ παιδὶ τέτταρας ὁμήλικας*) famularum numerum parem fecit numero talentorum vs. 910. Etiam vs. 899 *ὁ πηχυαῖος σχοῖνος δὲ τριτάλαντος ἦν βάρει* ortus est e verbis Herodoti VII 36 leviter lectis: *κατὰ λόγον δὲ ἦν ἐμβριθέστερα τὰ λίνεα, τοῦ τάλαντον ὁ πῆχυς εἶλκε.* Pro *τοῦ τάλαντον* Tzetzes legit *τριτάλαντον.*

II 275 *τὸν κάπρον τὸν Φωκίδα.* Apollodor. II 5,4 *τοῦτο δὲ τὸ θηρίον ἠδίκει τὴν Ψωφῖδα.* — II 313 et III 809 pro verbis Apoll.

Σιμωνίδην. Non alii, sed Tzetzes illud ignorasse videtur; conf. quem nostri fontem fuisse puto schol. Dionys. Thrac. ed. Bekker, Anecd. p. 781 *Σιμωνίδου δὲ τοῦ Κείου εὕρεμα τὰ δύο μακρύ, τὸ η καὶ τὸ ω.* Conf. cod. Vatic. 722 fol. 97 B ap. Walz, Arsenii Violet. p. 463 not. 6. Vide etiam Keil Rhen. Mus. VI (1847) p. 126.

[1]) Difficilius enim explicarentur verba Tzetzae verbis quae sunt Plut. Parall. 33 (*Πέλοψ ἔσχεν*) *ἐκ δὲ* (conf. Tzetz: *ἐκ δὲ N.*) *Δαναΐδος νύμφης Χρύσιππον*; tum et *Δα* syllabam post *δὲ* Tz. omisisset et Pelopem cum Thyeste, Chrysippum cum Aliis Thyestis confudisset

II 5, 9, 5 ἦκεν (Hercules) εἰς Μυσίαν πρὸς Λύκον τὸν Λασκύλου legit . . . τὸν Λητπύλου. Deipylus quidam commemoratur Hom. Il. V 325.[1])

II 431ss. κἀκεῖ δουλεύων μὲν δεσμεῖ Κέρκωπας Ἐφεσίους | Συλέα καὶ τὸν Αὐδιον βιάζοντας (βιάζοντα A^1 A^2) τοὺς ξένους | τοὺς ἀμπελῶνας τοὺς αὐτῶν (αὐτοῦ A^1 A^2 B^2) σκάπτειν δουλείας τρόπῳ. Apoll. II 6, 3, 2 Ἡρακλῆς δὴ Ὀμφάλῃ δουλεύων τοὺς.. Κέρκωπας συλλαβὼν ἔδησε, Συλέα δὲ ἐν Αὐλίδι τοὺς παριόντας ξένους σκάπτειν ἀναγκάζοντα — ἀπέκτεινε.[2])

II 901 patrem Empedoclis appellat Melitonem. Schol. οἱ δὲ Μέτωνός φασιν; conf. IV 526 cum schol. Epist. 98 p. 88 ὡς Ἐμπεδοκλῆς φησιν ὁ τοῦ Μέτωνος. Pater Empedoclis alibi non Melito appellatur. Conf. Karsten, Fragm. Graec. Philos. II p. 5 not. 6. Tzetzes, ut solet, id quod ipse peccavit, ab aliis peccatum esse finxit (conf. quae supra p. 9s. ad I 19 diximus).

III 77 quare scripserit εἴκοσι χρόνων — quod certo falsum est — cum eam partem librorum Diodori, qua de Caesaris rebus egit, non possideamus (eum autem scriptorem a Tzetza imprimis esse adhibitum non modo vox Διόδωρος initio vs. 82 posita, sed etiam Diod. I 4, 7 Γάϊος Ἰούλιος Καῖσαρ ὁ διὰ τὰς πράξεις προσαγορευθεὶς θεός conf. IV 19, 2. V 21, 2. XXXII frg. 27, 1. 3. coll. Tz. vss. 80s. demonstrat) nescio. Confuditne κ′ et μ′?

III 715 Cyrus Abradatam praeficit machinis et curribus. Conf. Xenoph. Cyrop. VI 3, 35s.; ib. 28 illud imperium datur Euphratae cuidam. Cum hoc igitur Abradatae nomen confudit Tzetzes. — III 859. VI 532. 542 ut urbem a C. Marcio oppugnatam

---

[1]) De confusione nominum Thespii et Thestii (Tzetz II 221; conf. not. Kiessling.) vide quae Heyne disputavit ad Apollod. II 4, 10.

II 413 Εὔρυτος τόξοις ἠττηθεὶς σὺν τοῖς υἱοῖς τοῖς πέντε. Apud Apollod. II 6, 1, 1, quem ceteris in rebus sequitur, hunc numerum frustra quaeris; sed utrum legerit noster apud Apoll. τοὺς [πέντε] παῖδας αὐτῷ ὑπάρχοντας — quod proponit Heyne — an memor fuerit versuum Hesiodeorum, qui sunt in schol. Laur. ad Soph. Trach. 266 (Hesiod. ed. Goettling [3]Flach. frg. 70. Kinkel, Fragm. Epicc. Graec. frg. 130) dubitari potest.

[2]) Syleum et Lydium duos fuisse Cercopes putavit, qui codicem B^1 scripsit. Conf. quae ait Heyne ad Apoll. l. l. Pro Αὐλίδι Hercher ci. Φυλλίδι, quod multo magis mihi arridet quam ἐν Αυδίᾳ O Iahnii, Archaeol. Zeit. 1861, 157ss probatum Plewio in Preller, griech. mythолog. [3]II 229 not. 2. Conf. Conon. c. 17 Δίκαιος καὶ Συλεὺς — περὶ τὸ Πήλιον ὄρος τῆς Θεσσαλίας ᾤκουν.

Coriolanum, non ut ceteri omnes scriptores Coriolos appellaret, commotus est, opinor, verbis quae sunt Plut. Coriol. 8 *ἐν δὲ τῷ Οὐολούσκων ἔθνει πρὸς οὓς ἐπολέμουν ἡ Κοριολάνων* (*Κοριολανῶν* ci. Sintenis) *πόλις ἀξίωμα μέγιστον εἶχε* vel loco simili Dionis Cassii, e quo hausit secundum H. Haupt in Herm. XIV 440; putavit noster *Κοριολάνων (Κοριόλανον)*[1]) esse nomen urbis. Cf. etiam Dionys. Halic. VIII 19 *ἀπῆγε τὴν δύναμιν ἐπὶ τὴν Κοριολανῶν πόλιν.*

V 138 legitur in A^2 B^2 *Θερμοκράτους* pro *Ἑρμοκράτους*; conf. Pressel. p. 113; deceptus est, opinor, Tzetzes vel librarius aliquis spiritu aspero, qui est in *Ἑρμοκράτους*.

VI 176 *Ἀρχίας ὁ Βουραῖος*. Erat *Θούριος*. Conf. Plut. Demosth. 28. Nomen *Βουραῖος* cognoverat fortasse e Lycophr. 591. Steph. Byz.

VI 709 narrat esse locum *ἐν τόποις τοῖς Γαδείρων τε καὶ τόποις τοῖς Αἰγύπτου*. Cf. Herod. IV 177 (v. Tzetz. vs. 711) *Λιτὴν δὲ προέχουσαν ἐς τὸν πόντον τούτων, τῶν Γινδάνων* (de quibus cf. 176) *νέμονται Λωτοφάγοι, οἱ τὸν καρπὸν μοῦνον τοῦ λωτοῦ τρώγοντες ζώουσι.*[2])

VII 175 pro *οἑ* falso legisse videtur *οδ'* Malal. p. 203, 22. (cf. Mueller IV 470 b). Putavitne illarum, quarum mentionem facit, 75 urbium a Seleuco conditarum esse Antiochiam? An metri rationem adeo habuit, ut vel pro veris scriberet falsa?

VIII 710ss. enumerat fluvios et oppida Bacticae; 711s. *καὶ Βαρβησόλας ποταμὸς καὶ Πόρτος δὲ καὶ Μάγηθ | Καὶ πόλεις Βαρβησόλα δὲ καὶ Βαίλων τε καὶ Μάγηθ.* Haec hausit e Ptolem. II 4, 5 ss. et videtur noster putasse verba quae sunt Ptol. II 4, 7 *Πόρτος Μάγνος* significare duas urbes, *Μάγηθ* autem — quod mea sententia legit pro *Μάγνος* (conf. Kiessling. not.) fluvii quoque nomen esse, commotus lectione varia a glossatore quodam inserta; cod A. enim Ptolemaei praebet *Μάγνος ἢ μέγας λιμήν* (cf. Muelleri notam ad Ptolem.). Haec vel similis lectio potuit Tzetzam commovere ut illa scriberet.

---

[1]) Cf. ad Lycophr. 1432 (p. 1039) ubi codd. *Αἰγάλαιον*. Herod. VIII 90 *Αἰγαλέων*. Tzetz. Chil. I 978 *τοῦ Αἰγαλέου ὄρους.*

[2]) Ib. vs. 70 *καὶ δένδρον τι καθέσηκε, Διόδωρος ὡς γράφει*; qui illud neque I 10, 1 neque I 34, 6 refert. I 34, 6 extant haec verba: *λωτός τε γὰρ φύεται πολύς, ἐξ οὗ κατασκευάζουσιν ἄρτους οἱ κατ' Αἴγιτον.* (7) *ἔστι δὲ καὶ δένδρων πλείονα γένη κτλ.* conf. etiam I 2. IX 45 s.

VIII 993 Ptolemaeum *Διονύσιον* nominat patrem Cleopatrae, cum *Διόνυσον* vocent Porphyr. frg. 6, 27 ss. (Mueller F. G. H. III 716ss.) Lucian. cal. 16. Suid. s. *τὸ βασιλικόν.* [1]) — Ac ne IX 593s. quidem verba *ἓξ ἅρμασιν ἱππάσιμον* aliter explicare possum nisi ita ut ponam Tzetzam leviter legisse Diodor. II 7, 4 *τὸ δὲ πλάτος (τοῦ τείχους) πλέον ἢ δυσὶν ἅρμασιν ἱππάσιμον*, ubi puto numerum *β'* (i. e. *δυσίν*) non satis diligenter scriptum et *β'* et *ε'* legi potuisse, Tzetzam autem, ne quid falsi traderet,[2]) utrumque numerum tradidisse *ἦν κατά τινας*(!) *τὸ τεῖχος Ἓξ ἅρμασιν ἱππάσιμον. τρισὶ δὲ καθ' ἑτέρους*(! Cf. p. 9s.) — IX 700 *Φοίβηι* falso pro *Βοίβης*. Conf. Strab. IX p. 463 Steph. Byz. s. v. Cod. A² *Βοίβη* recte. — X 100 *Βασὰν κατά τινας Σκυθῶν λέγεται πόλις εἶναι.* Confundit Basan (Bataneam) cum *Βεθσάνη* urbe vel Scythopoli. Vet. Test. Ios. cap. 17, 11. I Regg. 4, 12. Conf. etiam Ioseph. A. I. 5, 1. — XI 498s. *Εὐφράτης καὶ ὁ Τίγρις καὶ ὁ Ἰνδὸς καὶ ὁ Σοῦσος Οἱ μὲν Χαλδαίων ποταμοί. οἱ δέ γε τῆς Ἰνδίας.* Susi fluvii nomen, quod apud alios scriptores frustra quaeras, fluxisse videtur e *Τούσω* Ptolem. VII 1, 30, ubi alii legunt *Σώας*. — XI 925 nomen *Ἠρμένου* evasit e verbis Ptolem. III 10, 3 *ἡ δ' ἀπ' ἀνατολῶν τῆς Μυσίας πλευρὰ ὁρίζεται τῇ ἐφεξῆς τοῖς στόμασι τοῦ Πόντου παραλίῳ μέχρι τοῦ εἰρημένου πρὸς τῇ Θρᾴκῃ πέρατος.*[3]) — XII 814 *Μάραφις* falso pro *Μάραθος* (ex. gr. conf. Strab. XVI p. 753).

---

[1]) VIII 648ss. *Νῆσός ἐστι τῆς Ἰνδικῆς ἥνπερ χρυσὴν καλοῦσιν — Ἑβραῖοι ταύτην δὲ Ὀφὰτ γλώσσῃ τῇ σφῶν καλοῦσιν.* Est fortasse eadem regio quae [*Μωφάζ* Ierem. X 9, *Ὠφάζ* Dan. X 5 nominatur. Saepissime Uphaz cum Ophir confundebatur. Riehm, handwoerterb. des bibl. altert. s. v. Gesen. hebr. woerterb. s. v.

[2]) Audacior multo noster est ad Lyc. 649 *Λιβυστικὸν καὶ Λιγυστικὸν τὸ αὐτό ἐστι*, conf. schol. vet. ad h. l. *τοὺς δ' ἀμφὶ Σύρτιν καὶ Λιγυστικὰς πλάκας*] *γράφεται δὲ καὶ Λιγυστικὰς πλάκας*; itaque falso Chil. II 340 *δι' Ἰβηρίας δὲ τὰς βοῦς ἐλαύνων πρὸς Λιβύην | Λέρκυνον, Ἀλεβίωνα τοὺς Ποσειδῶνος κτείνει.*

[3]) XI 924 interpungas *τό τ' ἐκ Κιάβρου* (Kiessl. *τότ'*) conf. Ptolem. III 10, 1 *ἡ κάτω Μυσία περιορίζεται — ἀπὸ μεσημβρίας Θρᾴκης μέρει τῷ ἀπὸ τοῦ Κιάβρου ὑπὲρ τὸν Αἷμον τὸ ὄρος μέχρι τοῦ ἐπὶ τὸν πόντον πέρατος.*

XII 897 *Στρυάλιον* nominat, cuius apud Demetr. de elocut. 213 nomen est *Στρυάγλιος*; illud nomen igitur fortasse e similitudine literarum *Γ* et *Λ* ortum est; Stryaglius rursus fluxisse videtur e *Στρυαγγαῖος* Nicol. Damasc. frg. 12. cf. Anonym. de mulier. c. 2 (Westermann. Paradox. p. 213. Codd. *τοῦ ἀγγαίου*, Heeren *Στρυαγγαίου*).

XIII 132 *Ἀπὸ Ἀμάστριδος παιδὸς κατά τινας τοῦ Ξάνθου* orta sunt, ut mihi videtur, e vocabulis *ὁ ξάθρου* (transposuit litteras *θ* et *ρ*[1]) [cf. p. 9.], *ρ* autem saepissime cum *ν* litera a librariis confundebatur). Tzetzes (cf. quae p. 13 de IX 593 s. diximus), cum dubius esset, utrum nomen librarius scripsisset, utrumque nomen attulit *Ἀμάστριδος παιδὸς κατά τινας τοῦ Ξάνθου Κατ' ἄλλους Ὀξυάθρου δέ*. Diversissimae sunt formae huius nominis: *Ὀξάθρης* Diod. 17, 34. 77. Memnon frg. IV 9 (Mueller F. G. H. III 530); *Ὀξυάθρης* Scymn. 964. St. B. s. *Ἄμαστρις*. Tzetz. XIII 133; *Ὀξυάρτης* Arrian. Anab. III 28, 10. VII 4, 5; *Ὀξυάρθρης* Et M. s. *Ἄμαστρις* (V. L. *Ὀξυάθρης*). Bekker ad Memn. l. l. (Phot. p. 224 a 24): *ὀξάνθου vel ὀξάρθου cod. A.*

XIII 136 *Ὁμήρῳ ἡ Σινώπη δὲ Κάσος τὴν κλῆσιν φέρει* explicare non possum nisi ita ut statuam Tzetzam memorem fuisse verborum quae sunt Steph. Byz. s. *Σινώπη· πόλις διαφανεστάτη τοῦ Πόντου. κτίσμα Κρητίνου Κώου*, legisse autem *Κάσος* pro *Κώου*, hoc denique coniunxisse cum iis quae s. *Κάσος· μία τῶν Κυκλάδων· οἱ δ' ἄρα Νίσυρόν τ' εἶχον Κράπαλόν τε Κάσον τε* (Il. II 676). Affirmat illam sententiam, quod Tzetzes de eodem carmine Homeri (II 855) cogitavit vs. 131. — XIII 446 pro *ἑξακισχιλίων* (schol. Aristoph. Equit. 855. Plut. Arist. 7. Cf. Schoemann, de comit. Athen. p. 245s., Platner, process u. klagen I 390s. Hermann, griech. staatsaltert.[5] § 130, 5) scripsit *χιλίων*. Num legerat ‚α pro ‚ς?

VI 917ss. *ὁ Ἑλικών, καὶ Κιθαιρών, ὄρη τῆς Βοιωτίας Ἐξ Ἑλικῶνος ἀδελφῶν ὄντων καὶ Κιθαιρῶνος Οἵπερ ἀλλήλους ἐκτειναν ὡς οἱ Οἰδίπου παῖδες Ὡς ἔγραψε Λυσίμαχος ἀνὴρ ὁ Κυρηναῖος*. Conf. ad Hesiod. Opp. p. 30 ed. Gaisf. Mueller F. G. H. III 342, 26: „*vehemens est suspicio confundi Lysimachum cum Lysania Cyrenaeo, Eratosthenis magistro (v. Suid. v. Ἐρατοσθένης), quem De Poetis*[2]) *scripsisse constat ex Athenaeo p. 304 B. 504 B. 620 D. schol. Venet. et Vatic. ad Eur. Andr. 10.*“ vid. Add. IV 661 b. Cf. etiam [Plut.] de fluv. 2, 2. — XIII 635 *Γνώστορος εἴτε Πάστορος* (sc. filia erat

---

[1]) Similiter sunt transpositae literae *ρ* et *λ* in *Ὄλορος* et *Ὄρολος* Marcellin. vit. Thucyd. 16 cf. schol. Pind. Nem. II 13. — XIII 114 pro *κίρην* voce A² E² bene exhibent *κόρην*.

[2]) Tz. ad Hes. l. l. *καθὼς ὁ Κυρηναῖος Λυσίμαχος ἐν τῷ πρώτῳ Περὶ Ποιητῶν ἱστορεῖ.*

Eurydice, uxor Homeri). Conf. Suid. s. *Ὅμηρος* · — *τὴν Γνώτορος θυγατέρα.*

III.

Longe plurimis locis Tzetzes erravit, quod et memoria illius non tam acris erat, ut omnia accurate comprehendere posset, et cum locum, unde sua duxit, celeriter leviterque lectum non recte intellexerat.

Ac primum videas, quam fuerit neglegens in designatione

a) locorum:[1]) I 111 „*Ancyram Tzetzes fluvio Haly apponit; sed falsus est; retractus ab urbe ad XLIV M. P. fuit.*“ Wesseling. in Vett. Romanorum Itinerar. Amstelod. 1735 p. 575 not. — Ib. 128s. *ἔστι καὶ κώμη τῶν Φρυγῶν, ᾗ κλῆσις ὄνου ὦτα κτέ.* Conf. schol. vet. ad Lycophr. 1401: *λέγονται ἐν Φρυγίᾳ εἶναι δύο λόφοι καλούμενοι Ὄνου ὦτα, ἅπερ ὁ Μίδας κρατήσας — ἤκουσεν ἔχειν ὦτα ὄνου.* Hoc recte Tzetzes ipse ad Lyc. l. l. — I 759s. *αἱ Κάνναι πεδιάδες δέ εἰσι τῆς Ἀργυρίππας Οὗ Διομήδης ἔκτισε τὴν πόλιν Ἀργυρίππαν.* 762. Cannas et Argyrippam (conf. schol. Lyc. 592) scivit T. in eadem fere regione esse sitas et ita terminavit, ut Argyrippam urbem in Cannis, quas planitiem Cannensem ipsam esse sibi persuasit, sitam esse affirmaret. Conf. Zonar. IX 1 (i. e. Dion. Cass. Haupt in Herm. XIV 434) *ἐν γὰρ τῷ πεδίῳ ἐκείνῳ καὶ αἱ Κάνναι.* Chil. IV 489 *τῇ περὶ Κάννας μάχῃ.*[2])

I 862 *οἳ Νάξον καὶ Ἐρέτριαν εἷλον Εὐβοίας πόλεις* (Datis et Artaphernes).

VIII 768. 789 Oxiani non sunt Scythae. Conf. Ptolem. VI 14. De Caucasiis cf. Strab. XI 498 *Σαρμάται δ' εἰσὶν οἱ πλείους, πάντες δὲ Καυκάσιοι.* Ceterum quam absurde 767 Scythas diviserit, nemo non videt. Conf. schol. ad I 305: *σημείωσον τρία γένη Θρᾳκῶν· Ὀδρυσσοί, Μελινοφάγοι καὶ οἱ Σκύθαι* (De Melinophagis v. Xenoph.

---

[1]) Quanta sit historiographorum Byzantinorum imperitia geographiae, queritur Eichwald, reise auf dem kaspischen meere und in dem Caucasus II p. 491s. Tzetzam ipsum vituperat Tafel, Thessalon. p. 91 not. 78: »Tzetzae verba (Chil. VI hist. 95) incuriae accusant, quam neglegentiam, immo ignorantiam hominis geographicam alibi quoque notabo.«

[2]) Caveas ne I 837s. accuses Tzetzam Propontidem Hellesponti nomine significantem. Conf. Strab. VII frg. 58 *οἱ μὲν ὅλην τὴν Προποντίδα καλοῦσιν Ἑλλήσποντον* et frg. 56 init.

Anab. VII 5, 1. 2. Steph. B. s. v.) et X 883 *Περσῶν καὶ τῶν Ἀρταίων* Herod. VII 61 *ἐκαλεῦντο δὲ* (Persae) *πάλαι ὑπὸ μὲν Ἑλλήνων Κηφῆνες, ὑπὸ μέντοι σφέων αὐτῶν καὶ τῶν περιοίκων Ἀρταῖοι* cf. Steph. B. s. v.

In epist. 60 dixerat Thessalonicam esse Thessaliam, cf. verba quae sunt p. 54 (Pr.) *ὑπερπετασθῆναι δὲ τὰ Θετταλικὰ Τέμπη ἐπέσπευσας κτέ.* et p. 55 *ἵνα Θεσσαλονίκηθεν ὄφελος σχοίης κἀκ τῆς Μεγαλοπόλεως* (i. e. Byzantii) *τὰ τοῖς σοῖς ὀφρικίοις ἀνήκοντα;* quod quodammodo excusat IX 695ss *νῦν παίζων εἶπον.* Cf. X 395 *Ἄλλο Θεσσαλονίκη τε καὶ ἄλλο Θεσσαλία* et X 174ss. Saepissime illa nomina sunt inter se confusa; v. Tafel, Thessalon. p. 22 not. 29 et p. 40. Epist. crit. ad Constant. Porphyrog. libr. de them. p. III. XXXIV. [1])

XIII 166 etiam, ut etymologia absurdissima nos donaret, rem depravavisse videtur:

Καὶ κεφαλὴν (Orphei) *ἀνέρριψαν εἰς ποταμὸν ἐκείνην*
Καὶ μουσικὴν τὴν θέλγουσαν καὶ θῆρας καὶ τοὺς λίθους.
Ἡ κατασύρει ποταμὸς εἰς μέλανα τὸν πόντον.
Μέλας δὲ πόντος λέγεται πέλαγος Μιτυλήνης.
Ἡ μουσικὴ συμπλέουσα τῇ κεφαλῇ δ' Ὀρφέως —
Μέλος δ' ὑπήχει γοερόν, κινοῦν εἰς θρηνῳδίας.

Μέλας κόλπος nominatur sinus maris Aegaei inter Chersonesum Thracicam et oram meridionalem Thraciae situs, non mare Mitylenaeum (itaque pro *κόλπος* Tzetzes *πόντος* dicit.[2]) Conf. Ptolem. III 11, 1 *ἡ Θρᾴκη περιορίζεται — μέρει τοῦ Μέλανος κόλπου.*

b) temporum: schol. Pind. Pyth. VII init: *γέγραπται ἡ ᾠδὴ Μεγακλεῖ Ἀθηναίῳ νικήσαντι τὴν ὀγδοηκοστὴν ὀγδόην* (ita enim est traditum; conf. Boeckhii notam) *Πυθιάδα τεθρίππῳ· ἔστι δὲ οἵτος οὐχ ὁ τὰ Ὀλύμπια νενικηκώς, ἀλλ' ἕτερος· τὴν δὲ ἐκείνου νίκην τούτῳ προσάπτει ὁ Πίνδαρος συνήθως αὐτῷ· τὴν γὰρ τεσσαρακοστὴν ἑβδόμην ἐκεῖνος Ὀλυμπιάδα ἀναγράφεται νενικηκώς, ὁ δὲ τὴν ὀγδοηκοστὴν ὀγδόην Πυθιάδα.* Tz. I 199s. *ὧν ὁ μὲν εἷς πρὸ ἑκατὸν ἑξήκοντα καὶ δύο Τῶν χρόνων ἐκνενίκηκεν Ὀλύμπια τρισσάκις* (cf. schol. Arist. Nub. 64); subtraxit de numero Pythiadis (88) numerum Olympiadis (47); tum de numero 164

[1]) Neque igitur recte G. Hart in Fleckeiseni Annall vol. suppl. XII p. 9 not. 9: »Thessalonicen in Thessalia sitam esse censet.«

[2]) Sed cf. Apoll. Rhod. Argon. I 922 s. c. schol.

(4×41) duos annos sumsit, aut quia ita rectissime sibi egisse videbatur atque accuratissime, aut quia tertio anno Olympiadis Pythia celebrata sunt. Conf. Rinck, religion der Hellenen II p. 164. Hermann, griech. antiquitaet. II² p. 317, 12. 318, 15. Similia invenies, si legeris Chil. XII, 194—99.

III 146s. *ἀλλ' οὗτος ἦν ὁ πρότερος* (Cato) *ἐν χρόνοις Ἀντιόχου Τοῦ μετὰ τὸν Ἀλέξανδρον σχόντος τὴν βασιλείαν*; conf. X 632. Alexandrum cum maxime inter eos, qui ante Antiochum III Magnum Asiam rexerant, excelleret, putavit aetate praeisse Antiochum. — V 953s. *Φαλάριδι — ἓξ μῆνας συνδιέτριψεν ὁ μέγας Πυθαγόρας.* Recte XII 461s. *πεντάμηνον εἰς χρόνον — συνδιέτριψεν ὁ μέγας Πυθαγόρας;* conf. Phal. ep. 80 *τὸ παραγεγονέναι* (Pythagoram) *καὶ πέμπτον ἤδη μῆνα συνεῖναι μεθ' ἡδονῆς πάντως ἔπαινός ἐστιν ἐμός* — VI 173s. nondum Macedoniae rex erat Cassander, cum Demosthenes est interfectus. Successit Antipatro — excessit de vita a. 319, Demosthenes 322 mortuus est. eodemque anno Hyperides — Polysperchon (Plut. Phoc. 31), Polysperchonti Cassander a. 317.

c) in aliis rebus: I 82ss. *ὁ δὲ Κτησίας ἰατρὸς υἱὸς τοῦ Κτησιόχου* (conf. Lucian. Ver. Hist. I 3) *Ἐξωρμημένος πόλεως ἐκ Κνίδου τῆς Κυπρίας | ὃς Ἀρταξέρξῃ κρατηθεὶς ὡς συμμαχῶν τῷ Κύρῳ | ἐν Πέρσαις διετέλεσε χρόνους ἑπτὰ καὶ δέκα.* Non una cum Cyro Ctesiam pugnantem captum esse constat. Tzetzes hausit e Diodor. II 32: *ὑπῆρξε* (Ctesias) *κατὰ τὴν Κύρου στρατείαν ἐπὶ Ἀρταξέρξην τὸν ἀδελφόν· γενόμενος δὲ αἰχμάλωτος καὶ διὰ τὴν ἰατρικὴν ἐπιστήμην ἀναληφθεὶς — ἑπταεικαίδεκα ἔτη διετέλεσε τιμώμενος ὑπ' αὐτοῦ.* Itaque rectissime Mueller in Ctes. fragm. p. 1 negat se »*Tzetzae tn gratiam Xenophontem* (qui Anab. I 8, 27 in illa pugna Ctesiam comitem fuisse Artaxerxis et sanasse regem saucium tradit) *erroris incusaturum*« et p. 2 vidit Tzetzam verba Diodori male intellexisse. Conf. Baehr, Ctes. p. 14s.

I 205s. *οὗπερ* (eius Alcmaeonis, qui a Croeso abunde erat donatus) *οἱ παῖδες ἔκτειναν τοῦ Πεισιστράτου παῖδας | τυράννους ὄντας Ἀθηνῶν Ἵππαρχον καὶ Ἱππίαν | τὴν πόλιν δ' ἠλευθέρωσαν, ὧν εἷς ἦν ὁ Κλεισθένης;* conf. Herod. V 66 et imprimis schol. Pind. Pyth. VII init[1]): *διά τοι τοῦτο* (narratum erat, qua ratione Alcmaeon divitias suas adeptus esset) *ἐπιφανέστατος κατὰ τὴν Ἀττικὴν γεγένηται, ὡς ἄγαν ὢν πλουσιώτατος· ἀφ' οὗ καὶ οἱ Ἀλκμαιωνίδαι,*

[1]) Cf. p. 16s.

οἳ καὶ τὴν τῶν Πεισιστρατιδῶν τυραννίδα κατέλυσαν. — II 725 (Aristeas) χαλκείῳ παρεισδὺς Θνήσκει καὶ πίπτει νέκυς. Sed Herod. IV 14 εἰσελθόντα ἐς κναφήϊον; conf. Herod. I 68 (Lichas) ἐλθὼν ἐς χαλκήϊον.

I 880s. ἡμερησία δὲ τροφὴ στρατῷ παντὶ τῷ τούτου | τάλαντα τετρακόσια λιτῶς ἦν τρεφομένοις (= III 33s.); conf. Herod. VII 118 Θασίοισι ὑπὲρ τῶν ἐν τῇ ἠπείρῳ πολίων τῶν σφετέρων δεξαμένοισι τὴν Ξέρξου στρατιὴν καὶ δειπνίσασι — ἀπέδεξε ἐς τὸ δεῖπνον τετρακόσια τάλαντα ἀργυρίου τετελεσμένα. Cf. Dinon. ap. Athen. IV. p. 146 C. (Mueller F. G. H. II 93, 19. Ctes. frg. p. 78, 50. Grote, Hist. Graec. III p. 36. vers. german.) — I 922: neque e Lydia iter facit Xerxes, sed e Cappadocia (Herod. VII 26) neque ibi receptus est a Pythio Lydo; ut Sardes veniret, opus erat permigrare Xerxem Phrygiam, cuius erant Celaenae; cf. Herod. VII 26ss. 31. 32. ad Lycophr. 1432 p. 1037.

926ss. ὅσπερ (Pythius) καὶ τότε δίδωσι τούτῳ τῷ Ξέρξῃ δῶρον(!) Λισχίλια μὲν τάλαντα ἀργύρου ἀνεργάστου Χρυσοῦ δ' ἐνσήμου δαρεικοῦ νομίσματος καλλίστου Τετρακοσίας ἀριθμῷ τὰς πάσας μυριάδας; cf. Herod. VII 28s.: ..τούτοισί σε ἐγὼ δωρέομαι (sc. inquit Pythius) 29 Xerxes: σοὶ ὧν ἐγὼ ἀντὶ αὐτῶν γέρεα τοιάδε δίδωμι. — I 956 γέροντας Ἀθηναίους | τοὺς οὕσπερ καὶ κατέκαυσαν.[1]) Herod. VIII 53 οἱ μὲν ἐρρίπτεον ἑωυτοὺς κατὰ τοῦ τείχεος κάτω καὶ διεφθείροντο, οἱ δὲ ἐς τὸ μέγαρον κατέφευγον. Τῶν δὲ Περσέων οἱ ἀναβεβηκότες πρῶτον μὲν ἐτράποντο πρὸς τὰς πύλας, ταύτας δὲ ἀνοίξαντες τοὺς ἱκέτας ἐφόνευον· ἐπεὶ δέ σφι πάντες κατέστρωντο, τὸ ἱρὸν συλήσαντες ἐνέπρησαν πᾶσαν τὴν ἀκρόπολιν.

De II 314. Ἄμυκον καὶ Μυγδόνα δὲ τοὺς ἀδελφοὺς ἡττήσας (Hercules) et III 810 cf. Apollod. II 5, 9, 6 βοηθῶν Λύκῳ πολλοὺς ἀπέκτεινε (Hercules) μεθ' ὧν καὶ τὸν βασιλέα Μυγδόνα, ἀδελφὸν Ἀμύκου. — II 453. Apollod. II 7, 3, 2 ἑλὼν (Hercules) δὲ τὴν Πύλον ἐστράτευεν ἐπὶ Λακεδαίμονα, μετελθεῖν τοὺς Ἱπποκόωντος παῖδας θέλων· ὠργίζετο μὲν γὰρ αὐτοῖς καὶ διότι Νηλεῖ συνεμάχησαν, μᾶλλον δὲ κτέ. et 3, 6 Ἡρακλῆς δὲ κτείνας τὸν Ἱπποκόωντα καὶ τοὺς παῖδας αὐτοῦ κτλ.

---

[1]) Cf. ad Lyc. 1432 p. 1039 πύργους δὲ ποιήσαντες ξυλίνους (ξύλινον τεῖχος Her. VIII 51 et Tz. Chil. I 986) ἐν ταῖς Ἀθήναις εἶασαν (Her. l. l. ἅμα μὲν ὑπ' ἀσθενείης βίου οὐκ ἐκχωρήσαντες ἐς Σαλαμῖνα, πρὸς δὲ αὐτοὶ δοκέοντες ἐξευρηκέναι τὸ μαντήϊον κτέ.) μετά τινων, οὓς ὕστερον οἱ Πέρσαι σὺν τοῖς πύργοις κατέκαυσαν.

II 626 *Πρωτεὺς Φοινίκης Φοίνικος παῖς καὶ τοῦ Ποσειδῶνος*: Steph. B. s. *Τορώνη· πόλις Θρᾴκης, ἀπὸ Τορώνης τῆς Πρωτέως καὶ* (ita libri, Meineke *ἢ* ex coniectura Xylandri) *Ποσειδῶνος καὶ Φοινίκης*. Haec verba neglegenter noster legerat. Conf. ad Lycophr. 124. De Phoenice, filia Phoenicis cf. schol. Eur. Phoen. 5.

Addo hic II 870 et XI 75 ubi narrat Thaletem fuisse discipulum Pherecydis; erat Thales praeceptor Pythagorae secundum Iambl. Pythag. 11. 12 et ipse Pherecydes secundum Iambl. 9. Porphyr. Pyth. 1. Itaque fortasse hos inter se confudit Tzetzes; sed utut est, falsa a nostro tradita sunt, ut demonstravit Sturz., Pherecyd. fragm. p. 9. Erat quadraginta fere annis ante Pherecydem Thales. Conrad, de Pherecydis Syrii aetat. atque cosmolog. p. 14. — II 984: neque decem talenta miserunt Hippocrati Abderitae, et ne promiserunt quidem se daturos esse, cf. Hippocr. epist. ad Abder. (XI 8, p. 293 Hercher): *ἐγὼ δὲ εἰ πλουτέειν ἐξ ἅπαντος ἐβουλόμην, ὦ ἄνδρες Ἀβδηρῖται, οὐκ ἂν εἵνεκεν δέκα ταλάντων διέβαινον πρὸς ὑμέας, ἀλλὰ κτέ.* Cf. etiam Sorani vit. Hippocr. 2 Westerm. biogr. p. 450.

III 480: non devictus est Dareus a Scythis, cf. Herod. IV 120 *οἱ Σκύθαι ἐβουλεύοντο ἰθυμαχίην μὲν μηδεμίαν ποιέεσθαι ἐκ τοῦ ἐμφανέος — ὑπεξιόντες δὲ καὶ ὑπεξελαύνοντες τὰ φρέατα, τὰ παρεξίοιεν αὐτοί, καὶ τὰς κρήνας συγχοῦν* et 140 init.

III 717 *πεζῶν δὲ ὁ Ἀρτάοζος ἦρχον καὶ Ἀρταγέρσας*: non omnium; millenis praecrant illi, Xenoph. Cyrop. VI 3, 31. — III 999: cf. Herod. V 112 (et 111) *ὁ ὀπέων δρεπάνῳ πλήξας ἀπαράσσει τοῦ ἵππου τοὺς πόδας.* — V 139 *Λιονύσιος τύραννος ἦν τῶν Σικελῶν* 971 *Ἱέρωνι τῷ βασιλεῖ τῶν Σικελῶν* VI 847 *Φιλοποίμην Κραύσιδος*[1]) *ἦν βασιλεὺς Ἑλλάδος.*

VII 418ss. multum peccavit (cf. X 413ss. ubi iam non meminerat nominis Clitomachi); quod ut clarius eluceat, verba Pseudo-Callisthenis I 46, quae quidem ad rem pertinent, apponam: *Κλειτόμαχος... ἀπεγράψατο πάλην, παγκράτιον καὶ πυγμήν .. καὶ ...κατὰ τὴν πάλην ἔρρηξε τοὺς ἀνταγωνιστὰς ὥστε ἔπαινον λαβεῖν παρὰ Ἀλεξάνδρου· ἐπελθόντος δὲ αὐτοῦ στεφανωθῆναι τὸν τῆς πάλης στέφανον, εἶπεν αὐτῷ Ἀλέξανδρος· ἐὰν καὶ τὰ ἄλλα δύο νικήσῃς, ἅπερ ἀπεγράψω, στεφανώσω σε τοὺς τρεῖς στεφάνους καὶ αἴτημά σοι*

---

[1]) Non bene scripsit Kiessling *Κραύγιδος*, cum libri et nostro loco (cf. Tzetz. ep. 11) et Plut. Philop. 1 *Κραῦσις* praebeant.

δίδωμι, ὅπερ ἂν αἰτήσῃ. (Certaminibus tum feliciter confectis) ἦλθεν πρὸς τὸν Ἀλέξανδρον στεφανωθῆναι τοὺς τρεῖς στεφάνους· τοῦ δὲ κήρυκος πυθομένου αὐτοῦ, τίς καλεῖται καὶ ποίας πόλεως τυγχάνεις, ἵνα σε ἀναγορεύσω, εἶπεν· Κλειτόμαχος μὲν καλούμενος, πόλιν δὲ οὐκ ἔχω. Ὁ δὲ βασιλεὺς εἶπεν· ὦ γενναῖε, πόλιν οὐκ ἔχεις; εἶπεν ὁ Κλειτόμαχος· εἶχον πρὶν γένηται Ἀλέξανδρος βασιλεύς, ἀπώλεσά μου τὴν πατρίδα. Νοήσας Ἀλέξανδρος, ὃ λέγει καὶ τί μέλλει αἰτεῖσθαι, εἶπεν· Ἀνακτιζέσθωσαν Θῆβαι κτέ.

IX 705ss. ὁ Πηνειὸς δ' Ὀνόχονος καὶ Σπερχειὸς καὶ ἄλλα Καὶ Σαλαμβρία παρ' αὐτοῖς βαρβάροις ἰδιώταις Εἷς ποταμὸς ἐν πλείοσιν ὀνόμασιν ὑπάρχει. Paululum aliter schol. Apoll. Rhod. IV 131 ὁ δὲ Λύκος ποταμὸς ἀπὸ Ἀράξου φερόμενος συγκίρναται Φάσιδι, καὶ οὕτως ἀπολέσας τὸ ἴδιον ὄνομα ἐκδίδωσιν εἰς θάλασσαν, τὸ δὲ αὐτὸ τοῦτο γίνεται ἐπί τε τοῦ Ὀνοχώνου τοῦ κατὰ Θεσσαλίαν καὶ Πηνειοῦ καὶ Παμίσου· ὅταν γὰρ εἰς ταὐτὸ συρρεύσωσιν, Σπερχεῖος (ita codd. Πηνειός Keil). Neque igitur idem fluvius nominatur et Peneus et Onochonus et Spercheus; sed cum illi confluxerunt, fluvius qui ab illis efficitur, nominatur Spercheus vel Peneus. De Selymbria vel Salambria cf. Eustath. ad Dionys. Perieg. 739 p. 346, 44 Mueller.

Satis difficiles sunt versus X, 975ss:

Λεινὴν δ' αὐτὴν ἐργάζονται τὴν Χάρυβδιν τὸ ῥεῦμα
Οἱ ποταμοί, ὅ Σένων τε ὁμοῦ καὶ ὁ Ἀδρίας,
Εἰς πέλαγος Ἰόνιον εἰσβάλλοντες καὶ ἄμφω.

Hic quoque vera cum falsis miscuisse videtur. (Idem legis in schol. ad Lycophr. 648). Cluverius in Antiqu. Ital. p. 610: *In ipso freto Siculo cum duo concurrerent maria, ab septentrionibus Tuscum, a meridie Hadriaticum — cuius nomen ad Graeciam usque extendebatur — pars autem eius sinus adpellaretur Hadriaticus et saepius Graecis hominibus Ἀδρίας: ipsius fluminis Hadriae nomine, quod postea Tartarum dictum*[1] *) . . . flumen id ipsum huc grammatici isti* (Io. et Is. Tzetzae) *in fretum deduxerunt. Seno autem omnis quomodo et ipse huc pertractus sit, nondum perspicio.*" Illud quidem de Hadria fluvio sine dubio recte dixit v. d. Senonis autem fluvii quod mentionem fecit, cogitavisse puto grammaticum Byzantinum de Sena flumine Senam urbem cognominem praeterfluente, et eius accolas fuisse Senones non ignorantem Σένων scripsisse, non Σένα.

[1]) Vide Forbiger, Geogr. III 507 not. 45.

XI 77s. Non timore Polycratis commotus Pythagoras profectus est in Italiam. Cf. Iambl. vit. Pythag. 11. Primum convenit Pherecydem et Anaximandrum et Thaletem. — XI 93 Pythagoram vixisse 99 annos conclusit ex Iambl. l. l. 36 *ἀφηγήσασθαι λέγεται ἐνὸς δέοντος ἔτη τεσσαράκοντα, τὰ πάντα βιώσαντα ἔτη ἐγγὺς τῶν ἑκατόν*. Cf. Diog. La. VIII 44. -- XI 704ss. nescio quinam illi sint multi scriptores, qui *εὑρετὴν τοῦ ἥττονος τῶν λόγων* fuisse Platonem dixerint. Videtur illud Tzetzes scripsisse de suo, ut qui persaepe utatur talibus superlativis (velut *λέγουσι μυρίοι* aliisque verbis), cum perpauci scriptores illud narraverint vel unus vel nemo. Tzetzae igitur illud attribuas velim de suo fingenti, quod et Plato in Protagora de *ἥττονι λόγῳ* verba facit et discipulus erat Socratis, quem Aristophanes Nub. 113 (cf. Tz. vs. 707. 814) docere *τὸν ἥττονα λόγον* putavit. Ex illis rursus verbis conclusit Aristophanem usum esse *τῷ ἥττονι λόγῳ* idque *τεχνικωτάτως*, quoniam erat *κωμικώτατος;* inde denique explices verba quae sunt XII 652 *Ἀριστοφάνης — τελῶν ῥήτωρ δεινότατος*.[1]) — XII 381 transposuit homo rei metricae minime peritus verba quae sunt Plut. Lacaen. Apophthegm. init: *Ἀ Λακεδαιμονία τὸν Λακεδαιμόνιον* (ut parallelismum, ut ita dicam, efficeret? Cf. vs. 380). Vs. 385, cum sciret Brasidam et apud Sphacteriam et apud Amphipolim fortiter pugnasse, ubinam ille scutum amisisset, dubitavit.[2])

I 14 prave intellexerat schol. Pind. Pyth. VII init. *ἔτι δὲ καὶ τοὺς πλοχάμους ἐνέδησεν ὑποβαλὼν αὐτοῖς, καὶ τὸ στόμα*. Tzetzes: *ὡς καὶ τὴν κόμην τὴν αὐτοῦ κατέχειν ὀδοῦσιν*. — I 30. 32, ut Tellum *στρατηγὸν* nominaret, commotus est verbis Herod. I30 fin.: *γενομένης γὰρ Ἀθηναίοισι μάχης πρὸς τοὺς ἀστυγείτονας ἐν Ἐλευσῖνι, βωθήσας καὶ τρο-*

---

[1]) Quod autem XI 714s. ait Homerum *πατέρα καὶ τοῦ ἥττονος τούτου γενέσθαι λόγου*, non Tzetzes ipse finxit, sed e Platonis Protag. hausit. Ceterum conf. Frei Quaestt. Protagor. p. 142ss.

[2]) Cf. I 933 *Ὁ Μαίανδρος ἢ Σκάμανδρος τελέως ἐξηράνθη*, ubi nimirum quod nomina fluviorum iisdem syllabis desinunt, Tzetzes dubius utrumque commemorat. Herod. VII 43 *ἀπικομένου δὲ τοῦ στρατοῦ ἐπὶ τὸν Σκάμανδρον, ὃς πρῶτος ποταμῶν, ἐπείτε ἐκ Σαρδίων ὁρμηθέντες ἐπεχείρησαν τῇ ὁδῷ, ἐξέλιπε τὸ ῥέεθρον*; ad Lyc. 1432 p. 1038 *ἐπικυψάντων τῶν Ἵππων πιεῖν, ἐξηράνθη ὁ Μαίανδρος*. De 934s. cf. Herod. VII 196 et schol. vet. ad Lycophr. 1424. — X 202s. *ἐκεῖσε διατρίβοντος τότε καὶ τοῦ Δαρείου Μᾶλλον πλέον νομίζω δὲ υἱοῦ τούτου τοῦ Ξέρξου*. Herod. V 12s. cf. etiam p. 3 ad III 398.

πὴν ποιήσας Τέλλος τῶν πολεμίων, ἀπέθανε κάλλιστα, quod visus est Tzetzae posse facere dux (cum copiis) facilius quam unus miles. — Etiam I 36s. quod narrat filios Cydippae curru duxisse in templum Iunonis matrem νοσούσης τούτων τῆς μητρός quam levis fuerit Tzetzes apparet. Her. I 31 ἐούσης ὁρτῆς τῇ Ἥρῃ τοῖσι Ἀργείοισι ἔδεε πάντως τὴν μητέρα αὐτῶν ζεύγεϊ κομισθῆναι ἐς τὸ ἱρόν, οἱ δέ σφι βόες ἐκ τοῦ ἀγροῦ οὐ παρεγίνοντο ἐν ὥρῃ... εἶλκον τὴν ἅμαξαν κτέ. Neque quam I 63 ὅθεν αὐτοῖς ὁ πόλεμος ὁ μέγας ἀνερράγη dicit, ea erat causa belli. Cf. Xenoph. Cyrop. I 5, 2.

I 210ss. Βορέας... Ζήτην γεννᾷ καὶ Κάλαϊν, εἰσάγαν ἀβροκόμας... Οὕσπερ καὶ πέτεσθαι θριξὶν ἔφασαν μυθογράφοι (cf. XII 440ss). Fluxerunt ex Apollon. Rhod. Argon. I 221ss. (cf. Tz. I 227): ἀμφὶ δὲ νώτοις Κράατος ἐξ ὑπάτοιο καὶ αὐχένος ἔνθα καὶ ἔνθα Κυάνεαι δονέοντο μετὰ πνοιῇσιν ἔθειραι. Cf. Stephani, Boreas und die Boreaden in Mém. de l'Acad. impér. des sciences de St. Pétersb. S. VII tom. 16 n. 13 p. 16.

I 893 ἀντὶ μιᾶς γεφύρας δὲ δύο κελεύει ζεῦξαι, cf. Herod. VII 34. Causa erroris sunt fortasse verba, quae Her. l. l. de prioribus pontibus fecit: καὶ δὴ ἐζευγμένου τοῦ πόρου ἐπιγενόμενος χειμὼν κτλ; v. Duncker, geschichte d. altert. VII 199ss. — Vs. 894 non recte interpretatus est Herod. VII 36: πεντηκοντέρους καὶ τριήρεας συνθέντες — τοῦ μὲν πόντου ἐπικαρσίας, τοῦ δὲ Ἑλλησπόντου κατὰ ῥόον. Tz.: καὶ δὴ πλαγίας κατὰ ῥοῦν πληρώσαντες(!) ὁλκάδας. Cf. Grote III 16 not. 32, qui non recte intellexit verba Tzetzae; quid significet vox πλαγίας, docet vs. 904. — Cum 897s. conf. Her. VII 36 ταῦτα δὲ ποιήσαντες κατέτεινον ἐκ γῆς στρεβλοῦντες ὄνοισι ξυλίνοισι τὰ ὅπλα. οὐκέτι χωρὶς ἑκάτερα τάξαντες. ἀλλὰ δύο μὲν λευκολίνου δασάμενοι ἐς ἑκατέρην, τέσσαρα δὲ τῶν βυβλίνων. Movisse videntur Tzetzae maiorem admirationem duo illi rudentes e lino albo, quam quattuor e papyro facti, ita ut horum prorsus obliviscerctur. De 902ss. nihil ap. Herod. III 36. — 915s. τῆς ὀργῆς τοῦ Ἄθω δέ, τοῦ νῦν ἁγίου ὄρους Ἐξ Ἐλεοῦντος ἤρξαντο λαοῦ μυριοστύες: putavit inde ab Elaeunte, ut urbe Chalcidicae, Persas perfodisse Athon; sed v. Her. VII 21 ἐν γὰρ Ἐλαιοῦντι τῆς Χερρονήσου ὥρμεον τριήρεες. ἐντεῦθεν δὲ ὁρμεώμενοι ὥρυσσον ὑπὸ μαστίγων. — 963s. ὡς ἀποβῆναι καὶ αὐτὸν τὸν Ξέρξην ἐκ τοῦ ἵππου Καὶ πρὸς τοὺς ἄνδρας μάχεσθαι τῇ κατὰ χεῖρας μάχῃ. Her. VII 212 λέγεται βασιλέα θηεύμενον τρὶς ἀναδραμέειν ἐκ τοῦ θρόνου δείσαντα περὶ τῇ στρατιῇ.

II 339 ponit Hercules columnas cum rediit Erythea, apud Apollod. II 5, 10, 4 cum profectus est ad illam insulam.[1]) — II 374 *Ἄλλοι φασὶν, ἐκ τῶν νυμφῶν ἐδέξατο μῆλα* (Hercules) *Κτείνας αὐτὸς τὸν δράκοντα τὸν φύλακα τῶν μήλων*: Apollod. II 5, 11, 12 *ἔνιοι δέ φασιν, οὐ παρὰ Ἄτλαντος αὐτὰ λαβεῖν, ἀλλ' αὐτὸν δρέψασθαι τὰ μῆλα, κτείναντα τὸν φρουροῦντα ὄφιν.* — Quae Tzetzes II 385ss. narrat, Apollodorus II 5, 11, 8 Busiride interfecto accidisse tradit. Cf. Tz. vs. 367. — II 694s. (Lyncens) *Κάστορα κτείνει τῷ δορί, καὶ τοῦτον Πολυδεύκης Τὸν Πολυδεύκη Ἴδας δὲ καὶ κεραυνὸς τὸν Ἴδαν.* Pollucem ab Ida esse interfectum perperam addidit; cf. quem vs. 705 citat Pind. Nem. X 110s. et schol. — Similiter addidit III 119 *καὶ δίσκου καὶ διαύλου*, cf. Plut. Cat. mai. 20. Ibidem sunt vs. 133 et 140 additamenta Tzetzae, cf. Plut. l. l. — III 408 *ἀνερευνήσας δὲ ποιεῖ τῆς Σάμου βασιλέα* (Dareus Sylosontem). Immo Syloson a Dareo petit tyrannidem Herod. III 140; sed augere voluit Tz. benevolentiam Darei. — IV 395ss. 707ss.: Dionys. Perieg. (Cf. Tz. vs. 399.) 391ss. *Κεῖνον δ' ἂν περὶ κόλπον ἴδοις ἐρικυδέα τύμβον Τύμβον ὃν Ἁρμονίης Κάδμοιό τε φῆμις ἐνίσπει Κεῖθι γὰρ εἰς ὀφίων σκολιὸν δέμας ἠλλάξαντο. Ἔνθα σφιν τέρας ἄλλο θεοὶ θέσαν· ἀμφὶ γὰρ αἶαν Κείνην ἀμφοτέρωθεν ἐρηρέδαται· δύο πέτραι Αἵτ' ἄμφω ξυνίασι δονεύμεναι, εὖτέ τις ἀρχὴ Γίγνεται ἐνναέτῃσι κυλινδομένοιο κακοῖο.* E verbis *δύο πέτραι* cum *τύμβον* coniunctis fecit noster *οἱ τάφοι — ἀλλήλοις κυλινδόμενοι πάταγον συνεκρότουν.* Cf. O. Schneider, Callim. II frgm. 104.

V 350s. *μετὰ ἑπτὰ τοῦ Δράκοντος ἔτη δὲ νομογράφου Γίνεται Σόλων Ἀττικοῖς δεύτερος νομογράφος*; quibus de verbis egit Clinton F. H. I 213 (cf. Duncker gesch. d. altert. VI 127 not. 1): *Diodorus ap. Ulpian. ad Demosth. Timocrat. p. 480 ed. Paris. names the interval between Draco and Solon: ὁ μὲν Σόλων ἐγένετο ἐπὶ τῶν χρόνων τῶν τυράννων ἐν ταῖς Ἀθήναις πρὸ τῶν Περσικῶν χρόνων, ὁ δὲ Δράκων πρὸ αὐτοῦ ἑπτὰ καὶ τεσσαράκοντα ἔτεσιν, ὥς φησιν ὁ*

---

[1]) Conf. Senec. Claud. Apocolocynt. VII:

Equidem regna tergemini petens
Longinqua regis . . .
Vidi duobus imminens fluviiis iugum,
Ubi Rhodanus ingens amne praerapido fluit
Ararque dubitans, quo suos cursus agat. . . .

et not. Buecheleri in Symb. Philol. Bonn. p. 51, 9.

Διόδωρος. Tzetzes Chil. V 350s. The legislation of Solon being in Ol. 46, 3. B. C. 594, 47 years would carry back Draco to Ol. 34. The number τεσσαράκοντα then is certainly wrong; but the number ἑπτὰ being repeated by Tzetzes is probably right. It appears from Tzetzes, that the other number has escaped from the text of the author (perhaps Diodorus himself) whom he followed, which might lead those, who found a deficiency, to supply the erroneous number τεσσαράκοντα. But as Draco was in Ol. 39, the numbers might originally stand ἑπτὰ καὶ εἴκοσι; which would place Draco in Ol. 39, 4, precisely where he is placed by Eusebius." Forsitan recte v. d. disputaverit, quamquam etiam ponere possumus Tzetzam invenisse ἑπτὰ Ὀλυμπιάδες (Ol. 46, 3 = 594 — 39, 4 = 620) sed falso tradidisse ἑπτὰ ἔτη.

VI 311ss. Salonius — *τὶς τῶν ὑπογεγραμματευκότων αὐτῷ* (Catoni) Plut. Cat. mai. 24 — ut is commemoratur, *ᾧ τὸν υἱὸν οὐκ ἔδωκεν ἐν λόγοις ἐκπαιδεῦσαι.* Cf. Plut. l. l. 20; quamquam Plutarchus de Salonio illud non dicit, tamen hunc Tzetzes, quia illic solus e servis Catonis commemoratur, nominatim affert. Tzetzae etiam vs. 312 est cogitantis de Plut. l. l. 4. 5. Cf. Chil. III 186s. — VI 559s. *αὐτὸς* (sc. Coriolanus) *τοὺς Κοριόλους δὲ ἀφεὶς καὶ τοὺς Ῥωμαίους Πρὸς ἄλλην γῆν ἀπέδραμε τῇ λύπῃ βεβλημένος.* Esse videntur certe verba Ttzetzae »*nichts als eine missverständliche wiederholung der worte Dio's* ἐς τοὺς Οὐόλσκους ἀναχωρήσας ἐνταῦθα ἐξ ἐπιβουλῆς ἢ καὶ γηράσας ἀπέθανεν (frg. 18, 12)« Haupt, Herm. XIV 439s, si quidem addis haec verba Dionis (18,10): *εἰποῦσης δὲ αὐτῆς* (sc. *Οὐετουρίας*) *ταῦτα καὶ ἡ γαμετὴ αὐτοῦ τά τε παιδία καὶ αἱ ἄλλαι γυναῖκες συνεθρήνησαν, ὥστε καὶ ἐκεῖνον ἐς πένθος ἐμβαλεῖν.*

VII 220 alia concludentem facit Amasim e rebus Polycratis atque Her. III 43 *Ἄμασις . . . ἔμαθεν, ὅτι ἐκκομίσαι τε ἀδύνατον εἴη ἀνθρώπῳ ἄνθρωπον ἐκ τοῦ μέλλοντος γίγνεσθαι καὶ ἔτι οὐκ εὖ τελευτήσειν μέλλοι Πολυκράτης,* ita ut Tzetzes putandus sit nihil in memoria tenuisse nisi qui est sensus verborum Amasidis: diis homines nequaquam posse resistere; quem sensum aliter et falso explicavit. — IX 35ss. finxisse videtur vestigiis insistens Plutarchi. Hic enim Anton. 26 *πολλὰ δὲ καὶ*, inquit, *παρ' αὐτοῦ καὶ παρὰ τῶν φίλων δεχομένη* (Cleopatra) *γράμματα οὕτω κατεφρόνησε καὶ κατεγέλασε τοῦ ἀνδρὸς ὥστε πλεῖν ἀνὰ τὸν Κύδνον ποταμὸν ἐν πορφυρίδι χρυσοπρύμνῳ . . . Αὐτὴ δὲ κατέκειτο μὲν ὑπὸ σκιάδι χρυσοπάστῳ*

κεκοσμημένη γραφικῶς. Tz. vs. 37 εἰκόνα πάνυ ὅμοιον γράψασα(!) κάλλους ταύτης. — IX 47ss. χώρας δὲ μυρίας Τῇ Κλεοπάτρᾳ δίδωσιν Ἀντώνιος τῷ πόθῳ Καὶ Πάρθων δὲ τὴν σύμπασαν αὐτὴν αἰχμαλωσίαν Καὶ τοῦ Τιγράνου τὸν υἱὸν σὺν ᾐχμαλωτισμένοις duxit e Plut. Anton. 50 qui, postquam de reditu vel potius fuga Antonii egit, ὕστερον, inquit, μέντοι πάλιν ἐμβαλὼν εἰς Ἀρμενίαν καὶ πολλαῖς ὑποσχέσεσι καὶ προκλήσεσι πείσας αὐτὸν ἐλθεῖν εἰς χεῖρας συνέλαβε (regem Armeniorum) καὶ δέσμιον καταγαγὼν εἰς Ἀλεξάνδρειαν ἐθριάμβευσεν. Itaque Πάρθων τὴν σύμπασαν αὐτὴν αἰχμαλωσίαν et σὺν ᾐχμαλωτισμένοις Tzetzes de suo addidit.

Multus est in confundendo X 353ss. Plut. Themist. 29 πόλεις δ' αὐτῷ τρεῖς μὲν οἱ πλεῖστοι δοθῆναι λέγουσιν εἰς ἄρτον καὶ οἶνον καὶ ὄψον, Μαγνησίαν καὶ Λάμψακον καὶ Μυοῦντα· δύο δ' ἄλλας προστίθησιν ὁ Κυζικηνὸς Νεάνθης καὶ Φανίας, Περκώτην καὶ Παλαίσκηψιν εἰς στρωμνὴν καὶ ἀμπεχόνην. Tzetzae ante oculos fuisse locum Plutarcheum demonstrant verba ipsa:

Κατά τινας τρεῖς ἔλαβε πόλεις ἐκ τούτου δῶρον
Μῦραν, Μυοῦντα, σὺν αὐταῖς καὶ Μίλητον, ἣν εἶπον.
Εἰς μὲν στρωμνὴν τὴν Μίλητον, ταύτας δ' εἰς οἶνον, ὄψον.
Ἄλλοι δὲ πέντε λέγουσι τούτῳ δοθῆναι πόλεις
Μῦραν, Μυοῦντα, Μίλητον, Λάμψακον, Μαγνησίαν
Εἰς οἶνον, ὄψα καὶ στρωμνάς, ἄρτον, εἰς ὑποδήσεις.
Τινὲς ἑπτὰ δὲ λέγοντες αὐτῷ δοθῆναι πόλεις
Λέγουσι καὶ Παλαίσκηψιν ἄλλην τινά τε πόλιν.
Συγγνωμονήσατε ἡμῖν, εἰ διαπέφευγέ με.

Confitetur igitur noster ipse se iam non prorsus memorem esse fontis sui. Ac primum Miletum addidit, εἰς στρωμνήν, cuius lanam supra (347ss.) laudaverat (cf. Strab. XII p. 578. Arist. Lysistr. 729. Ran. 542ss. [cf. vs. 370ss.] Aelian. N. An. XVII 34. Kiessling. laudat Wesseling. ad. Herod. VI 21. I. H. Voss. ad Virgil. Georg. III 306, p. 598), cum Plutarchus στρωμνὴν daret Percotae. Myram quoque finxit; sine dubio non certus fuit, utrum Myram an Myuntem commemoravisset Plut., itaque utriusque urbis mentionem fecit, et dedit illis οἶνον καὶ ὄψον, quae Plutarchus Lampsaco et Myunti. Falso tum ἄρτον Lampsaco (Plut. Magnesiae) attribuit; ὑποδήσεις omnino non invenis apud Plutarchum. Videtur sane quae singulae urbes tulerint, Tzetzes oblitus esse et ex libidine distribuisse. Itaque etiam quae Percotae et Palaescepsi daret, ignoravit.

De XII 191ss. cf. Diodor. I 5 ἀπὸ δὲ τῶν Τρωϊκῶν

ἀκολούθως Ἀπολλοδώρῳ τῷ Ἀθηναίῳ τίθεμεν ὀγδοήκοντα ἔτη πρὸς τὴν κάθοδον τῶν Ἡρακλειδῶν· ἀπὸ δὲ ταύτης ἐπὶ τὴν πρώτην Ὀλυμπιάδα δυσὶ λείποντα τῶν τριακοσίων καὶ τριάκοντα et Syncell. p. 180 D. Par. Ὅμηρον... οἱ περὶ Φιλόχορον ἐπὶ τῆς Ἰωνικῆς ἀποικίας (φασὶ γεγονέναι), οἱ δὲ περὶ Ἀπολλόδωρον... ὕστερον τῶν Ἰλιακῶν ἔτη σμ΄. Confundit igitur Philochori computum cum Apollodoro. Cf. XIII 647s. Sed praeterea alius error haeret in illius verbis κατὰ τὴν ἑνδεκάτην δὲ ἦν τῶν Ὀλυμπιάδων Ἡσίοδος ... ἑβδομηκοντατέσσαρα σὺν τοῖς τριακοσίοις | Ἔτη Ὁμήρου ὕστερος, ἄνευ μηνῶν γε δύο. Cf. Diodor. l. l. 328 + 44 = 372; ut diligentissime computum faceret, videtur dimidiatam Olympiadem addidisse; cf. I 199. Cum ἄνευ μηνῶν γε δύο cf. Diodor δυσὶ λείποντα τῶν τριακοσίων καὶ τριάκοντα. Ex eodem loco Diodori duxit Posthom. 765; etiam hic levissime sua conscripsit (338 annos ponit). Cf. Dindorf. in edit. Diodori II p. 108 not.

XII 498 ὁ Θηραμένης μαθητὴς ὑπῆρχεν Εὐριπίδου. Sed schol. Aristoph. Nub. 361 διδάσκαλος δὲ ἦν οὗτος (Prodicus) καὶ Θηραμένους τοῦ ἐπικαλουμένου κοθόρνου. Et hic quidem enucleare non possum, utrum pro Prodici legerit Euripidis nomen, an verbis schol. Ran 534 — ad 541 enim de eodem Theramene agitur — ἐφθημιμερῇ Εὐριπίδεια oculis a vs. 541 ad vs. 534 aberrantibus (cf. p. 7 ad IV 393) seductus sit. Hoc mihi constat Tzetzae versus compositos esse ex schol. ad Nub. 361 et ad Ran. 541. Illo enim loco haec extant verba: διδάσκαλος δὲ ἦν οὗτος καὶ Θεραμένους τοῦ ἐπικαλουμένου κοθόρνου (Tz. vs. 500), ὃς τῆς τῶν τριάκοντα τυραννίδος μετέσχε (504). κόθορνος δὲ ἐκαλεῖτο οὗτος, ἐπεὶ καὶ τοῖς λ΄ συνέσπευδε καὶ τῷ πλήθει (505ss.). Καὶ γὰρ ὁ κόθορνος τὸ ὑπόδημα ἀμφοτέροις ἁρμόζει τοῖς ποσίν (501s.); ad Ran. 541: Κόθορνον ἐκάλουν, ἐπειδὴ ἑκατέρᾳ στάσει τῇ τῶν πολιτευομένων ἑαυτὸν παρετίθει, καθομιλῶν τοῖς καιροῖς καὶ τὸ συμφέρον ἑαυτοῦ τοῦ πιστοῦ προτάσσων, ἐπειδὴ καὶ ὁ κόθορνος ἀνδράσι καὶ γυναξὶ πρὸς τὰς ὑποδέσεις ἁρμόττει (503). Ceterum conf. E. P. Hinrichs, de Theramenis, Critiae et Thrasybuli rebus et ingenio p. 60 not. 26.

d) hic addam eos locos, quibus quali propinquitate alter alterum contingeret, non iam memor erat:

I 182ss. Ὀξύντης τὸν Θυμοίτην δὲ (γεννᾷ). τὸν Μέλανθον Θυμοίτης. Ἐκ τοῦ Μελάνθου Κόδρος δέ. Κόδρου Νηλεὺς καὶ Μέ-

δων.... Τινὲς δὲ γένος λέγουσι ταύτης τῆς ῥιζοτομίας Ἄχρι Θυμοίτου. Μέλανθον οὐκ εἶναι δὲ τοῦ γένους. Thymoetae filium Melanthum fuisse cum alibi narratum non inveniam, mihi persuadeo a Tzetza esse fictum, 185s. autem addita esse, quod iam, quantopere errasset, meminerat. — I 860s. εἶτα τὸν Λάτιν ἔπεμψεν, ἅμα καὶ Ἀρταφέρνην Ἀνεψιὸν τὸν ἑαυτοῦ. Cf. Herod. VI 94 ἀπέστειλε (Dareus)... Ἀρταφέρνεα τὸν Ἀρταφέρνεος παῖδα, ἀδελφιδέον ἑωυτοῦ; de ἀνεψιῷ cf. Tz. X 875ss. — Vide etiam VI 519; neque enim erant inter coniuratos filii Collatini, sed ἀδελφιδοῖ (Plut. Poplic. 3), et VIII 905 Χάριλλος Λάκων ἀδελφὸς ὑπῆρχε τοῦ Λυκούργου „*Charilaus fuit filius Polydectis, qui fuit frater Lycurgi cf. Plut. Lycurg. 2—5. Adde cund. de invid. et odio § 5. de discrim. amic. et adulat 16.*“ Hoeger apud Kiessling. in not. ad nostr. loc. — VIII 442 Ἑρμοῦ παῖς ὁ Αὐτόλυκος, πατὴρ δὲ τοῦ Λαέρτου, immo pater Anticleae, uxoris Laertis. Cf. ad Lycophr. 344.

e) Ad novum genus errorum Tzetzae venimus, ad eos scilicet, quibus quae de alio homine aliave re in suo fonte narrata erant, alii homini vel rei attribuit.

α) Confundit homines vel res eiusdem historiae:

Quae acciderunt in pugna Trasumena, accidisse apud Cannas putavit I 767—70, conf. Liv. XXII 5. Zonar. VIII 25 (i. e. Dionem cf. H. Haupt. in Herm. XIV 438). — I 974 transfert eum numerum navium Graecarum, qui apud Artemisium fuit (271 Herod. VIII 1. 2), ad pugnam Salaminiam. Conf. Herod. VIII 48, qui Graecorum classem navium 378 (366) fuisse tradit; (vid. Grote III 89 not. 23. Duncker, geschichte des altert. VII 270, 1. 285 et not. 3). De Persarum navibus cf. Herod. VIII 66, Leak. ap. Grot. p. 94 not. 37. — Similiter I 73ss. eos omnes dat Croeso socios, quos Xenophon Cyrop. II 1, 5 Assyriorum regi, i. e. cum primum pugnatum est; sed posteriori pugnae (de qua Tz. 69ss.) Aribaeus (vs. 75) non iam intererat; erat enim interfectus ab Hyrcanis (Cyrop. IV 2, 31.) — II 884s. ὡς Παυσανίου Μέτωνι τὰς δωδεκετηρίδας (προσάπτουσιν). Ἐννεακαιδεκάδας τε πάσας τὰς τῆς σελήνης. Meton instituit cyclum annorum undeviginti, cf. Ideler, handb. der mathem. u. techn. chronologie I p. 297ss; recte Chil. XII 130.

III 328 Non ad Belisarium ipsum epistulam misit Gelimer, sed ad Pharam, ducem Herculorum. Procop. Bell. Vand. II 6. p. 437.

Bonn. Cf. Hamaker. ap. Pressel ad h. l. — III 413 *οὗτος* (Belesys) *τὸν Σαρδανάπαλον ὁρῶν τὸν γυναικίαν κτλ.* cf. 427 ; nimirum quod erat Belesys (412) *ἀνὴρ σοφὸς καὶ συνετός, ὀξὺς τὸ δέον κρῖναι.* Diodorus enim II 24 illa de Arbace — quem noster confudisse videtur cum Arsace rege Parthorum (vss. 429ss.) — narrat. Tum apud Diod. II 25, 6 ter sunt victi Belesys et Arbaces, cf. Tz. vs. 430s. — III 521ss. *Σατράπης δέ τις τῶν Περσῶν* (Artaphernes Herod. VI 1) *οὕτω Δαρείῳ λέγει· Ἔρραψε μὲν ὑπόδημα ὁ Ἰστιαῖος τοῦτο Ῥαφὲν δὲ ὑπεδήσατο αὐτὸ Ἀρισταγόρας*, cf. IX 235ss. Apud Herod. VI 1 Histiaeo ipsi illa dicit Artaphernes. Quodsi magis Tzetzes animo deliberasset, intellexisset certe, si quae tradit recte se haberent, a Dareo Histiaeum non tam ad turbas Ioniae sedandas quam ad crucem abire iussum fuisse. Sed pergit: *συγκεχυμένων τοιγαροῦν οὕτω λοιπῶν τῶν πάντων Ὁ Ἰστιαῖος στέλλεται αὐτὸς παρὰ Δαρείου Πρὸς σύμβασιν τῶν πόλεων.* In iis quae sequuntur prorsus omittit dicere, quam ob rem Histiaeus Asiam reliquerit. Denique falsa sunt, quae ait 532 *ἐν τῇ πατρίδι τὸ λοιπὸν τοῖς φίλοις διητᾶτο*, cf. Her. VI 5.[1]) — Quae V 352—54 narrat, Plutarchus quidem Sol. 6 de Thalete tradit, sed quae apud Tzetzam sequuntur, non de Thalete, sed de Anacharside c. 5. affert. Cf. Diog. La. I 55. Tzetzes nimirum non vidit quam absurdum responsum ad ea quae antecedunt essent vss. 354ss..

Quae Malalas p. 132 Bonn. dixit de ratione Sisyphi Coi et Homeri: *ταῦτα δὲ Σίσυφος ὁ Κῶος συνεγράψατο ἐν τῷ πολέμῳ ὑπάρχων σὺν τῷ Τεύκρῳ· ἥντινα συγγραφὴν εὑρηκὼς Ὅμηρος ὁ ποιητὴς τὴν Ἰλιάδα ἐξέθετο·* (haec recte noster refert V 829—32) *ἅτινα καὶ ἐν ταῖς τοῦ Δίκτυος ἐμφέρεται συγγραφαῖς, ὅπερ πόνημα μετὰ πολλὰ ἔτη Ὁμήρου καὶ Βεργιλλίου ηὑρέθη ἐπὶ Κλαυδίου Νέρωνος βασιλέως ἐν κιβωτίῳ*, Tzetzes V 834ss. de Dictye et Homero narrat; cf. schol. Il. I 108. Falsiora etiam sunt quae tradit Tz. Exeg. Il. p. 20s. (Herm.) *ὁ δὲ Δίκτυς ἦν Κρής, συνεστράτευσε δὲ τῷ Ἰδομενέι... ἀφ' ἧς συγγαφῆς... ὕστερον καὶ ὁ Ῥωμαῖος Βιργίλιος... πολλὰ ποιητικῶς συνεγράψατο, τήν τε Αἰνείου πλάνην καὶ ἕτερα... καὶ Ὅμηρος ἐκ τούτου τὴν Ἰλιάδα μετέφρασε.*

---

[1]) Liceat hic afferre, quod iis quae supra dixi simile est. Cf. enim IV 395ss. 707ss. *οἱ τάφοι... Κάδμου καὶ Ἁρμονίας Κακοῦ τινος Ἰλλυριοῖς καὶ βλάβης γινομένης Ἀλλήλοις κυλινδόμενοι πάταγον συνεχρότουν* et Dion. Per. 395ss: *δύο πέτραι | αἵτ' ἄμφω ξυνίασι δονεύμεναι, εὐτέ τις ἀρχὴ | γίγνεται ἐνναέτῃσι κυλινδομένοιο κακοῖο.*

VI 17 Quod Tzetzes Demadem propter filium socerum Philippi appellatum esse a Demosthene dicit, dubitarem num hausisset quamvis errans ex antiquis fontibus (Schaefer, Demosth. u. s. zeit III 1 p. 20 not. 15) – vid. schol. ad Demosth. d. fals. legat. 377, 5: *. . .τῷ δὲ κρύπτειν τὴν αἰσχύνην καρτερεῖ γαμβρὸν αὐτοῦ* (Phrynonis) *εὐφήμως ἀποκαλῶν τὸν Φίλιππον διὰ τὸν υἱόν* — nisi R. Foerster mecum communicavisset in Io. Doxopatri commentario adhuc inedito, quem ipse descripsit e cod. Barocc. 175 ad Hermog. de invent. 1, 2 (p. 74 Walz), inveniri idem *ὁ δημοσθένης* (corr. *Δημάδης*) *διεβάλλετο κακοῦ βίου ὡς τὸν ἴδιον υἱὸν παρὰ τῷ Φιλίππῳ καταλειπὼν* (corr. *καταλιπὼν*) *εὐπρεπῆ, ὄντα φαύλην* (corr. *φαύλης*) *ἕνεκεν ὑπολήψεως* (Maxim. Planud. ib. V 377, 12 W. indo sua ad verbum descripsit). — VI 157s. non Therippidi Demosthenes uxorem moriens in matrimonium dedit, sed Aphobo. Quae Demosth. in Aphob. I p. 814 affert nomina Therippidis, Aphobi, aliorum, Tzetzes ita confudit, ut quae accepit Aphobus, Therippidem accepisse diceret. — VI 164s. *Ἅρπαλός τις ταξίαρχος ὑπῆρχεν Ἀλεξάνδρου· Ὧν δὲ Φοινίκης στρατηγὸς καὶ φύλαξ τῶν χρημάτων κτλ.*, cf. Arrian. Anab. III 6, 4 *αὐτὸς δὲ* (Alexander) *ἄνω ὥρμᾶτο ὡς ἐπὶ Θάψακον . . ἐν Φοινίκῃ μὲν ἐπὶ τῶν φόρων τῇ ξυλλογῇ καταστήσας Κοίρανον Βεροιαῖον — τῶν ξὺν αὐτῷ δὲ χρημάτων τὴν φυλακὴν ἀντὶ τούτων ἐπέτρεψεν Ἁρπάλῳ.* (6) *Ἅρπαλον ἐπὶ τῶν χρημάτων* (*κατέστησεν*), *ὅτι αὐτῷ τὸ σῶμα ἐς τὰ πολέμια ἀχρεῖον ἦν. Ἐρίγυιον δὲ ἱππάρχην τῶν ξυμμάχων.* — VI 168ss. confundit fugam Demosthenis post causam Harpalicam (Plut. Dem. 26) cum fuga, quae facta est post pugnam Cranoniam (ib. 28). Neque ut Demosthenes sibi traderetur, petierat Alexander (168s.), cf. Diodor. XVII 108. Plut. *π. δυσωπίας* 5, sed Antipater. — VI 191ss. *ὡς δ' ἀπελθὼν εἰς Φίλιππον τὸν Πύθωνα κατεῖδε | καὶ τῶν βροντῶν κατήκουσε τῆς Βυζαντίδος γλώττης | τρὶς ἄφωνος ἐγένετο* (Demosthenes); non Pythone, sed Philippo conspecto, Aesch. II 125 *οὐδ' αὐτὸς ὁ Φίλιππος (δυνατὸς ἦν ἐπιδεξίως ἐπιστολὴν γράψαι) πρὸς ὃν ἀντειπεῖν Δημοσθένης ὑπὲρ ὑμῶν οὐκ ἐδυνήθη, οὐδ' ὁ Βυζάντιος Πύθων κτέ*; eodem loco ambo commemorantur; nec non patriae amantissimus erat (cf. III 469 et Herod. IV 138). De 193s. cf. Aesch. II 34s: *φθέγγεται τὸ θηρίον τοῦτο προοίμιον σκοτεινὸν καὶ τεθνηκὸς δειλίᾳ, καὶ μικρὸν προαγαγὼν ἄνω τῶν πραγμάτων ἐξαίφνης ἐσίγησε. . .* (35) *ἰδὼν δὲ αὐτὸν ὁ Φίλιππος, ὡς διέκειτο, θαρρεῖν τε παρεκελεύετο . . ὁ δ' ὡς ἅπαξ ἐταράχθη καὶ τῶν γεγραμ-*

μένων διεσφάλη ...πάλιν λέγειν ἐπιχειρήσας ταὐτὸν ἔπαθεν· ὡς δ' ἦν σιωπή, μετασιῆναι ἡμᾶς ὁ κῆρυξ ἐκέλευεν.

VI 410ss: Plut. Apophtheg. Regg. Phil. 6 non narrat Nicanorem a Parmenione esse denuntiatum, sed a Smicytho. Huius autem nominis parum noti oblitus Tzetzes Parmenionis mentionem fecit, quem et ipse scivit familiarissime usum esse Philippo et Plutarchus Apophth. Phil. 2. commemoraverat. — VI 523s. *Λοῦλος δὲ Οὐϊνδίκιος ἐκεῖσε κεκρυμμένος | λέγει τὸ ἐπιβούλευμα* (filiorum Bruti) *Βρούτῳ καὶ Κολλατίνῳ.* Confundit eos qui tum erant consules, cum eo quem commemorat Plut. Poplic. c. 5, Valerio; de consulibus cf. Plut. c. 6; de vs. 526 cf. c. 7 *γενομένης αὐτῷ* (Bruto) *σιωπῆς εἶπεν, ὅτι τοῖς μὲν υἱοῖς αὐτὸς ἀποχρῶν ἦν δικαστής, περὶ δὲ τῶν ἄλλων τοῖς πολίταις ἐλευθέροις οὖσι ψῆφον δίδωσι.* Ceterum vs. 525 putavit a Bruto ipso filios necatos esse, cf. Plut. c. 6.

VII 452 ideo destitisse Neconem a facienda fossa inde a Nilo usque ad mare Erythraeum, *μήπως ποτὲ τὴν Αἴγυπτον ἀθρόως καταχλύσῃ.* Diodor. I 33, 9s. id de Dareo tradit; de Necone illud notissimum Herod. II 158 *Νεκὼς μέν νυν μεταξὺ ὀρύσσων ἐπαύσατο μαντηΐου ἐμποδίου γενομένου τοιοῦδε, τῷ βαρβάρῳ αὐτὸν προεργάζεσθαι.* Etiam qui sequuntur versus Tzetzae falsa exhibent; neque enim Dareus fossam confecit, sed Ptolemaeus II, v. Diodor. l. l. Cum non iam memor esset eorum quae de Necone Herodotus narraverat, attribuit, quae ait Diodorus de Dareo, Neconi, Dareo partem eorum quae Diodorus de Ptolemaeo narrat— I 33, 11 *ὕστερον δὲ ὁ δεύτερος Πτολεμαῖος συνετέλεσεν αὐτὴν* (*τὴν διώρυχα* § 8) — quae restabant, Ptolemaeo.

VIII 891s. *βίαιοι γὰρ οἱ Τυρρηνοὶ καὶ θηριώδεις ἄγαν | ὡς μέχρι καὶ Ἱέρωνος ἱερουργεῖν ἀνθρώπους:* schol. Pind. Pyth. II 3 *τὸ γοῦν ἀνθρωποθυτεῖν φησιν ὁ Θεόφραστος ἐν τῷ περὶ Τυρσηνῶν παύσασθαι αὐτούς* (sc. Carthaginienses) *Γέλωνος προστάξαντος.* Propter verba *τῷ περὶ Τυρσηνῶν* de Tuscis cogitavit, propter victoriam, quam apud Cumas Hiero a Tuscis reportavit (Diod. XI 51. Pind. Pyth. I 72; etiam schol. Pyth. II 3 mentio fit Hieronis), de Hierone verba fecit. Cf. Mueller-Deecke, Etrusker I 188, 28.[1])

[1]) Absurdissimam illam etymologiam vocis *τυρρηνοὶ* VIII 894s. sine dubio legimus, quod oculi Tzetzae ab iis, quae Et. M. s. *τύραννος* ait, aberraverant ad ea quae s. *τυρόκνησις* (cf. *Τύρος*)· *καὶ ἡ πόλις* (ci. *καὶ Τύρος δὲ ἡ πόλις*) *ἀπὸ γυναικός τινος οὕτως ὠνόμασται εἰς τυρὸν πρώτης συμπηξάσης τὸ γάλα.*

IX 51s. aut quae Dio Cass. 49, 32 *πολλὰ μὲν τῆς Ἀραβίας τῆς τε Μάλχου καὶ τῆς τῶν Ἰτυραίων (τὸν γὰρ Λυσανίαν, ὃν αὐτὸς βασιλέα σφῶν ἐπεποιήκει, ἀπέκτεινεν..) πολλὰ δὲ καὶ τῆς Φοινίκης τῆς τε Παλαιστίνης...αὐτοῖς* (Alexandro et Cleopatrae, filiis Antonii et Cleopatrae) *ἐχαρίσατο*, de Lysania rege Ityraeorum narrat, Tzetzes ad Malchum regum Arabum transtulit, aut non recte intellexit Ioseph. B. I. I 18, 4 *ἔτι δὲ ἐκτείνουσα* (Cleopatra) *τὴν πλεονεξίαν ἐπὶ Ἰουδαίους καὶ Ἄραβας, ὑπεργάζετο τοὺς ἑκατέρων βασιλεῖς Ἡρῴδην καὶ Μάλιχον ἀναιρεθῆναι*. Uterque misit auxilia Antonio apud Actium pugnaturo (Plut. Anton. 61).

X 959s. *τὴν Ἀσπασίαν οὖσαν γὰρ Μεγαρικὴν ἑταίραν | ὁ Περικλῆς ὡς νόμιμον ἔσχηκε συνευνέτιν*, cf. Arist. Acharn. 526s. *κᾆθ' οἱ Μεγαρῆς ὀδύναις πεφυσιγγωμένοι | ἀντεξέκλεψαν Ἀσπασίας πόρνα δύο* et schol: *τῇ μιᾷ τούτων ἐκέχρητο ὁ Περικλῆς· δι' ἣν ὀργισθεὶς ἔγραψε τὸ κατὰ Μεγαρέων ψήφισμα· ἡ δὲ Ἀσπασία Περικλέους ἦν σοφίστρια...ὕστερον δὲ καὶ γαμετὴ γέγονε*; ad 532 *ἐνεκάλεσε δὲ ὁ Περικλῆς, ὅτι τὴν ἱερὰν γῆν τὴν ὀργάδα ἐγεώργησαν*. Aspasiam igitur cum Simaetha illa (vs. 524) confusam Tz. affirmavit esse mulierem Megaricam. Pro *ἐγεώργησαν* (schol.) tum leviter 954 *ἐξέτεμον* scripsit, cf. vs. 966 et schol. Pac. 605. Aeginetas autem 949 amicos putat fuisse Megarensium, quod erat lex Aeginetarum (cf. Diog. La. III 19), ut qui Atheniensium ingressus esset insulam, interficeretur. In versu 952 denique addidit *θεὶς ἀγορᾶς ἐν μέσῳ*, cf. schol. Pac. 605.

β) Facilius etiam potuit confundere eos homines vel eas res quae quadam nominum similitudine inter se cohaerebant.

I 131ss. *τὴν Ἄγκυραν δ' ἣν ἔφημεν τῆς Γαλατίας εὗρον | κτίσαι τὸν Ὀκταούιον Καίσαρα τὸν Ῥωμαῖον | κτείναντα Δηϊόταυρον τετράρχην Γαλατίας*, vide Dion. Cass. 53, 26 *τοῦ δ' Ἀμύντου τελευτήσαντος οὐ τοῖς παισὶν αὐτοῦ τὴν ἀρχὴν ἐπέτρεψεν* (Augustus), *ἀλλ' ἐς τὴν ὑπήκοον ἐσήγαγε καὶ οὕτω ἡ Γαλατία μετὰ τῆς Λυκαονίας Ῥωμαῖον ἄρχοντα ἔσχε*. Notior nimirum erat Tzetzae tetrarcha ille Deiotarus (e Plut. Crass. 17. Cat. min. 12 vel aliis locis), quam Amyntas, socius Antonii (Plut. Anton. 61. 63). —I582s confundit Cimonem, filium Stesagorae, cum Cimone, filio Miltiadis, conf. Petersen, quaestt. de histor. gentt. Atticar. Slesvic. 1880 p. 24ss. Tum non erat Callias filius Cimonis et Isodicae (vs. 584), sed Hipponici. De filiis Cimonis et Isodicae cf. Diodor. Perieg. ap. Plut. Cimon. 16. Petersen l. l. p. 31 et not. 2.

Denique vide quae sequuntur (588ss.) *Καλλίας δὲ πεντήκοντα τάλαντα ζημιοῦται | ὅπως ὁ Κίμων ὁ πατὴρ μηδὲν δεινόν τι πάθῃ | ἕνεκα γάμων τῶν αἰσχρῶν τῆς ἀδελφομιξίας* (de qua cf. A. Schmidt pericleisches zeitalter II 27). Si pro Callia Cimonem, pro Cimone Miltiadem, pro vs. 590 rem Pariam posueris, omnia recte se habebunt. Cf. p. 30 ad VII 452ss..[1])

II 7 Masistem fratrem Xerxis (Herod. IX 108ss) confundit cum Masistio, qui apud Plataeas interfectus est (Herod. IX 20ss.); neque aliter ad Lycophr. 1432 p. 1040. Cf. Wesseling. ad Herod. IX 108. — II 33 Cleopatram, filiam Ptolemaei Auletae cum filia Ptol. Physconis Diod. XXXIII 16 XXXIV 36. — II 870 Pherecydem affirmat esse Assyrium; quem esse errorem Tzetzae neque derivatum ex aliis scriptoribus (cf. Pherecyd. fragm. coll. Sturz p. 4s.) demonstrat scholion, quod Tzetzes ipse ad hunc versum scripsit *οἱ Ἀσσύριοι οἱ Χαλδαῖοι ἤτοι οἱ Μῆδοι λέγονται· νῦν δὲ καταχρηστικῶς* (!) *Ἀσσυρίου ἀντὶ τοῦ Σύρου*. Neque enim dixisset se ipsum peccasse, sed culpam fonti suo attribuisset. Syrum philosophum illum nominat non minus falso etiam XI 75.

III 150 »*Pro Καπίτωνος Hamaker legi vult Καιπίωνος, quippe Cato fratrem uterinum habuit Q. Servilium Capionem. Vid. Mannt. ad Cic. de fin. III 2. Plut. vit. Cat. min. p. 759 D et 760.*« Pressel. Sed fortasse confudit T. ipse Capionis et Capitonis nomina. — De III 963ss. v. Mueller F. G. H. III p. 600 b: „*quod Prusias Nicomedis I filius, Zipoetae nepos, μονόδους ille fuisse dicitur, falsissimum est neque Arriani sed Tzetzae error putari debet. Prusias ὁ μονόδους filius fuit Prusiae IV τοῦ κυνηγοῦ, anno 149 a. Chr. defuncti (Liv. ep. 50. Valer. Maxim. I 8, 12) ideoque a Nicomedis filio sex distat generationibus. Porro Prusam urbem non ab eo, quem Tzetzes dicit, sed a Prusia quodam Croesi aequali, conditam esse refert Strabo XII p. 564; conf. Plin. V 32.*“[2])

---

[1]) Schol. ad I 760 *Ἀργίππα νῦν Βενβεντὸς καλεῖται*; immo Argyrippa Samnitica, non Apulica, Cf. St. B. s. v.

[2]) Vss. 967ss... *τὴν δέσποιναν σύζυγον Νικομήδους | μητέρα τοῦ Προυσίου δὲ, Ζήλου καὶ Ανσάνδρας | τὴν Λιτιζήλην κλῆσιν μὲν, ἀπὸ Φρυγῶν δὲ γένους* (γένος Paris.), cf. Memnon c. 22 *Νικομήδης, ἐπεὶ ὁ μὲν ἐκ προτέρων αὐτῷ γάμων γεγονὼς παῖς Ζήλας ψυχὰς ἦν πρὸς τὸν Ἀρμενίων βασιλέα, παῖς τῆς μητρυιᾶς Διτιζέτας μηχαναῖς ἐλαθεὶς, οἱ δὲ ἐκ ταύτης αὐτῷ γεγονότες ἐνηπίαζον πρὸς τῷ τελευτᾶν γεγονὼς κληρονόμους μὲν τοὺς ἐκ τῆς δευτέρας γυναικὸς γράφει παῖδας κτέ.* Prior igitur uxor Nicomedis erat Ditizela, liberi Ditizelae Lysandra, Zielas (vel

V 174ss. X 874[1]) confundit Dionysium maiorem cum Dionysio minore, cf. Plut. Dion. 19. Holm, geschichte Sicil. II 454; nec non VI 224: Dionysius maior erat filius Hermocratis, Diod. XIII 91; *ἐκ γραμματέως καὶ τοῦ τυχόντος ἰδιώτου... ἐγενήθη* ib. 96: Tzetz vs. 234 falso de Dionysio ipso: *ὢν ἰδιώτης γραμματεύς*; tum 235s. *περιπεσὼν ζημίᾳ δὲ καὶ ταύτην ἀποτίσας | τοὺς ὑπερόχους κτείνεσθαι διαβολαῖς ἐποίει*, cf. Diod. XIII 91 *τῶν δ' ἀρχόντων ζημιούντων τὸν Διονύσιον... Φίλιστος... ἐξέτισε τὰ πρόστιμα... προσέτι εἰπόντος, ὅτι καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν, ἂν ζημιοῦν ἐθέλωσιν, ἐκτίσει τἀργύριον ὑπὲρ αὐτοῦ... ἀνέσειε τὰ πλήθη.* 92 *ὁ δῆμος... παραυτίκα τοὺς μὲν (ἄρχοντας) ἔλυσε τῆς ἀρχῆς, ἑτέρους δ' εἵλετο στρατηγούς*, cf. Holm II 428. Inde a versu 238 noster Dionysium maiorem cum minore confundit. Sed ne hi quidem ei satis erant multi errores: 245s. *καιρὸν λαβὼν τὸν πρόσφορον πραγμάτων συνεργάτην| καὶ φίλοις κοινωσάμενος ἔσχε τὸ κράτος πάλιν.* Sed id fecit Dionysius minor Locris rediens. — VI 303s. confundit Philostratum Tyrium — de quo cf. sis Ioseph. B. I. X 11, 1. c. Apion. I 20 — cum Lemnio sophista (Philostr. v. Soph. extr.) vel Atheniensi (Euseb. Hierocl. p. 430 ed Olear.), quod Photius quoque fecit cod. 44. 150. Cf. Fabric. Bibl. Gr. V 540 ed. Harl. — VII 299 *Σερβίλιος ἦν ὕπατος* (!) *καὶ καῖσαρ*(!) *τῶν Ῥωμαίων.* Immo Servius Tullius VI 688[2]) — X 638ss. (cf. 631ss. 647ss.) confundit Catonem maiorem cum minore, (vid. Plut. vit. Lucull. c. 40. Apophthegm. regg. et imper. Cn. Pomp. 10) et XII 953ss. Artemisiam filiam Lygda-

---

Zeïlas), Prusias (cf. Clinton F. H. III 412 not. s. Müller. F. H. G. III 600, 75); altera erat Etazeta. Mea sententia omnia sunt clara, neque intellego quid sibi velint verba Droysenі in geschichte d. hellenism. [2]III 1, 312 not. »Tzetzes, ... der mit den kindern dieser koenigin (sc. Ditizelae) confusion macht.« Plin. VIII 40 »memoratur et Nicomedis Bithyniae regis (canis) uxore eius Consingi(!) lacerata propter lasciviorem cum marito iocum,» est locus conclamatus, quem nemodum sanavit.

[1]) De V 175. X 875 cf. schol. Aristid. or. 46 vol. III 624 Dind.

[2]) In schol. vet. ad Lyc. 1446 regum Romanorum nomina haec sunt: *Ῥωμύλος· Μύαλος·* (Numa?) *Πομπήϊος· Ἰάλιος·* (Cf. notam Kinkelii) *Ὁστίνιος· Ἄγγυς· Μάρκος· Καρπίνιος Πρίσκος· Ἑρπίνιος Τύλλιος· Ταρπίνιος.* Tzetzes: *ἐγὼ... γιγνώσκω .. ἕκτον Σέρβιον Τούλλιον... ἐκεῖνοι* (qui commentarios scripserunt ad Alexandram) *δέ φασι· Ῥωμύλος, εἶτα Πομπήϊος Λίος* (itaque neque *Μύαλος* legisse videtur et ipse *Ἰάλιος* inaccurate scriptum invenisse) *τρίτος Ὁστίλλιος Ἄπυς, τέταρτος Μάρκος Καρπίνιος, πέμπτος Πρίσκος Ὀρπίνιος, ἕκτος Ταρκύνιος Τούλλιος κτλ.*

midis, quae una cum Xerxis copiis apud Salaminem pugnavit (Herod. VIII 68ss. cf. VII 99) cum Artemisia, filia Hecatomni, sorore et uxore Mausoli, Diod. XVI 36. 45. Ut ii scriptores qui Sesostridi vel Semiramidi omnia attribuerunt quae, qui ante illos regnaverant, fecerunt, Tzetzes, quae de filia Hecatomni erant dicenda, de aequali illa Xerxis multo clariore narravit. —

V 983ss. Confundit Cephalum cum Lysia filio,[1]) appellat Thurium (984); 800 clypeos datos esse a Cephalo Thrasybulo et iis qui cum illo erant (990). Ps. Plut. vit. or. Lys.[2]) *χρήματά τε παρασχὼν δραχμὰς δισχιλίας καὶ ἀσπίδας διακοσίας* (confudit, ut videtur, σ′ et ω′); puniebant Cephalum mille drachmis 992s., cf. Plut. *ἀπενεγκαμένου δ' Ἀρχίνου γραφὴν παρανόμων διὰ τὸ ἀπροβούλευτον* (993) *εἰσαχθῆναι ἑάλω τὸ ψήφισμα· καὶ οὕτως ἀπελαθεὶς τῆς πολιτείας, τὸν λοιπὸν ᾤκησε χρόνον ἰσοτελὴς ὤν*; videtur de Pindari multa cogitasse (Aeschin. ep. 4. Eustath. praef. in Pind. § 28), quocum iterum XI 852s. confundit Platonem. Denique quoniam Cephalus est Tzetzae orator 996ss., Syracusanum cum Cephalo Colyttensi confundit[3]); ac ne de hoc quidem recte dixit 997 *παρ' ὅλην τούτου τὴν ζωὴν μὴ σχὼν κατηγορίας*. cf. Aeschin. III 194: *Κέφαλος...ἐφιλοτιμεῖτο λέγων, ὅτι πλεῖστα πάντων γεγραφὼς ψηφίσματα οὐδεμίαν πώποτε γραφὴν πέφευγε παρανόμων*. De versibus qui sequuntur conf. eundem locum et schol. — Similiter VI 369ss. confundit patrem Andocidis cum Andocide ipso, qui de myst. 117ss.: *Ἐπίλυκος*, inquit, *ἦν ὁ Τισάνδρου θεῖός μοι... ἀπέθανε δὲ ἐν Σικελίᾳ ἄπαις ἀρρένων παίδων, θυγατέρας δὲ δύο καταλιπών, αἳ ἐγίνοντο εἴς τε ἐμὲ καὶ Λέαγρον*, tum narrat se unam ex illis filiis olim in matrimonium duxisse; cum mortua sit, alteram se ducturum, 148 se liberos nondum habere dicit, *τίνα γὰρ καὶ ἀναβιβάσομαι δεησόμενον ὑπὲρ ἐμαυτοῦ;...τοὺς παῖδας; ἀλλ' οὔπω γεγένηνται*. Haec sunt sine dubio causa verborum 369ss. *τοὺς δικαστὰς ἱκέτευσε γυναῖκα σχεῖν εἰς γάμον Ὅπως δὴ παῖδας ἐξ αὐτῆς*

---

[1]) Cf. schol. ad Aesch. c Ctesiph. § 194 *Κέφαλος*] *Λυσίας κατ' Ἐρατοσθένους..Θρασύβουλος...ἔγραψε ψήφισμα δοθῆναι Κεφάλῳ τῷ ῥήτορι πολλὰ εὐεργετήσαντι τοὺς εἰς Φυλὴν καταφυγόντας κτέ.* et Foerster Herm. X 16 not.

[2]) Adhibitam esse a Tzetza Ps. Plutarchi vitam Lysiae constat e nonnullis verbis, quae apud utrumque invenis 985 *πλούτῳ κομῶν*, 986 *πρὸ Κυκλείδου* etc.

[3]) Idem sane est error Libanii in declamatione edita a Foerstero Herm. IX 29, 9; cf. eundem ib. XII 222.

γεννήσῃ τῶν γνησίων. Ὁ Ἀνδοκίδης γὰρ θετὸς ἦν παῖς τῷ Λεωγόρᾳ, Χρήμασιν υἱοποιηθεὶς αὐτῷ δι' ἀπαιδίαν. Verba χρήμασιν υἱοποιηθεὶς sunt additamentum Tzetzae. Ad θετὸς est fortasse conferendum initium Pseudo-Plut. vit. Andoc. Ἀνδοκίδης Λεωγόρου μὲν ἦν πατρὸς τοῦ θεμένου ποτὲ πρὸς Λακεδαιμονίους εἰρήνην Ἀθηναίοις. De 367s. non opus est quicquam dicere; 373ss. καὶ τὴν αὐτοῦ ἀνεψιὰν ὁ Ἀνδοκίδης οὗτος Πυρῶν πωλεῖ τῷ βασιλεῖ τῷ τότε τῶν Κυπρίων. Τοῦ Ἀριστείδου δὲ ἡ παῖς θυγάτριον ὑπῆρχεν, cf. Ps. Plut.: μίαν τῶν πολιτίδων Ἀριστείδου θυγατέρα, ἀνεψιὰν οὖσαν αὐτῷ, λάθρα τῶν οἰκείων ἐξαγαγὼν ἔπεμψε δῶρον τῷ Κυπρίων βασιλεῖ. Legitne πυρῶν pro δῶρον? An cogitavit de Andoc. de red. 20 ἐπίστασθε γάρ που, ὡς ἠγγέλθη ὑμῖν, ὅτι οὐ μέλλει ἐκ Κύπρου σῖτος ἥξειν ἐνταῦθα...21 βούλομαι ὑμᾶς εἰδέναι, ὅτι αἱ (μὲν) μέλλουσαι νῆες ἤδη σιταγωγοὶ καταπλεῖν εἰς τὸν Πειραιᾶ εἰσιν ὑμῖν τέτταρες καὶ δέκα?

VI 715s. Ἄλλοι Ἀγλαοφήμην δέ φασιν, Ἀγλαονόην Καὶ τρίτην Θελξιέπειαν (Sirenes cf. I 337).[1]) Et Aglaopheme quidem et Thelxiepeia commemorantur etiam schol. Hom. Od. XII 39, Aglaonoe nusquam nisi hoc loco. Fortasse sic res explicatur: e priore parte nominis Aglaopheme (Tz. et schol. Hom.), vel Aglaophonos (schol. Apoll. Rhod. IV 892) et altera parte nominis Thelxinoe (schol. Apoll. l. l.) formasse Tzetzam nomen Aglaonoe, ut ad Lyc. 712 Aglaope ad normam Thelxiope vocis (ib.). Schol. Apoll. Rhod. enim hoc est: ὀνόματα δὲ αὐτῶν (Sirenum) Θελξιόπη ἢ Θελξινόη, Μολπή, Ἀγλαόφωνος.

VIII 946s. ὁ Ἀρταξέρξης Ἕλλησι μακρόχειρ ἐκαλεῖτο | ὡς μακροτέραν τῶν χειρῶν τὴν μίαν κεκτημένος. | Πέρσαι δὲ τὸν μαχρόχειρά φασι Ταννοξάρκην. Anachronismus gravissimus: Tanyoxarces erat filius minor Cyri (Ctes. Pers. 8. Cf. Xenophon Cyropaed. VIII 7, 11 Ταναοξάρκης), Artaxerxes autem I Longimanus filius Xerxis; decepit Tzetzam *tannvo* syllaba; cf. τανύπεπλος alia.[2])

γ) Confundit nomina, quod aliis rebus erant similia.

I 219ss. allegorice explicans fabulam Phinei et Harpyiarum sequitur Palaeph. Mirabil. 23 (unde nomina quoque Ἐράσεια, Ἁρπύεια duxit 220, conf. Fischer ad Pal. l. l. not. 12) addens de illis 221 ζώσας τὸν (sic A^2 B^2) πορνικώτατον καὶ τὸν βλακώδη βίον sine dubio memor eorum quae 343 de Sirenibus erat dicturus Πλούταρχος

[1]) Cf. Schrader, die Sirenen p. 46.

[2]) De voce Ταναοξάρκης cf. Keiper in Act. Seminar. philol. Erlang. I 281.

δ' ὁ νεώτερος πόρνας ἐκείνας λέγει, cf. II 665ss. — I 385. 388. Non erat Terpander Methymnaeus, sed Antissaeus (cf. Flach, gesch. der griech. lyrik p. 189 n. 4), quod ipse ait in schol. ad h. l. οἱ δὲ ἀκριβέστεροι Ἀντισσαῖον τοῦτόν φασιν. Cogitavit nimirum de Arione Methymnaeo, de quo paulo post (393) verba facit. Itaque haec res non est attribuenda Diodoro (Plehn, Lesbiac. p. 142) et ab illo fragmento Diodori (VIII 25 Dind.) removenda. — Rectissime Schneidewin, Simonid. fragm. p. 87, 35 (Bergk, Poet. lyric. III p. 523) putavit Tzetzam I 430s., quod de vellere arietis Colchici a Simonide erat dictum, ad Atrei agnum aureum transtulisse; cf. Schol. Eur. Or. 812, schol. Apoll. Rhod. IV 177 ὁ δὲ Σιμωνίδης ποτὲ μὲν λευκὸν ποτὲ δὲ πορφυροῦν (cf. Preller, griech. mythol. II 389[3]). — I 702–97. III 357. 365ss. pro Carthaginiensibus fingit Siculos cum Romanis luctantes, cf. Hart, l. l. p. 62; ipse tum videns quantopere errarit, in secunda editione [1]) scripsit Ἀφρικοί etc. Cf. schol. ad 702 τῆς Ἀφρικῆς ἦν στρατηγός· (Hannibal) ἐπεκτήσατο δὲ καὶ Σικελίαν (!) — I 960 confudit pugnam Artemisiensem cum pugna apud Thermopylas commissa. Ac ne credas semel hac in re Tzetzam somniare potuisse, idem scripsit X 693ss. — quodammodo dubitans (693) περὶ τὸ Ἀρτεμίσιον δοκῶ δὲ τῆς Εὐβοίας — et ad Lyc. 1432 p. 1039.

II 26 Αὕτη (Cleopatra) σὺν ἀρχιτέκτονι Κυπρίῳ Λεξιφάνει | τὴν θάλασσαν χερσώσασα κτέ; confudit Cyprum cum Cnido, cf. I 83 ἐξωρμημένος (Ctesias) πόλεως ἐκ Κνίδου τῆς Κυπρίας et schol. περὶ Κῶν ἡ Κνίδος· τὸ παλαιὸν δὲ μέχρι καὶ περαιτέρω ἦν ἡ τῆς Κύπρου ἀρχή; sine dubio se excusat, sed ulcus tangit; neque enim tanta erat regio Cypriorum, sed Rhodiorum, ἡ περαία τῶν Ῥοδίων Strab. XIII 631. XIV 677 vel Chersonnesus Rhodia Diod. V 60ss. Recte Tzetz. IV 503. VI 294. — II 641 ὁ Περικλύμενος ὁ παῖς Νηλέως Πολυμήδης; voluit Kiessling »pro Πολυμήδης potius καὶ Χλωρίδος; vid. Apoll. I 9, 9, 1 vel πολυμήτης.« Nulla mutatione puto opus esse. Cf. enim vs. 614 Εὐρώπης Τιτυοῦ i. e. Europae filiae Tityi cf. schol. Pind. Pyth. IV 76. Possunt igitur haec quoque verba intellegi »Nelei, filii Polymedae.« Quod si ita intellegimus, satis facile explicamus errorem Tzetzae. Hom. Od. XI 258 (laudat 652s. Homerum [Od. XI 285]) τοὺς δ' ἑτέρους Κρηθῆι τέκεν βασίλεια

[1]) Cf. Giske, de Io. Tzetzae scriptis ac vita, Rostoch. 1881 p. 21 n. 3 et p. 40. Hart, l. l. p. 51ss.

γυναικῶν (Tyro) *Αἴσονά τ' ἠδὲ Φέρητ' Ἀμυθάονα Θ' ἱπποχάρμην*, Crethei et Tyrus filius est Aeson. Apollod. I 9, 16 *Αἴσονος δὲ τοῦ Κρηθέως καὶ Πολυμήδης τῆς Αὐτολύκου Ἰάσων*, i. e. Aesonis (filii Crethei) et Polymedae (filiae Antolyci) filius est Iason. Sed Tzetzes ita vertit: Aesonis filii Crethei et Polymedae (filiae Antolyci) filius est Iason. Itaque iam putavit Polymedam eandem esse ac Tyro. Cf. enim Od. XI 254 *ἡ δ' ὑποκυσαμένη Πελίην τέκε καὶ Νηλῆα* (Tyro). Ita facta est Polymede mater Nelei. Recte ad Lycophr. 175 (p. 433) 872. — II 896 *καὶ ὄμβρους δὲ κατέπαυσεν ἀνέμων τε τὰς βίας* (cf. IV 525); dixit de Anaxagora falso, quae infra 899s. recte de Empedocle, cf. Diog. La. VIII 56. Philostr. v. Apoll. I 4 *τίς οὐκ οἶδε τὸν Ἀναξαγόραν Ὀλυμπίασι μὲν ὁπότε ἥκιστα ὗοι, παρελθόντα ὑπὸ κωδίῳ ἐς τὸ στάδιον ἐπὶ προρρήσει ὄμβρου.* Aelian. Nat. An. VII 8. Iambl. v. Pyth. § 136. —

III 83ss. Assyrios cum Aegyptiis confundit, nimirum quod horum terra multa habet cum illorum communia, III 431 Euphratem cum Nilo, cf. schol.: *Ἀντ' Εὐφράτου Νεῖλον μὲν ἐκ λήθης ἔφην | Νεῖλον νοῶν, ἅπας δὲ τῶν Αἰγυπτίων | τὸν Εὐφράτην γίνωσκε, Μηδίας ὁρῶν | πρὸς τὴν πόλιν ῥέοντα τὴν .. Βαβυλῶνα μέσην.* Idem in carmin. de metr. vs. 22 (Cramer Anecd. Oxon. III p. 302) *Ἀσσύριοι σφετέρῳ δὲ Ὀσιμάνδυϊ βασιλῆϊ | Χρυσέῳ ἐν στεφάνῳ σταδιαῖον τύμβον ἔρεψαν.* Chil. III 892ss. IV 620 ss. Diodor. I 47ss. schol. ep. 6 (p. 8 Pressel) *Βασιλέως τῶν Ἀσσυρίων Ὀσίριδος] Λήθη γένονεν· Αἰγύπτιος γὰρ ἦν βασιλεὺς ὁ Ὄσιρις.*[1]) — III 150 de verbis *καὶ φίλος Πομπαιδίου* (erat Cato minor) Pressel: „*exstat hoc loco Plutarchi* (Cat. min. 2) *celebris illa narratio de Pompaedio Silone Marso. Tzetzes nominis memor, rem ipsam haud satis tenens, Catonem Pompaedii amicum vocavit.*“ Plut. l. l.: *καί τις Πομπαίδιος Σίλλων... τοῦ δὲ Δρούσου φίλος.* Drusus autem erat avunculus Catonis. — III 173s. Catonem cum Palamede comparans nonnulla dat illi, quae huius solius erant, cf. Plut. Cat. mai. 1. Isaac. Porphyrog. ed. H. Hinck (post Polemon. declamat. II) p. 82. Chilmead. ad Malal. p. 103,11 (Bonn.) et descriptionem Pyrrhi Malal. p. 104.[2]) — III 297s. *φεύγει*

---

[1]) Quam inscius sit nonnumquam in coniungendis gentibus aliquatenus similibus vides ad Lycophr. 887 ubi contendit Colchos, Lazos, Scythas Asianos, Leucosyros esse eosdem, cf. Noeldeke Herm. V 447 not. 1. 453 not. 2. Huc pertinent etiam Chil. XII 903ss., cf. V 585ss.

[2]) Schol. ad III 186 *ἀφιλοχρηματώτατον τὸν ἄνδρα εἰδὼς ἐκ τῶν σταλέντων*

(Idomeneus) *μακράν που... φεύγει τὴν Κρήτην νῆσον.* | *Τούτῳ τῷ Λεύκῳ διωχθεὶς μεγάλα δυνηθέντι* videtur scripsisse memor Daedali fugientis Minoem, cf. schol. vet. ad Lyc. 1218 et Tzetz. ad eundem locum; patrem Leuci appellat schol. vet. Tantalum, Tzetzes *Τάλως* et ita in scholl. ad Lyc. 1093. 1218 (sed cf. Muelleri notam ad 1093, 19. 1218, 7); potuit facile syllaba *ταν* ut *τοῦ* a nostro legi.

III 496s. coniunxit leviter Herod. IV 141 et VII 117. — III 954: Her. I 83 et IX 84. — IV 297ss: Aelian N. An. II 40 et VII 45. — IV 423 de Chloride: Apollod. III 5, 6, 1 et 4 cf. I 9, 9, 1. Od. XI 281ss.[1]) — V 121ss: Hesiod. Scut. 184s. et Philostr. Her. p. 289s. ed. Kayser (Tur. 1844). [2])

III 811s. confudit Heracleam quae olim fuit Perinthus cum Heraclea Pontica, cf. I 841. Itaque illud quoque falso tradidit a Lyco vel omnino illis temporibus eam urbem esse nominatam Heracleam, cf. Apollod. II 5, 9, 6. Perinthus enim ca. a. 599 a. Chr. est condita (Syncell. p. 453), quarto autem saeculo p. Chr. (Ptolem. III 11, 16 enim sunt verba *ἤτοι Ἡράκλεια* sine dubio multo post tempora Ptolemaei inserta, v. Mueller ad h. l. Forbiger, alt. geogr. III 1082 not. 59) cognominata est Heraclea. Zosim. I 62; conf. Miscell. observat. V 2 p. 51. Ceterum puto Tzetzam, ut illas urbes confunderet, commotum esse, quod, cum Apollodorus l. l. mentionem fecisset Mysorum, ipse cogitavit de Mysis Thraciis. Evaseruntne ex illo errore etiam I 839ss. *μέχρι γεφύρας Βλαχερνῶν Ἑλλήσποντος καλεῖται* | *τὴν Βεβρυκίαν θάλασσαν εἰς μέσον περικλείων* | *τῆς Ἡρακλείας τῶν Θρᾳκῶν τῆς πρότερον Περίνθου*? cf. Apoll. II 5, 9, 5 *ξενισθεὶς ὑπὸ*

ἐκ Βρεττανίας χρημάτων αὐτῷ ἐπεισθὴν τοῖς ἀσκόπως ληρεῦσι φιλοχρήματον τοῦτον εἰπεῖν οἰκονομικῶς τοὺς γεγηρακότας τῶν αὐτῶν (sic!) *ἀπεμπολοῦντα βοῶν.* Tzetzes, ut iam Duebner Rhen. Mus. IV (1836) ad h. l. (cf. Pressel p. 106) vidit, confundit Hiberniam vel Britanniam ipsam cum Iberia, Plut. Cat. mai. c. 10; idem error occurrit X 647ss. — Postrema verba scholii sunt corrupta; coniecit Duebner pro *αὐτῶν* esse legendum *αὐτοῦ*; sed hac voce nihil nos proficere puto. Fortasse est scribendum *τοὺς γεγηρακότας τῶν οἰκετῶν ἀπεμπολοῦντα βοῶν*, cf. Plut. (vs. 154) Cat. mai. 4. 5.

[1]) Ib. *Φαέθαν*, quod alibi, quantum video, non invenitur; *φθέαν* codd. Apollod. III 5, 6, 1. cf. *Φρασιθέα* Tz. I 174 V 671: Apd. III 14, 6, 6. *Πραξιθέα* Tz. I 177. V 674: Apd. III 15, 1, 2.

[2]) Nimiam fidem Tzetzae habuit Stoll in Roscheri lex. mythol. s. **Asbolos.**

τοῦ Βερρύκων βασιλέως. 6 καὶ τὴν Βερρύκων πόλιν ἀποτεμόμενος κτέ. — III 841s. ὥσπερ καὶ πρὶν ἐκάλεσαν Ἕλληνες ἐν Ἀθήναις | Πελαργικὸν Γεράνειαν ἐκ τῶν τοιούτων ζώων. Τὸ Πελαργικὸν est murus arci Athenarum a Pelasgis circumductus Her. VI 137; de Gerania monte Megaridis cf. Et. M. εἴρηται δέ, ὅτι Μεγαρεὺς ὁ Διὸς καὶ μιᾶς τῶν καλουμένων Θηβῶν νυμφῶν τοῦ κατακλυσμοῦ γενομένου πρὸς φωνὴν γεράνων νηχόμενος προσέφυγε τῇ ἄκρᾳ τοῦ ὄρους. Ἀπὸ δὲ τῶν γεράνων Γεράνειαν ἐκάλεσαν τὸν τόπον, cf. Reinganum, das alte Megaris p. 92ss. —

V 455 ipse (v. quae antea quamvis leniter in Sophoclem dixerat) confundit Lydos cum Phrygibus, cf. Hom. Il. XIII 792 et schol. — V 578 ἄλλοι δὲ ἀπὸ Αὔσονός φασιν παλαιοτέρου | υἱοῦ τελοῦντος Ἰταλοῦ τῆς χώρας βασιλέως (fuisse nominatam Ausoniam), cf. Tz. ad Lyc. Αὔσονες δὲ λέγονται..ἀπὸ Αὔσονος τοῦ Ἰταλοῦ καὶ Λευταρίας. Vereor ne haec duxerit e Plut. Rom. 2 Ἄλλοι δὲ Ῥώμην Ἰταλοῦ θυγατέρα καὶ Λευκαρίας... λέγουσι τοὔνομα θέσθαι τῇ πόλει. Reliquis omnibus scriptoribus Auson est filius Calypsus vel Circae et Ulixis; ἀπὸ Αὔσονος:..παλαιοτέρου dixit sine dubio, quod Italus (Italia) nimirum antiquioris aetatis esse videbatur quam Ulixes.[1])

VI 420 cf. XI 855s: Prolegg. Platon. p. 196 ed. Herm. ἐκαλεῖτο Ἀριστοκλῆς...μετεκλήθη δὲ Πλάτων ἢ διὰ τὸ εὐρὺ τοῦ μετώπου· οὕτω καὶ Θεόφραστος κτλ. cf. Olympiod. v. Plat. p. 191; nihil de Socrate, quem noster nominavit fortasse quod Theophrastus et ipse ab Aristotele praeceptore suo Tyrtamus vocabatur. Cf. etiam Diog. La. III 4 ἐγυμνάσατο δὲ (Plato) παρ' Ἀρίστωνι τῷ Ἀργείῳ παλαιστῇ· ἀφ' οὗ καὶ Πλάτων διὰ τὴν εὐεξίαν μετωνομάσθη. Confuditne illum cum Socrate? — VI 670: Plut. Cam. 14. ἐξ οὐρανοῦ addidit ex gr. ex Nov. Test. Matth. III 17. Marc. I 11 aliisve locis.

VIII 235ss: quae Plato Phaed. 66 de morte Socratis narrat, cum iis, quae Plut. Phoc. 36 de morte Phocionis, coniunxit idque parum accurate. Plut. l. l. πεπωκότων δὲ ἤδη πάντων τὸ φάρμακον ἐπέλιπε καὶ ὁ δημόσιος οὐκ ἔφη τρίψειν ἕτερον εἰ μὴ λάβοι δώδεκα δραχμάς... Χρόνου δὲ γενομένου καὶ διατριβῆς ὁ Φωκίων

---

[1]) Vides ut homo ineptissimus alteram etymologiam cum altera conciliare studeat. Ita facere amant Byzantini cf. quae K. O. Mueller Mus. Rhen. V (1837) 334 de iis quae Tz. π. τῶν ποιητῶν διαφορᾶς de κῶμα, κώμη, κῶμος dixerat, disseruit; et Chil. II 246 ἔστι καὶ ἀληθέστερος ὕδρα παλαιοτάτη.

καλέσας τινὰ τῶν φίλων... ἐκέλευσε τῷ ἀνθρώπῳ δοῦναι τὸ κερμάτιον, cf. Kiessling. ad h. l.

Falso distinguit duo nomina VIII 715 καὶ Κοτινοῦσα πόλις δὲ, τὰ Γάδειρα δὲ νῆσος, cf. II 331 ἥ (νῆσος) νῦν καλεῖται Γάδειρα, Κοτίνουσα δὲ πρώην et VIII 685, ad Lyc. 649. His igitur locis utrumque nomen dedit insulae et dedit suo iure, falso autem VIII 715 nomina quae sunt Gadira et Cotinusa distinxit, cum et urbs et insula vocaretur Gadira, Cotinusa insula. Sine dubio ut illa diceret, commotus est etymologia allata vs. 688s. Ἕλληνες Γάδειρά φασι γῆς τράχηλον ὑπάρχειν, Τραχήλῳ γῆς γὰρ ἔοικειν, quod magis ad insulam quam ad urbem Tzetzae pertinere videbatur.

IX 84s. ὁ Καῖσαρ δ' Ὀκταούϊος ἐκείνην (Cleopatram) ταριχεύσας Τῇ ἀδελφῇ τῇ ἑαυτοῦ κατήγαγεν εἰς Ῥώμην, (cf. II 23): Dion. Cass. 51, 15 Ἀντώνιος μὲν δὴ καὶ Κλεοπάτρα..ἐν τῷ αὐτῷ τρόπῳ ἐταριχεύθησαν καὶ τῇ αὐτῇ θήκῃ ἐτάφησαν; 51, 21 ἡ Κλεοπάτρα ἐπὶ κλίνης ἐν τῷ τοῦ θανάτου μιμήματι παρεκομίσθη. — IX 811 Pythiam confundit cum Bacide; vid. Wesseling. ad Herod. VII 140, Kiessling. ad Tzetz., et huius ep. 60 p. 55. Chil. IX 816s. 826.[1])

X 211s: cf. Herod. V 12. — 619ss: Plut. Pelop. 3 (de πάρετον 623 [sic A^2B^2] cf. Pressel. p. 133). — X 638 - 45 de Catone, Plut. Lucull. 40 de Pompeio; errorem nostri sic explices: ubi Plutarchus, quae dixi, narravit, pergit ita: Κάτων δ' ἦν αὐτῷ (Lucullo) φίλος καὶ οἰκεῖος, οὕτω δὲ τὸν βίον αὐτοῦ... ἐδυσχέραινεν, ὥστε νέου τινὸς ἐν τῇ βουλῇ λόγον ἐπαχθῆ καὶ μακρὰν ἀκαίρως ὑπὲρ εὐτελείας καὶ σωφροσύνης διελθόντος, ἐπαναστὰς ὁ Κάτων· „οὐ παύσῃ" ἔφη „σὺ πλουτῶν μὲν ὡς Κράσσος, ζῶν δ' ὡς Λούκουλλος, λέγων δὲ ὡς Κάτων;" 651ss. Catonem cum Curio (Plut. Cat. mai. 2), ut iam Hoeger cognovit, confundit (cf. Kiessl.); 663—66 addidit; e quo

---

[1]) Pressel p. 131: »824ss. ex Zosimo (II 37) descripti, sed ibi legitur ταχὺ δ' ἐπιβήσεται ἀρχὴ Ἀνδράσιν, et versus pertinere iudicantur ad ingentia tributa Bithynis imposita et regiam sedem CPoli constitutam, ut haec exemplo esse possint, quomodo vetera oracula saepius ad res novas interpolatione accommodata sint.« Quis sit Diogenes vs. 822 (cf. Kiessling. not.), constare videtur e Presselii (p. 123) nota ad VII 552 »Tzetzes hic ad bellum Romani Diogenis cum Turcis respicit, cui capto pedem imposuisse Sultanum Alp-Arslanum sunt qui referunt.«

fonte, nondum satis perspicio,[2]) 654—58 sine dubio memor eorum, quae de Philopoemene Plut. Philop. 2. narrat, cf. Tz. VI 846ss. (cp. XI). — X 684ss: cf. quae Her. VIII 27 de Tellia vate Eleo (imprimis verba quae sunt initio *ἐπεί τε τὸ ἐν Θερμοπύλῃσι τρῶμα ἐγεγόνεε*) et VII 221 (Wesseling. et Valcken. ad h. l.).[2])

De X 848ss. cf. Klingender, de Philoxeno Cytherio p. 11: „*Philoxenus Syracusis egressus... Tarentum se contulit ibique per aliquod tempus commoranti saepe litteris missis tyrannus persuadere conatus est, ut ad se rediret. At poeta invitationes repudiavit, nihil aliud pro responsione in membrana pingens, quam litteram o saepe repetitam (Suidas s. Φιλοξένοιο γραμμάτιον. Diogenian. VIII 54.*“ Cf. Luetke, de poett. dithyramb. p. 79. Berglein, de Philox. p. 12 et not. 20. Hic laudat eum locum, quem sine dubio adhibuit Tzetzes, schol. ad Aristid. p. 264 ed. Frommel: *Φιλόξενος..διαφυγὼν τὰς λατομίας...διέτριβεν ἐν Κρότωνι τῆς Ἰταλίας· πυθόμενος δὲ ὁ Διονύσιος ἠξίου αὐτὸν εἰς Συρακούσας παραγενέσθαι κτλ.* Vs. 853 cogitavit de notissimo illo dicto *οὐ φροντὶς Ἱπποκλείδῃ* Herod. VI 129. Zenob. V 31 cf. 45. Diogen. VII 19 (cf. 21).

X 995s. (cf. Zeller, geschichte der gr. philos. [3]II 1 p. 360 not. 3) coniungit Plut. Dion. 5 *λέγεται Πόλλις εἰς Αἴγιναν φέρων ἀποδόσθαι Πλάτωνα* et ib. 20 *ἐν τοιούτῳ δὲ κινδύνῳ γενομένου τοῦ Πλάτωνος οἱ περὶ Ἀρχύταν πυθόμενοι ταχὺ πέμπουσι πρεσβείαν καὶ τριακόντορον*, i. e. primum reditum philosophi cum tertio. Et quid tum aliud faceret Pythagoreus ille nisi *ἐδίδαξε καὶ τὴν φιλοσοφίαν | αὐτῷ τὴν Πυθαγόρειον· εἶχε καὶ γὰρ ὁ Πλάτων | καὶ τὴν τοῦ Φιλολάου δὲ βίβλον Πυθαγορείου.*

XII 368 *ἦσαν ἑλλανοδίκαι δὲ ἐκ τῶν Ἀμφικτυόνων* (Olympiae). Amphictyones praeerant ludis Pythiis; minime autem concludere licet e Tzetzae verbis Pythiis quoque fuisse Hellanodicas (Hermann, griech. altertuemer II[2] § 50, 18 p. 327). Merus error est Tzetzae confundentis Hellanodicas Eleorum cum Amphictyonibus Delphicis.

De Byge lacu verba faciunt Ptolem. III 5, 2. 3. Strab. VII 4, 1. Plin. IV 84. Mueller adnotat ad Ptol. l. l. illum lacum, partem pa-

---

[1]) Fortasse confudit Catonem cum Fabricio, Plut. Pyrrh. 20.

[2]) Similiter ad Lycophr. 386 narrat de Nauplio quae Homerus initio Iliadis de Chryse sacerdote: *Ναύπλιος ἔπλευσε πρὸς τοὺς Ἕλληνας καὶ τὴν τοῦ παιδὸς ἀπῄτει ποινήν. Ἄπρακτος δὲ ὑποστρέψας ὡς πάντων χαριζομένων τῷ βασιλεῖ Ἀγαμέμνονι κτλ.* cf. schol. vet.

ludis Maeoticae, nunc nominari Siwach. Puto eum esse lacum quem commemorat Tzetz. XII 857 ἐκεῖ (apud Cimmerios) καὶ λίμνη τίς ἐστι Σιάχα καλουμένη. Quod si concedis, videre licet neglegentiam hominis. Circa Avernum enim lacum habitant Cimmerii (Strab. V p. 244). Hunc lacum eundem esse ac Siacha, quod etiam apud Maeoticam erant Cimmerii, opinatus quae Sotio de Averno narrat, Siacha lacui attribuit. Sotio 28 (p. 188 Westermann) Ἀουερνός ἐστι λίμνη ἐν Ἰταλίᾳ περὶ Κούμας, εἰς ἣν τὰ ἐκ τῆς περικειμένης ὕλης ἐμπίπτοντα φύλλα ἢ κάρφη ἀφανῆ γίνεται βυθιζόμενα παραχρῆμα, cf. Tzetz. 858. Sotionem laudavit VII 645.

XIII 4448s. εἰς ὄστρακον γὰρ γράφοντες τὸ ὄνομα ἐκείνου (qui ostracismo ex urbe expellendus erat) Ἔρριπτον ἐς Κυνόσαργες (cf. 465); immo εἰς ἕνα τόπον τῆς ἀγορᾶς, περιπεφραγμένον ἐν κύκλῳ ἐν δρυφράκτοις, (Plut. Aristid. 7); conf. Plut. Themist. 1 τῶν νόθων εἰς κυνόσαργες συντελούντων et Tzetz. vs. 450s. οὗ καὶ τοὺς νόθους ἔρριπτον τοῖς χρόνοις τοῖς προτέροις(!) Etiam illuc testulas esse iactas Tzetzas ipse de suo docuit. Cogitavitne de Ceramico?

III 954 Ἡρόδοτος δὲ Λέοντα Σάρδεων βασιλέα (sc. ἔχειν ὀστοῦν ἓν τοὺς ὀδόντας πάντας 952): Herodotus haec de Mardonio narrat IX 83, quocum, ut R. Foerster me docuit, confundit Tzetzes ἄνδρα Μάρδον ib. I 84 qui in murum Sardium ascendit, ubi Μήλης ὁ πρότερον βασιλεὺς Σαρδίων οὐ περιήνεικε τὸν λέοντα τόν οἱ ἡ παλλακὴ ἔτεκε.

IV.

Restat, ut de iis locis verba faciamus, quibus etiam plura noster rettulit, quam in fonte invenerat,

a) ac primum de iis, e quibus quaedam cupiditas rerum augendarum elucet:

I 17: Herod. VI 125 fin. Ἰδόντα δὲ τὸν Κροῖσον γέλως ἐσῆλθε καί οἱ πάντα τε ἐκεῖνα διδοῖ καὶ πρὸς ἕτερα δωρέεται οὐκ ἐλάσσω ἐκείνων. — I 19ss. ὁ συγγραφεὺς δ' Ἡρόδοτος ὁ παῖς ὁ τοῦ Ὀξύλου | καὶ σὺν αὐτῷ καὶ Πλούταρχος τὸν ἄνδρα διαγράφει (Croesum) | Χιλίας πλίνθους εἰς Δελφοὺς πέμψαι τῶν ὁλοχρύσων | ὅπως βωμὸς Ἀπόλλωνι πάγχρυσος ἑδρασθείη, cf. VII 221ss. Primum cum χιλίας scripsit πλίνθους (cf. Tzetz. epist. ed. Pressel p. 18) valde rem auxit; Herodotus enim I 50 narrat 117 lateribus aureis Apollinem Delphicum a Croeso esse donatum, Diodorus XVI 56 lateribus 120

(solidum nimirum numerum praebens cf. Baehr ad Her. l. l.);[1]) tum non aram construxit Croesus e lateribus, sed fundamentum iecit aurei illius leonis, de quo vid. Herod. l. l.

I 721—49 tam fabulosa narrat, ut de suo multa addidisse credendus sit, sed cum quae tradit apud Dionem et Diodorum desint — ex his enim hausit secundum Hauptium Herm. XIV 436s. — certo statui non potest, quanta ac qualia sint addidamenta Tzetzae. — I 932: Herod. VII 43. 196. Schol. vet. Lyc. 1434; neque quisquam non videt quantopere 955—58 res auxerit, cf. Her. VII 226.

III 445: Diod. II 28, 4ss. — 540 *τέλος δακρύσας*: Herod. VI 30. — V 327ss: Plut. de garrul. c. 17. — V 353 *πολλάκις*: Plut. Sol. c. 6. — VI 178s: Plut. Demosth. 28, cf. Phocion. 27. — VI 243s: Plut. Timol. 14. — VI 250: Plut. Aemil. 37. — VI 552s: Dion. frg. 18, 10 cf. H. Haupt, Herm. XIV 439.—VI 848: Plut. Philop. 2. cf. vs. 856.

Quae de Platone scripsit Diog. La. III 9: *καὶ γὰρ ἐν εὐπορίᾳ, . . ἦν παρὰ Διονυσίου λαβὼν ὑπὲρ τὰ ὀγδοήκοντα τάλαντα*, commoverunt nostrum, ut scriberet XI 38s. *καὶ πάντας δὲ συνώθει Αὐτῷ διδόναι χρήματα ὠνεῖσθαί τε βιβλία Μνῶν ἑκατὸν πλειόνων τε* (cf. Diog. La. l. l.), X 790ss. etiam *ὁ Πλάτων ὁ φιλόσοφος αὐτοῦ τοὺς διαλόγους . . . Ἐπίπρασκε τῷ Λίωνι καὶ τῷ Διονυσίῳ Καὶ τοῖς λοιποῖς τοῖς θέλουσιν ἐκ Σικελῶν ὠνεῖσθαι. Προῖκα καὶ ἀναργύρως δὲ οὐδὲν αὐτῶν ἐδίδου οὐδὲ τῷ Λίωνι αὐτῷ, ὃς εὐηργέτει τοῦτον*, ut ostenderet avaritiam Platonis, Dionis liberalitatem, cf. 811ss. Ceterum quanti Byzantinus aestimaverit Platonem, videre licet vss. 814ss. 822ss. 859ss. Itaque non mirum est, quod etiam ea quae antea dixerat, augens rem depravavit X 994 *ἕδρα γὰρ ἔχθρας Λίωνι καὶ τῷ Διονυσίῳ* cf. V 175s. X 874.

b) de iis locis, quibus memoria destitutus vel propter inscitiam nonnulla addidit:

I 34 *κατ' αὐτὴν τῆς νίκης τὴν ἑσπέραν*: Herod. I 30 cf. 31.[2])— I 908 *δάφνῃ*: Herod. VII 54.

I 762ss. *αἱ πεδιάδες αὗται δὲ* (Cannae) *τυγχάνουσι Δαυνίων*

[1]) Cf. Tzetz. ad Lyc. 1432 p. 1037 et Herod. VII 31 (cum Wesselingii nota.)

[2]) De I 217 L. Stephani, Boreas und die Boreaden (Mémoires de l'Acad. impér. des sciences de St. Pétersb. Ser. VII tom 16 nr. 13 p. 18): nur Tzetzes inquit, sagt, dass sie (sc. Boreadae) bei der verfolgung der Harpyien mit diesen zusammen umgekommen seien. Sed v. Apollod. III 15, 2. I 9, 21.

Τῶν Ἰαπύγων ὕστερον, ἔπειτα Σαλαντίων Τὰ νῦν δὲ πᾶσι Καλαυρῶν τὴν κλῆσιν λεγομένων. Fons horum errorum est, opinor, Strabo VI 282 *ἐπεληλυθόσι δ' ἡμῖν τὰ περὶ τὴν ἀρχαίαν Ἰταλίαν μέχρι Μεταποντίου τὰ συνεχῆ λεκτέον· συνεχὴς δ' ἐστὶν ἡ Ἰαπυγία· ταύτην δὲ καὶ Μεσσαπίαν καλοῦσιν οἱ Ἕλληνες, οἱ δ' ἐπιχώριοι κατὰ μέρη τὸ μέν τι Σαλεντίνους καλοῦσι, τὸ περὶ τὴν ἄκραν τὴν Ἰαπυγίαν τὸ δὲ Καλαβρούς* vel (ib.) *ἡ δ' ἐκ Βρεντεσίου . . . ὁδὸς εἰς τὸν Τάραντα εὐζώνῳ μιᾶς οὖσα ἡμέρας τὸν ἰσθμὸν ποιεῖ τῆς εἰρημένης χερρονήσου, ἣν Μεσσαπίαν τε καὶ Ἰαπυγίαν καὶ Καλαβρίαν καὶ Σαλεντίνην κοινῶς οἱ πολλοὶ προσαγορεύουσιν,* ut et Tzetzes, quae erant nomina eorundem populorum iisdem temporibus, diversis tribueret temporibus (cf. Forbiger III p. 745 not. 98. Nissen, ital. landesk. I p. 539ss.) neque Dindorf, Dion. frg. 2, 3 (cf. Haupt, Herm. XIV 434s.) verba quae sunt Tzetz. ad Lyc. 603 *ἡ δὲ Μεσσαπία καὶ*(!) *Ἰαπυγία ὕστερον Σαλεντία, εἶτα Καλαβρία ἐκλήθη* suo iure Dioni dedisse videatur.

II 164ss: non hoc invenitur in Ptolem. Tetrab. Synt. ed. Basil. 1535; vid. p. 86. 123. 144. 164s. 170s. 188. 189.

II 602ss. omnia praeter verba *τοῦ Λαμοξένου — μέμνηται* ficta sunt, cf. Luc. D. M. I 3. Sed Tzetzes vs. 560ss. de Milone (cf. 604) locutus erat. — 656s. *πρὸς δὲ σηπίας πώποτε μορφὴν μεταβαλοῦσαν* (Thetim) *Πηλεὺς αὐτὴν κατέσχηκε καὶ γάμῳ κατεζύγη* (cf. ad Lyc. 175 p. 446) v. Apollod. III 13, 5, 3. Schol. Apoll. Rhod. I 582: *Σηπιάς· ἀκρωτήριον ἐν Ἰωλκῷ οὕτω καλούμενον διὰ τὸ τὴν Θέτιν ἐνταῦθα εἰς σηπίαν μεταβληθῆναι διωκομένην ὑπὸ Πηλέως.*

III 153 *ἔχων* (Cato minor) *υἱὸν καὶ οὗτος μὲν ἀλλ' οὐ παιδεύων οὕτω* alibi traditum non invenio. An conclusit inde, quod apud Plut. Cat. min. 68s. legerat, qualem se praebuisset filius in morte Catonis patris: *τὸ μὲν μειράκιον ἐξῆλθε μετὰ κλαυθμοῦ*? — III 508 *ἥτις Μυρκῖνος Ἰδωνὸς πρότερον ἐκαλεῖτο* = IX 220. Ita ratiocinatus est Tzetzes: Herod. V 11 *αἰτέει δὲ Μύρκινον τὴν Ἰδωνίδα βουλόμενος ἐν αὐτῇ πόλιν κτίσαι.* Illorum nominum *Ἰδωνὶς* prius fuisse videbatur, quod minus erat accuratum quam *Μύρκινος*. *Ἰδωνὸς* quod Tzetzes exhibet, fortasse ortum est e verbis Her. V 125 *Μύρκινον τὴν Ἰδωνῶν* (cf. III 859. VI 532. 542. vid. p. 11s.); similiter III 812 *τὴν Θρᾳκικὴν τὴν Περινθον τὴν πρώην Μυγδονίαν* cf. Apd. II 5, 9, 6. Schol. Apoll. Rhod. II 786. — III 672s: Xenoph. Cyrop. VI 1, 45. — III 821s. *Μόνος ἀντέστη* (Horatius Cocles) *σύμπασι γεφύρᾳ τῇ ξυλίνῃ Τοῦ Μάρ-*

κου κόπτοντος αὐτὴν ὄπισθεν Μινουκίου. Sed Plut. Popl. 16 nominat ut socios Horatii Herminium et Lucretium (cf. Sinten. ad l. l. qui confert Liv. II 10 Dionys. 2 p. 898. 899). Videtur noster ante oculos habuisse Plut. Popl. 12 καὶ ἀπεδείχθησαν (ταμίαι) οἱ πρῶτοι Πούπλιος Οὐτεούριος καὶ Μινούκιος Μάρκος... ταῦτα δὲ διοικήσας ἀπέδειξεν (Publicola) ἑαυτῷ συνάρχοντα τὸν Λουκρητίας πατέρα Λουκρήτιον... ἐπεὶ δ' ὀλίγαις ἡμέραις ὕστερον ἐτελεύτησεν ὁ Λουκρήτιος, πάλιν ἀρχαιρεσιῶν γενομένων ἡρέθη Μάρκος Ὡράτιος καὶ συνῆρχε τῷ Ποπλικόλᾳ τὸν ὑπολειπόμενον χρόνον τοῦ ἐνιαυτοῦ. Marcum Horatium eundem esse putavit atque Horatium Coclitem, Lucretium eundem ac socium Horatii, Marcum Minutium et ipsum Horatii socium; Herminii denique prorsus oblitus esse videtur.

IV 235ss. τῷ Τείῳ Ἀνακρέοντι: Aelian N. A. VII 29, ut primus intellexit Schneider, Pericul. crit. p. 98. Cf. O. Iahn, abhandl. der sächs. ges. d. wiss. VIII 733.

Ipse finxisse videtur etiam V 182ss. ἐν δὲ τῷ κατὰ Πλάτωνος δράματι γεγραμμένῳ Πλέον κωμικωτέρῳ μὲν ἢ τραγῳδίας ὄντι Λοκῶ(!) τὸν στίχον ἔλεξεν, ὃς τῇ ἀρχῇ ἐγράφη· Αὐτοῖς—βροτῶν. Cf. Nauck, fragm. trag. graec. p. 618, 11. Lucian. adv. indoct. 15. Tzetz. ep. I p. 3 ταῦτα φυλαττέσθωσαν μὴ παθεῖν καὶ αὐτοί, μήπως καὶ παρά τινος ἴσως αὐτῶν κακωτέρου ἀκούσειαν, τὴν Διονυσίου τραγῳδίαν ἐπάδοντος αὐτοῖς προσαρμόζουσαν. Φησὶ γὰρ ἐκεῖνος ὁ τύραννος οὑτωσὶ μετρικῶς ἐκβοῶν· Αὐτοῖς κτλ. Nihil de Platone. Redolere aliquid comici videbatur Tzetzae ille versus (cf. Lucian. l. l.: ᾤετο ἠθέος ἔσεσθαι... ἀλλ' ὅμως ἐν αὐτῷ ἐκείνῳ μακρῷ γελοιότερα ἔγραφεν· οἷον κἀκεῖνο τὸ Δωρικὸν,.. καὶ τό· αὐτοῖς κτλ.), erat Dionysius maior Platoni inimicus, misit fabulas Athenas (cf. 179ss.): inde sua conscripsit.

VI 299ss. τῷ Λεξιφάνει τούτῳ μὲν εἰς μηχανὰς (? cf. quae antecedunt) ἐχρῆτο (Cleopatra) Τοῖς Ἐφεσίοις δ' ἰατροῖς, τῷ Σωρανῷ καὶ Ῥοΐφῳ Εἰς πάντα τὰ καλλύνοντα μορφὰς τὰς τῶν προσώπων Εἰς πᾶν τε πάθος γυναικῶν καὶ ἰατρείας ἄλλας. Sed erat Soranorum alter Traiani temporibus (Rufus eadem fere aetate), alter etiam post illius aetatem. Vid. Suid. s. v. Atque audacior, quam par erat, fuisse videtur Kuester, qui ad h. l. „*Alius est Soranus, cuius mentio fit apud Tzetzam VI 300; is enim tempore Cleopatrae vixerat.*“ Putavisse videtur Tzetzes reginae luxuriae amantissimae attribuendos esse eos quoque viros, qui maxime talibus rebus operam dederant, quales

pertinent ad formam pulchriorem reddendam. Sed quis erat illius erroris fons? Quae paulo ante (279ss.) de ancillis Cleopatrae dixit, hausit e Galeno (vol. XIV p. 235s. ed. Kuehn). Apud eundem scriptorem (XII p. 492) commemoratur libellus Cleopatrae *περὶ τῶν ὑπὸ Κλεοπάτρας γεγραμμένων πρὸς ἀχῶρας ἐν τῷ κοσμητικῷ*. p. 493 *περὶ τῶν ὑπὸ Σωρανοῦ γεγραμμένων φαρμάκων πρὸς ἀχῶρας*. Fingebatur igitur Tzetzae Soranus praeceptor Cleopatrae fuisse. Rufum autem addidit vel quod et ipse erat medicus Ephesius (cf. *Λιόδωρος καὶ Λίων* p. 3 *Ἡρόδοτος καὶ Κτησίας* p. 5), eisdem temporibus quibus Soranus vitam agens, vel quod (Galen. XII 425) citantur illius versus pertinentes ad rem similem ei de qua scripsit Cleopatra (p. 432ss.) — VI 328s. *ἐὼ Ἰουλιάνειον Ἰμέριόν σοι λέγειν Καὶ τὸν Θεμίστιον αὐτὸν τὸν τοῦ Θεοδοσίου (γραμματέα)*. Himerius erat gratiosus apud Iulianum, cf. Wernsdorf in praefat. edit. p. 50ss; sed ne unum quidem locum invenies quo quod Tzetzes narrat Himerium fuisse scribam Iuliani confirmetur; gratiosus erat apud Theodosium Themistius, cf. or. 18 p. 224. 23 p. 292 d; sed ne de eo quidem illud constat; cf. Wernsdorf l. l. p. LII et Fabric. Bibl. Gr. VI 56 ed. Harl. — VI 510s: Orph. Lith. 358s. — VI 530. 543, cum legisset Coriolani nomen Cn. Marcio esse inditum (531. 544) conclusit primum illum Gnaeum, tum Marcium — vel ut ipse scribit Marcum! — nominatum esse.

VI 204: non erant Samii in ditione Aegyptiorum: Herod. III 39 (Polycrates) *σχὼν ξεινίην Ἀμάσι τῷ Λιγύπτου βασιλεῖ συνεθήκατο πέμπων τε δῶρα καὶ δεκόμενος ἄλλα παρ' ἐκείνου*; sed fortasse Amasis (Her. III 40ss.), quippe cui curae esset ingens felicitas Polycratis, quodammodo superior esse videbatur rege Samiorum, vel ita scripsit propter verba Her. III 40 *σὺ ὦν ἐμοὶ πειθόμενος ποίησον . . τοιάδε*. Tz. 209 *εἰ μή που πεῖραν τῆς ἐμῆς θέλεις ὀργῆς δεδέχθαι*. — Similiter affirmat IX 33 — quia affinis erat Antonii Octavianus — Antonium iubente Octaviano in Aegyptum profectum esse, cf. Plut. Anton. 25. — VII 219 *ἔφη τοῖς παρεστῶσιν*: Her. III 43. — VII 297 *καὶ ξένους δεδιότες* (v. 314s.): cf. schol. Pind. Nem. III 21. Recte ad Lycophr. 176 p. 449s.

VIII 531s. *εἶχεν Ἀθηνᾶ τῇ ἑαυτῆς αἰγίδι Γραπτὴν πρὸς στῆθος τὸ αὐτῆς γλαῦκα καὶ τὴν Γοργόνην* — 610 *καὶ σεισμούς*: Strab. I p. 49 cf. Eustath. ad Dion. Perieg. 476.

IX 28: Plut. Anton. 25 *ἔπεμψε* (Antonius) *πρὸς αὐτὴν κελεύων εἰς Κιλικίαν ἀπαντῆσαι λόγον ὑφέξουσαν ὧν ἐγκαλεῖτο τοῖς περὶ*

Κάσσιον δοῦναι πολλὰ καὶ συμβαλέσθαι πρὸς τὸν πόλεμον. — IX 138 *ῥάβδον λαβόντες ἡντινοῦν τῷ μήκει βραχυτάτην*: schol. Pind. Ol. VI 154. Plut. Lys. 19. Nonne cogitavit noster de brachylogia Lacedaemoniorum, de qua v. V 317ss. X 6? Cf. XII 515s. — IX 502s. *Λορκετὼ . . . νέῳ τινὶ μοιχεύεται δι' ἔρωτα Συρίσκῳ*, quod nomen Tzetzae soli deberi puto leviter legenti Diodor. II 4, 3 (quem ante oculos illius fuisse quae sequuntur demonstrant): *μυθολογοῦσιν οἱ λογιώτατοι τῶν ἐγχωρίων τὴν Ἀφροδίτην προσκόψασαν τῇ προειρημένῃ θεᾷ (Λερκετοῖ) δεινὸν ἐμβαλεῖν ἔρωτα νεανίσκου τινὸς τῶν θυόντων οὐκ ἀειδοῦς· τὴν δὲ Λερκετοῦν μιγεῖσαν τῷ Σύρῳ γεννῆσαι μὲν θυγατέρα τὸν μὲν νεανίσκον ἀφανίσαι, τὸ δὲ παιδίον εἰς τινας ἐρήμους καὶ πετρώδεις τόπους ἐκθεῖναι.* E *νεανίσκος* et *Σύρος* vocibus Tzetzes Syriscum suum fecit.

X 175 Thessalonicam initio fuisse *κώμην* narrat; incertum quo nisus testimonio antiquitatis. Cf. Tafel, Thessalon. p. V, cui viro docto quamquam concedo Tzetzam illud concludere potuisse e nomine »Halia i. e. pagus a piscatoribus habitatus« — quod fortasse ante Thermae nomen in ore fuit (Tafel, l. l.) — obscura urbis initia significante, tamen verisimilius esse puto Tzetzam, quippe qui nominis Haliae mentionem non faciat, putavisse Thessalonicam, cum postea a Philippo vel Cassandro condita antea nondum *πόλις* esse potuerit, *κώμην* fuisse. De Therme cf. Strab. VII 330 frg. 24 *ἡ Θεσσαλονίκη . . . ἣ πρότερον Θέρμη ἐκαλεῖτο* — Ficta etiam esse puto X 797s. *καὶ τὸ τοῦ Φιλολάου δὲ τὸ τοῦ Πυθαγορείου Ἀπὸ χηρῶν ὠνήσατο βιβλίον πενομένων*, cf. 802 *ἐκ γυναικῶν*; neque (ut Steinhart, Platon's leben p. 150), quod scivit illis temporibus Philolaum mortuum esse, sed fortasse propter ea quae ipse dicit vs. 779s. *ὅρκια γὰρ ἦν δίδοσθαι ταῦτα Πυθαγορείοις, Ἑτέροις μὴ πωλεῖσθαι δὲ Πυθαγορείων βίβλους*, cf. Iamblich. v. Pyth. 31. Diog. La. VIII 15. Itaque putavit a vidua Philolai paupere venisse libellum. De 801s. 804. 808 cf. Diog. La. IV 9. VIII 15. Iambl. l. l. Neque Timon tradidit e Sophronis mimis Platonem sua scrinia compilasse vs. 809s., cf. Timon. frg. 24 (vid. Fr. Paul, de sillis graecorum Berol. 1821 p. 44) *πολλῶν δ' ἀργυρίων ὀλίγην ἠλλάξαο βίβλον Ἔνθεν ἀπαρχόμενος τιμαιογραφεῖν ἐδιδάχθης*[1]).

---

[1]) Cf. Diog. La. III 18 *δοκεῖ δὲ Πλάτων καὶ τὰ Σώφρονος βιβλία ἠμελημένα πρῶτος εἰς Ἀθήνας διακομίσαι καὶ ἠθοποιῆσαι πρὸς αὐτά.* Non recte mea sen-

Tzetzae quoque ipsi attribuas 805 *ἀφ' οὗ γράφει . . . καὶ τὰ λοιπὰ ὁ Πλάτων.* XI 5s.[1]) — 806ss. (cf. XI 1ss.) *ὠνεῖται* (Dio) *καὶ τοὺς μίμους δὲ. τὸ Σώφρονος βιβλίον . . . καὶ τοῦτο δὲ τῷ Πλάτωνι δίδωσιν ὡς ποθοῦντι*; haec sunt addita ad normam eorum quae de Philolai libello antiquiores scriptores tradiderant, cf. quem hic adhibuit Olympiod. v. Plat. 3 (Diog. La. III 18).

XI 839 *καὶ οἱ Τόχαροι* addidit, cf. Dionys. Perieg. 752 *καὶ Τόχαροι Φροῦνοί τε καὶ ἐθνεα βάρβαρα Σηρῶν*, ut Iberes Coraxiis vs. 842.

XII 376 *οἶμαι δε τοῦ Λυκούργου* sunt verba Tzetzae leges Lacedaemoniorum legumlatori illi clarissimo tribuentis, cf. Plut. Lyc. 13. Diodor XII 62, 5 . . . *ὥστε τῶν ἄλλων τοὺς ἀποβαλόντας τὴν ἀσπίδα θανάτῳ κολάζεσθαι, τοῦτον δ' ἐπὶ τῇ αὐτῇ αἰτίᾳ ἀπενέγκασθαι δόξαν.*[2]) — 388 *ἄχρις ἡμίσου μέρους*, cf. Diodor. XII 62, 3. Thuc. IV 11s.—394 *καὶ στέφους ἀμοιβαῖς ἠμείψαντο καὶ δώρων*, cf. Diod. l. l. — 481s. Diod. XI 45, 7. Thuc. I 134. *αὐτὸς αὐτὸν ἐκδίδωσι*: eratne memor eorum quae de morte Demosthenis narrantur? — XII 522ss: fons est schol. Arist. Acharn. 1074 *ἔνιοι μὲν τὸ ἐξ ἀνδρῶν ὀκτὼ σύστημα, οἱ δὲ τὸ ἐξ ἀνδρῶν δώδεκα* — itaque verba *εἴτε καὶ δέκα* vs. 522 sunt Tzetzae — *οἱ δὲ τὸ ἀπὸ ἑκκαίδεκα ἀνδρῶν πλῆθος, ὃ καὶ τέλειόν φασι καὶ σύμμετρον· καὶ λοχαγός, προστάτης, καὶ ἡγεμὼν ὁ αὐτός ἐστι, πρῶτος καὶ ἄριστος τοῦ λόχου . . . καὶ καταλοχίσαι τὸ εἰς λόχους καταμερίσαι τὸ πλῆθος.* Prout maior erat exercitus — ita noster intellexit hunc locum — maiores erant lochi; quod autem dixit lochum decem virorum esse optimum, confudisse videtur illum cum locho sedecim virorum.[3]) — 534: nihil est notum de sedecim phylis; videtur hunc numerum posuisse ad

---

tentia Schuster Rhen. Mus. 29, 613s. fidem habuit Tzetzae putans Timonem e Duride, e Timone Tzetzam hausisse.

[1]) Utrum XI 9s. e Platonis dialogis, quos ad exemplum Sophroneorum mimorum compositos fuisse paulo ante dixerat illorum mimorum sibi finxerit rationem an e fragmentis ipsis concluserit, ex. gr. ex Et. M. p. 737, 2 incertus sum cf. L. Botzon, de Sophrone et Xenarcho mimographis, Lyck 1856 p. 25. Sed prius verisimilius est; cf. Schuster l. l. p. 620. R. Foerster Rhen. Mus. 30, 316. 35, 471ss.

[2]) Ut in Crameri An. Ox. III 339 a Tzetza Philoxenus inventor dithyramborum celebratur, (Berglein, de Philoxeno Cytherio p. 44), quod erat notissimus auctor dithyramborum.

[3]) Fortasse illud scholion est causa, cur Tzetzes in opusc. *στίχοι περὶ διαφορᾶς ποιητῶν* inscripto vs. 109 scriberet *ἑκκαίδεκα δὲ σατύρων*, cf. Mueller, Mus. Rhen. V (1837) p. 338s.

analogiam eorum, quae 522ss. dixerat. — 877ss. *αἱ Σκυθίδες πανταχοῦ ἀνδράσι συμπονοῦσι Καὶ ταῖς μάχαις καὶ τοῖς ἔργοις δὲ σύμπασιν ἑτέροις κτλ.*, cf. Herod. IV 121. Error Tzetzae explicatur versibus 880ss (cf. Herod. IV 110ss.) 885 *οἱ Σαυρομάται Σκύθαι δὲ*, cf. etiam Ukert, geogr. der griech. u. roemer III 2, 300, not. 15.

XIII 108 *ἐς Κλάρον* addidit, cf. schol. vet. ad Lycrophr. 1378 *δίζεο σεῦ μάλα ἐς θαλερὸν πόσιν ἢ ἐς Ἀθήνας Ἢ ἐς Μίλητον· κατάξω πήματα Καρσί* (cf. Tzetz. ad Lyc.) Erat et Clari oraculum Apollinis et Branchidis Milesiis templum Apollinis Didymei cf. Lyc. 1379s: *τὴν τευχοπλάστιν παρθένον Βραγχησίαν Παραυλίξας*. Omisit fortasse *ἐς Ἀθήνας* commotus verbis *κατάξω πήματα Καρσί*. — Plutarchi verba Aristid. 7 fin. *τῆς δὲ πόλεως ἀπαλλαττόμενος ἤδη τὰς χεῖρας ἀνατείνας πρὸς τὸν οὐρανὸν ηὔξατο τὴν ἐναντίαν, ὡς ἔοικεν, εὐχὴν τῷ Ἀχιλλεῖ, μηδένα καιρὸν τοὺς Ἀθηναίους καταλαβεῖν, ὃς ἀναγκάσει τὸν δῆμον Ἀριστείδου μνησθῆναι* causa videntur fuisse primum verborum Tz. XIII 475 *ὡς θᾶττον γένοιτο μακρὰν ὀστρακισθεὶς τοιούτων*, tum etiam eorum quae 470ss. addidit. Ibidem 478s. 481s. absurdissime finxit explicandi cupiditate sua commotus cf. Diod. XI 86s. [1])

Vidimus qua ratione fontibus suis in conscribendis Historiis usus sit. Quamquam neque tales eius sunt errores neque tam gravia, quae de suo addidit, ut alterum Ptolemaeum Chennum nominare liceat, et quamquam excusari poterit respicienti similiter permultos aequales eius libros suos composuisse, tamen summae levitatis malaeque fidei convictus est.

---

[1]) De *φαμούσοις* 487 cf. Bernhardium ad Suid. s. v. Tzetz. Alleg. Il. *K* 49ss. *Ζωΐλος γέρων δὲ μαθὼν τὴν οἰωνοσκοπίαν Πρὸς τὰς εὐτραπελίας δὲ καὶ φάμουσα νοῦν. ἔχων Ληρεῖ κἀνταῦθα φληναφῶν*, et Boissonad. ad h. l.; *φαμουσόγραφος* ep. 106. p. 94.

Caput II.

A.

Quos scriptores Tzetzes adhibuerit.

a) De poetis.

Homeri nimirum et Iliadem et Odysseam studiose lectitarat, ita tamen, ut Iliadem Odysseae antetulisse videatur: scripsit Allegorias Iliadis, Exegesim in Homeri Iliadem, Allegorias Odysseae — quae quamquam mutilae servatae sunt (cf. Giske l. l. p. 46), tamen multo breviores fuisse videntur quam Allegoriae Iliadis — Antehomerica, Homerica, Posthomerica.

Scholia autem quae sunt ad Homeri carmina raro in Historiis adhibuit. De scholiis Odysseae cf. VIII 848ss. et schol. ad Od. IX 58 Ambros; atque idem, quod ad Lycophr. 683 scripsit *οἴην μὲν μοῖραν δέκα μοιρῶν τέρπεται ἀνήρ*, praebent codd. Harl. Ambros. (de quibus cf. Dindorf, praef. scholl. Odyss. p. VIII), conf. Kinkel, Fragm. epic. graec. p. 153s. 179, ut Tzetzae praesto fuisse videatur is codex, unde Harleianus et Ambrosianus fluxerunt, vel similis.

Ubi e scholiis ad Iliadem hausit, consentit ille quidem saepissime cum Ven. A. vid. schol. Il. 212: Tz. VII 892. — Schol. Il. II 856: Tz. XII 323. — Schol. ad XVIII 486: ad Lycophr. 328. — Scholl. ad I 7. II 249: Exeg. Il. p. 68s. Sed haec non sola adhibuit: M. Mayer Herm. XX 106s. cum Chil. II 768—76 comparavit Eustath. ad Hom. B 701 p. 325, 27ss; et profecto Eustathius et Tzetzes eodem schol. vet. ad Hom. Il. usi esse videntur.[1]) Fortasse inde etiam duxit V 650—65 cf. Eust. ad Il. XVIII 491 p. 1156, 30ss. (Mueller F. H. G. III 638, 10) *γάμους... καὶ ὑμεναίους ἐν Ἀθήναις πρῶτον ἀχθῆναι* (dicit Agallias) *ὑπὸ Κέκροπος, ὅθεν καὶ διφυῆ τὸν Κέκροπα λέγεσθαι ὁ Χάραξ φησίν, διότι τὸ νομίμως* (cf. Tz. 652) *ἐκ δυοῖν φύεσθαι δι' αὐτὸν ἐπέγνων* (655) *οἱ ἄνθρωποι τῇ τοῦ γάμου εὑρέσει.* Schol. Aristid. Panath. (ed. Frommel p. 9 Mueller IV 669) *δεῖ δὲ γνῶναι, ὅτι ὁ Χάραξ ἱστορεῖ οὺς Ἀθηναίους ἀποίκους εἶναι τῶν Σαϊτῶν... ἔστι ἡ Σάϊς Ἀι-*

---

[1]) II 784 conicio *καὶ παλαιοὶ καὶ νέοι*. codd: *καὶ ποιηταὶ καὶ νέοι*.

γυπτίων φωνῇ παρ' Ἕλλησιν Ἀθηνᾶ (cf. 657). Cf. ad Lyc. 111 (Mueller III 639, 11). De VIII 450—60 cf. Eust. ad Il. p. 804, 25. Od. 1871, 7. Nauck, Frg. trg. gr. p. 350. ad Lyc. 344. — Utrum etiam VII 72ss. (cf. ad Lyc. 486) e scholio uberiore ad Hom. (Il. IX 539 cf. scholl.) an aliunde duxerit, incertus sum.

Hesiodi quoque carmina multum legit et interpretatus est secutus Procli commentarios, cf. Giske p. 56ss. (De fontibus Tzetzae disseruit E. Scheer Rendsburgi 1870).

Multa praeterea attulit fragmenta, quorum plurima quidem etiam aliunde sunt nota; unum ipse fragmentum composuisse mihi videtur ad Lyc. 284 e schol. vet. (cf. Exeg. Il. p. 63. 134) et schol. Pind. Pyth. IV 253, titulum libri (ὡς φησιν Ἡσίοδος ἐν τῇ ἡρωϊκῇ γενεαλογίᾳ) ipse e verbis fragmenti et Procl. ad Hesiod. (Poett. Min. gr. ed. Gaisford II p. 4 cf. p. 8) addidisse; idem puto constare de eo fragmento, quod tradit Exeg. Il. p. 126s. ad Lyc. 393 (ἐν τῇ ἡρωϊκῇ γενεαλογίᾳ), cf. Et. Gud. p. 276, 41ss. Et. M. p. 470, 139ss. — Restant duo fragmenta, quae alibi, quantum scio, non inveniuntur: Exeges. Il. p. 149 (cf. ad Lyc. 682) et Prolegg. ad Lyc. p. 260 Mueller (Kinkel l. l. p. 119, 98).

Pindari saepissime adhibuit Ol. I — vs. 10: ad Lyc. 255. 53ss: Chil. VI, 900ss. 98ss: V 466ss. 103: III 253. — Ol. II 145ss: ad Lyc. 281. schol. Ol. III 52: schol. Chil. IV 92. — O. IV 12: ad Lyc. 177. — O. VI 20ss: Chil. X 731ss. schol. Ol. VII 1: I 594ss. — schol. O. IX 1: I 688ss.

Pyth. I 185: I 668. — II 67ss: VII 22ss. (cf. IX 402. 483). — Schol. P. III 14. 59: VI 989. — De Pyth. IV cf. ad Lyc. 175. Chil. VI 343ss. — Schol. Pyth. VII tit.: I 199s. 205ss. — VIII 135: IV 774. — XI 35: ad Lyc. 183. — XII 41: ad Lyc. 838.

Nem.: X 107-9: ad Lyc. 88. — X 115ss: Chil. II 705.

Isthm.: Schol. I. II 9: VIII 829. — I. IV 87: II 210ss. 365s. (cf. Mueller F. H. G. II 29, 5). — IV 108: ad Lyc. 38. 662 — V 52: ad Lyc. 206. — VIII 60: ad Lyc. 178. [1])

---

[1]) Ad Lycophr. 911 (p. 871) ἐν δὲ ταῖς Πινδάρου ἱστορίαις εὗρον ὅτι οἱ τοῦ Τληπολέμου ἀπεσώθησαν εἰς Ῥόδον τὴν αὐτῶν πατρίδα· καὶ ἡ γυνὴ Τληπολέμου Φιλοζώη μεγάλα δακρύουσα ἀγῶνας ἐπὶ τῷ τάφῳ τοῦ ἀνδρὸς ἔθετο καὶ παῖδες ἠγωνίζοντο καὶ οἱ νικῶντες λεύκης φύλλοις ἐστέφοντο. In schol. ad Ol. VII 147 nonnihil eorum, quae Tzetzes narrat, desideratur neque nomen Philozoae alibi traditum invenio. Erantne igitur uberiora scholia Pindarica Tzetzae quam sunt

Aeschyli fabularum saepissime adhibuit Prometheum (I 281. III 953; schol. B. Prom. 133: X 524s.) et Persas (II 14. VII 358. X 730); VII c. Theb. (IV 982s. cf. Dindorf. praef. schol. p. V); satis raro Eumenides, Agamemnonem) schol. Alleg. Il. ζ 7: Agam. 160ss. — schol. prolegg. All. Il. 511: Agam. 1573) Choephoros (Chil. XII 805), numquam quantum video, Supplices.[1])

Sophoclis Aiace saepissime usus est, sed aliis quoque fabulis, quae fere in scholis Byzantinorum lectitari solebant, Oedipo Tyranno, Electra (O. R. 1416ss: XII 490ss., ad Lyc. 352. — El. 1479s: VII 243ss.); ex aliis fabulis unam Philoctetam cognovisse videtur (604ss: Chil. VI 514s., ad Lyc. 911). Scholia Sophoclea esse adhibita non video.

Euripidis fabularum nimirum imprimis laudat Hecubam, Orestem, Phoenissas, sed alias quoque, si non omnes, certe e maxima parte legerat Alcest: II 785ss. — Androm. (17ss.): II 663ss. — Bacch.: VI 580. — Helen. 167ss: I 330. — Hippol. 325: ad Lyc. 610. Med. 589s: XII 311s. — Troad. 959s: Lyc. 143. 168. Rhes. 510s: IV 970s.

Schol. Hec. 838 D. M: I 517ss. Schol. Med. 2: ad Lyc. 1285. E schol. ad Lyc. 1263 coll. schol. Eur. Androm. 10 conclusit Robert, bild und lied p. 229, quo scholio Tzetzes usus sit, uberius fuisse quam nostrum.

I 425—29. 432—35. 440ss. cf. schol. Or. 812 Gu. I: I. *τοὺς τρεῖς υἱοὺς τοῦ Θυέστου... ἀποκτείνας παρέθηκεν εἰς τράπεζαν*

---

nostra? — Etiam II 613ss. possit videri largioribus scholiis Pindaricis usus esse, cum neque Euphemum filium esse Oridis [sic est traditum 613; non recte *Δώριδος* Kiesslingius scripsisse videtur, cf. Mueller ad Lycophr. 886, 20] neque Mecionicam filiam Orionis [615; filiae Orionis ab Antou. Liber. 25 Metioche et Menippe appellantur] aliunde notum sit. Sed fortasse illa explicantur fragmento Hesiod. ap. schol. ad Pind. Pyth. IV 35:

ἠοίη Ὑρίη πυκινόφρων Μηκιονίκη
ἣ τέκεν Εὔφημον γαιαόχῳ ἐννοσιγαίῳ.

Pro Ὑρίη noster, opinor, Ὼρίς vel Ὼρίωνος legit illaque finxit. — Ceterum Orion erat filius Hyriei (schol. Il. XVIII 486. Tz. ad Lyc. 328) regis Hyriae (Plut. exil. 9. Schol. Il. II 496).

[1]) Nonnulla Tzetziana in scholia recentiora Aeschylea fluxerunt, ut Chil. XII 841—58: schol. Prom. 730 P.; fortasse eiusdem est schol. O P ad 428 (Schoemann, Prom. p. 304); de argumento VII c. Theb. in S. T. Flor. Abb. 2886 cf. Dindorf. p. XV. Putaverim igitur schol. Lyc. 106 ab eo esse adhibitum qui schol. Prom. 615 P scripsit.

τῷ πατρὶ καὶ αὐτὸν ὕστερον ἀπέκτεινεν. Gu. κτείνας ἀνέθηκε τῷ πατρί. Tzetz. 448 (Atreus) τράπεζαν τρεῖς παῖδας ποιεῖ τούτῳ. Extant tum in Gu. verba μήνιδι Ἕρμοῦ, ὅτι τούτου υἱὸν Μύρτιλον εἰς Γεραιστὸν ἀκρωτήριον Εὐβοίας κατεθαλάττωσε Πέλοψ (Dind. p. 211, 2ss.), similia tradit Tz. 433ss; desunt apud I. Itaque et Moschopulus vel Thomas Mag. et Arsenius videntur scholiorum suorum partem duxisse quidem ex ea farragine quae Tzetzae quoque nota erat, sed iam librarius eius codicis, qui illis viris praesto fuit, id de quo agimus scholion decurtaverat; — utrumque scholion ita finem facit καὶ αὐτὸν ὕστερον ἀπέκτεινεν — ac tum Arsenius tum qui Gudianum scripsit fontis verba magis servavit. Ex illo scholio putaverim Tzetzam ea quoque hausisse quae refert 452—65.

Aristophanis praeter Plutum, Ranas, Nubes (quas fabulas ipse commentariis illustraverat cf. Mus. Rhen. N. S. VI (1847) p. 108ss. 243ss. = Ritschl, opusc. I p. 197ss. Giske p. 60ss. Hart p. 65) hasce comoedias legerat: Equites (cf. schol. 526. [Meineke, Com. gr. II p. 119.]: Tzetz. VIII 260ss.) Thesmophoriaz. 94 et schol: Tz. XIII 287ss.) Pac. (698s: I 623. cf. XII 670ss.) Lysistr. (cf. Tz. XII 661) Acharn. (schol. ad vs. 1074: Tzetz. XII 520—5. Cf. XII 661). — Neque Avium Vesparum Ecclesiazuson ullum vestigium invenire potui neque Menandri aliarumque fabularum recentioris quae dicitur, comoediae.

Theocrit. I 135: Exeg. Il. p. 62, 1. — III 5: ad Lycophr. 558. — III 40ss: Chil. XII 946ss. — IV 33ss: Chil. II 580ss. ad Lyc. 856. — VII 47s: Exeg. Il. p. 7, 16ss. — XVII 76ss: Chil. III 65ss. (cf. de hoc loco Niebuhr, kleine Schriften I 289 not.)

Apollon. Rhod. Argon. I 221ss: Chil. I 210ss. schol. Apoll. Rh. IV 177: I 430s. cf. 436.

Lycophronis Alexandram persaepe nimirum laudat, v. VIII 481ss. De commentariis Tzetzae in Alexandram ibid. 485ss., cf. 811ss. IX 960s.

Nicandri Alexiph. 301ss: I 360ss. Ther. 903ss: I 300ss. (cf. 266).[1])

Dionys. Perieg. 654s: XII 883s; 747: VIII 786; saepissime in comment. ad Lycophronem.

---

[1]) Et in Oppiani Halieutica et in Nicandri Theriaca et Alexipharmaca commentarios scripsit. Cf. Giske p. 70. 71.

Oppiani Halieut. I 390: VIII 112. Halieut. II 43: X 480ss. — III 403ss: Exeg. Il. 138, 14—V 448ss: Chil. IV 1—9. De Cynegeticis cf. ad Lyc. 651. 717. Exeg. Il. 29, 18 (l. II). 30, 19. 31, 10 (l. I). 30, 27 (l. IV).

Orphei Lithic. 17. 43ss: II 843ss. cf. XII 606ss. — 105ss: IV 280ss. — 302ss: IV 402 et saepissime in scholl. ad Lyc., in Exeg. Il. etc. cf. Abel in ed. Lithic. p. 4s. Argonaut. 1296(?): I 341.[1]) Nominat hymnographum ad Lyc. p. 258s. e Procl. ad Plat. Tim. 2 p. 95. (Hermann, Orphica p. 457) cf. Lobeck, Aglaopham. p. 522. Sed alia quoque Orphica carmina integra legisse videtur: Ephemerides (cf. prooem. ad Hesiod. D. D. p. 17. H. Keil in Mus. Rhen. VI (1848) p. 617), Opera (ib. et Chil. XII 149ss, Dodecaeterides (Chil. XII 153ss. cf. Tyrwhitt. praef. ad Lith. apud Hermann. p. 58 not. 17. Lobeck, l. l. p. 421s.). Cf. Lobeck, Agl. 414ss. 419. 422s.[2])

Quinti Smyrnaei Posthomerica laudat quamvis dubitanter (*ὁ Κόϊντος δὲ γέγραφεν οἶμαι*) ac falso (cf. Kiesslingii notam) II 488s. cf. Quint. Smyrn. VI 208ss; laudat etiam Exeg. Il. p. 45, 12. Ad Lyc. 61: Quint. Sm. X 467. De verbis ad Lycophr. 911, 14 cf. notam Muelleri. Ad Lyc. 1048: Q. S. VI 399ss.

Triphiodor. 51: IV 997. 349: VI 864s.

Anthologiam a Tzetza aliquam adhibitam esse constat, cf. Anth. Pal. IV 150: VIII 319 (Foerster Rhen. Mus. 38, 430. De schol. Tzetzae ad Anthol. cf. ib. p. 428 not. p. 434 et not. 2. Giske l. l. p. 74 not.) IV 119 (Foerster p. 428): VIII 416. XI 100. — IX 721: VIII 730 (Foerster p. 431. 434). Tzetzes VI 961ss. (conf. Eust. Il. *A* 268 p. 102, 5) addit nomen Iuliani (Iacobs. IV p. 175. cf. Animadvv. III 2 p. 33) et schol. ad Chil. I 19 affert epigramma quod extet *ἐν τῇ τετάρτῃ τῶν Εὐθυνῶν Ζήνωνος* (Anthol. App. 212. Cf. notam Duebneri apud Presselium p. 97s.). De II 491—503 cf. Iacobs Animadvv. II 3 p. 333.

Num eidem florilegio sint tribuenda fragmenta Hipponactea, — quae plus triginta affert cum in Chiliadibus (V 740ss. X 380. XIII 322) tum in aliis scriptis — et alia fragmenta, ut I 310ss. (Simonid.

---

[1]) Cf. *ὑπόθ.* ad Odyss. ed. Buttmann. p. 5, 13 *εἰς τὰς Σειρηνικὰς ἐκρίπτεται πέτρας*. Suid. s. v. Schol. ad Lyc. 715. Schrader, die Sirenen p. 65.

[2]) Quae esset ratio inter Tzetzam et Maximum *περὶ καταρχῶν*, exposuit Lobeckius p 419 ss.

40 Bgk.) 636ss. — an alii nescio; cf. Wilamovitz, Anal. Eurip. 133: (de syllogis in usum scholarum factis verba fecerat) *llogae tales usque ad Byzantinos, partim etiam ad nos pervenet choliambicorum, qua Tzetzae usi sunt.*"

Hic disseram prolusionis instar, priusquam ad ciptores prosae orationis veniam, de VII 620ss.

Ac quae ait 629—38 de **Scylace Caryandensi** (frg. 12 p. 257 ausen) dubitare licet, num aliunde hauserit atque e Philostr. Apoll. III 14 *Σκιάποδας δὲ ἀνθρώπους ἢ Μακροκεφάλους ἢ ὁπόσα ίλακος συγγραφαὶ περὶ τούτων ᾄδουσιν οὔτε ἄλλοσέ ποι βιοτεύειν γῆς οὔτε μὲν ἐν Ἰνδοῖς.* cf. vs. 720; de Monophthalmis et Enoctis cf. Strab. II 70. XV 711. (Tz. vs. 722). Cf. p. 4 et ib. not. 2.

Vs. 644 de **Ctesia** cf. quae infra dicentur.

Iambulus (cf. 725ss.): Diod. II 56, 5s; una cum Ctesia commorat Lucianus Ver. hist. I 3.

Isigonum cognovisse videtur ex aliis scriptoribus: I 468s. e egino, ad Lyc. 1021 (Westermann, Paradoxogr. p. 191) e Sotione i Isigonum persaepe laudat v. Westerm. p. 163) vel ipse de suo ivit. Cf. E. Rohde, Act. soc. philol. Lips. I p. 30. not. 2; multi erant qui scrinia Nicaeensis compilarent.

Rheginus qui fuerit, satis dubium est. Ad Lyc. 177 p. 455; *ίνου τοῦ πολυμνήμονος*(!)*...καὶ τῶν λοιπῶν ἱστορικῶν ἱστορικώοι καθεστήκαμεν.* Chil. I 468s: *πρόβατα δὲ χρυσόχροόν που φέ· τὴν ἐρέαν Ῥηγῖνος τὸν Ἰσίγονον εἰσφέρει γεγραφότα.* Erat igitur eginus iunior Isigono (Mueller F. H. G. II 12 b. not.) Suid. s. v.: *αψε τὸν λεγόμενον Πολυμνήμονα.* Socrat. H. E. III 23. Niceph. E. X 36. Malal. p. 54 Bonn. „*Recte fortassis statuas Ῥηγῖνος esse nomen hominis, sed patriae*"...„*primo ante Christum sae vel serius vixisse mihi videtur*" Mueller l. l.

645 **Alexander** est Polyhistor, quem etiam ad Lyc. 177 lau. Indica commemorat Clem. Al. III 7 p. 194 Sylb. Steph. B. *τάζιος. Θαυμασίων συναγωγὴν* Phot. bibl. cod. 158: *λέγει μὲν ἐν βιβλίῳ πολλὰ τερατώδη καὶ ἄπιστα κτέ.* Cf. Freudenthal, Helist. Stud. I (Jahresber. des iued. theol. Semin. Bresl. 1874) 1ss. 16ss.

Sotion XII 857s: Sotion. frg. 28. — Ad Lyc. 704 *Ἄλλοι δὲ Ἄορνον. Σωτίων τε καὶ Ἀγαθοσθένης καὶ Λίων καὶ οἱ λοιποὶ ν ἱστορικῶν*(!) *οὐ λίμνην οὐδὲ πέτραν φασί, στόμιον δέ τι περὶ · Ἀδιαβηνήν, ὅπερ στόμιον ὑπερπετᾶσθαι οὐ δύναται. ἀπὸ γὰρ*

τῆς ἐκεῖθεν ἀναφερομένης ἀναθυμιάσεως τελευτᾷ καὶ πᾶν ζῶον ἄλο. γον, ἡ δὲ Ἀδιαβηνὴ χώρα τῆς Μεσσοποταμίας ἐστὶ καὶ τῆς περὶ Νῖνον Συρίας. Consentiunt haec ita cum Dione 68, 27: *καὶ τὸ στόμιον ἐθεάσατο* (Traianus) *ἐξ οὗ πνεῦμα δεινὸν ἀναδίδοται ὥστε πᾶν μὲν ἑπίγειον ζῶον, πᾶν δὲ πετεινὸν ἀποφθείρειν* ib. 26 . . . *καὶ τήν τε Ἀδιαβηνὴν ἅπασαν παρεστήσαντο* (Romani) . . . *ἔστι δὲ τῆς Ἀσσυρίας τῆς περὶ Νῖνον μέρος αὕτη* (cf. cum Sotion frg. 28) ut hinc ducta esse videantur. — Utrum e Tzetz. ad Lycrophon. Alexandr. 1021 (frg. 44. Westerm. Parad. p. 191) concludere liceat Tzetzam integriore libro Sotionis usum esse an illic etiam Sotio una cum Isigono, falso laudatus sit non discerno, quamquam hoc magis crediderim.

Agathosthenem laudat etiam ad Lyc. 704 (cf. supra p. 55) et 1021 *Κρᾶθις] ποταμὸς Ἰταλίας τῶν λουομένων πυρσαίνων τὰς χαίτας, καθάπερ Ἰσίγονος ὁ ἱστορικός φησι, Σωτίων τε καὶ Ἀγαθοσθένης οἱ φιλόσοφοι,* His solis locis mentio fit Agathosthenis, cf. Vossius, de hist. gr. ed. Westerm. p. 380 et not. 20. 22. Mueller F. H. G. IV 294 a. Suspicionem mihi movet, quod quae ad Lyc. 1021 narrat, apud Pseudo-Arist. Mir. ausc. 169 inveniuntur, quae ad Lyc. 704, ibidem 102. Et conicio Agathosthenis paradoxa nihil aliud esse nisi Aristotelis qui fertur libellum.

VII 646 **Antigonus** est Carystius, cf. ad Lyc. 387 et Antig. hist. mirab. 23. Wilamovitz, Antig. v. Karystos p. 16.

Eudoxum Cnidium cognoscere potuit e Ps.-Arist. Mirab. Ausc. 173. Antig. Car. 123. 129. 138. 147. 153. 161. 162.

Hippostratum puto eundem esse quem vs. 368 laudat: Phlegon, Mirab. 30 West. Cf. Voss, de hist. graec. ed. West. p. 455s. Mueller F. H. G. IV 432, 1.

647 cum schol. *Πρωταγόρας ὁ περιηγητὴς καὶ Πτολεμαῖος Διονύσιος.* De illo Westerm. Praef. Paradoxogr. p. XLIII: *„vir incertae, sed sine dubio inferioris aetatis, ut quem a Marciano Heracleota primum laudatum inveniamus (cf. Voss. Hist. gr. p. 492), huc pertinet propter operis sui geographici librum sextum ... de eo sic Phot. bibl. cod. 188: τὸ δὲ ἕκτον σύστοιχόν πώς ἐστι τῇ Ἀλεξάνδρου συναγωγῇ· τῶν γὰρ κατὰ τὴν οἰκουμένην παραδοξολογουμένων ἀναγράφει τὴν ἱστορίαν κτλ.“*

De **Ptolemaeo Dionysio** nescio quid proferam cf. Westerm. praef. p. XLVIII. An est Claudius Ptolemaeus (XI 895 *καὶ Πτολεμαῖος σκοτεινῶς περιηγήσει γράφει*) vel Dionysius Periegetes?

648 **Acestoridem** quattuor libris scripsisse· τὰ κατὰ πόλιν μυκὰ refert Phot. cod. 189, cf. Mueller F. H. G. II 464a.

651 **Zenothemidis** periplum laudat duosque versus affert 3ss. cf. Voss-Westermann, l. l. 511.

Pherenicus, cf. 676. 680ss: schol. Pind. Ol. III 28.

Philostephanus, cf. 670ss; ad Lyc. 447. 586. 1276 hausit e tt. scholl. Chil. VII 670ss. (frg. VI p. 180 Westerm. Mueller H. G. III 31, 17) citat nescio unde duo disticha Philostephani ri qui inscribitur *περὶ νήσων*. Mueller in not. l. l.: „*haec argunti causa h. l. adscripsimus, neque enim ex opere περὶ νήσων tita sunt quod prosa oratione scriptum erat, uti patet ex frg. 16 ll. frg. 19.*“ Sed cur libro pedestri oratione scripto hi illive versus seri non potuerint, non dispicio; v. etiam Westermann, praef. XXXVII „*non supprimam coniecturam, in quam haec dum scripsi, cidi. Quid enim, si Philostephanum quoque unum τῶν ἐν ἐπιάμμασιν ἐξηγουμένων τὰ παράδοξα τῷ Πτολεμαίῳ fuisse credamus, ulem Archelaum novimus ex Antigono* [19. 89]*?* Mueller l. l. 28. consentit. Tutius mihi esse videtur affirmare Philostephanum i Antigonum 89 libro vel *περὶ νήσων* vel *περὶ λιμνῶν* inscripto seruisse aliquod epigramma.

Posidippum (655ss. VIII 643ss.) Vossius p. 491 et Mueller . H. G. IV 482 b esse eundem putant, qui de Cnido et Cnidiorum te scripserit cuiusque etiam alia epigrammata extant.

Aristeae Arimaspeorum 687ss. affert sex hexametros. Kinkel, picc. graec. fragm. I p. 245; cf. Suid. s. v.

Simmiae 695ss. tredecim hexametros; 694 *Σιμμίας ἐν Ἀπόλλωνι κατ' ἔπος οὕτω λέγει κτέ.* 703ss. etiam ap. Steph. Byz. s. *Γίκυνες* inveniuntur; cf. Voss. p. 499.[1])

Hierocles 716ss: cf. Steph. Byz. s. v. *Βραχμᾶνες* et s. *Ταρνία*. Wesseling, Itin. Rom. p. 623. Voss. l. l. 453. Mueller F. . G. IV 429 b.

Uranii laudat 730ss. tertium librum *Ἀραβικῶν* quo, opinor, Arabia Felice Uranius egit; cf. St. B. s. *Ἄδανα, Ἀτραμῖται, Χομαι, Κεβρανῖται, Τάρφαρα, Ἀβασηνοί.*

Nova igitur neque aliunde nota sunt ex iis quae Tzetzes refert, quae de Rhegino (I 468s.), [Agathosthene], Zenothemide, Philo-

[1]) 697 pro *θοῶν* legas *ταχέων* collato Hom. Hymn. 17, 5 = 33, 18: *χαίρετε νδαρίδαι ταχέων ἐπιβήτορες ἵππων.*

stephano, Posidippo, Aristea, Simmia, Hierocle, Uranio tradit. Quae utrum ex anthologio aliquo an ex illorum scriptorum libris ipsis hauserit, discernere non audeo, quamquam prius magis probabile duxerim. — 653s. *περὶ δρακόντων Λιβυκῶν Ἀδέσποτος γὰρ λέγει Καταλογάδην συγγραφῇ, μηδὲ μετρικωτάτῃ.* Westermann praef. p. XVIII: „*Anonymi scriptoris θαυμάτων συναγωγὴν excerpsit Sopater eclogarum libro quarto, teste Photio bibl. cod. 161. p. 103 b: fortasse idem est de quo Tzetz. VII 653s.*“

b) De iis qui prosa oratione usi sunt scriptoribus.

Herodotum persaepe laudat; de **Xenophontis** Anabasi cf. VII 937ss, de Cyropaedia III 561ss **Thucydidis** historia usus non est.[1])

Ctesias: I 87s. *τὸν Ἀστυάγη μὲν φησι καταβληθέντα Κύρῳ, Τῶν Βαρκανίων ἄρχοντα γενέσθαι παρὰ τούτου,* cum apud Photium desint — cf. Iustin. 1, 6 *eumque* (Astyagem) *maximae genti Hyrcanorum praeposuit.* Phot. p. 36 b 20 *ἀποστέλλει Κῦρος — ἐνέγκαι ἀπὸ Βαρκανίων Ἀστυίγαν* — ansam praebere videntur coniecturae quamvis incertae Ctesiae fragmenta uberiora quam quae a Photio excerpta sunt a Tzetza adhibita esse.

Diodor. I 4, 7: III 78ss. — I 58, 2: cf. III 84ss. — II 7: IX 567—71. 77s. — II 49: VIII 985ss. — III 36s: III 897ss. — IV 27: V 262ss. — X 30: I 593. — XI 10: I 967ss. — XIII 90: I 668. — ib. 91ss: V 138. VI 224ss. Omnino multo integriores Diodori libros Tzetzae quam nobis praesto fuisse e multitudine fragmentorum, quae ei soli debentur, concludendum est.

Diodoro quoque danda sunt I 703—20, cum prorsus consentiant cum iis quae in excerptis Constant. XXV frg. 10, 3s. Dind. leguntur, ab iis quae tradit Zonar. VIII 19 differant. Cf. H. Haupt. in Herm. XIV 436.

V 957ss. *Ἴρηξ ποτὲ περιστερὰς ἐδίωκε μυρίας,*
Τοῦτο δ' ἰδὼν ὁ Φάλαρις εἶπε τοῖς παρεστῶσιν·
Ἄνδρες, ὁρᾶτε πόσα δρᾷ ἡ ἀγενὴς δειλία;
Εἰ μόνη μία γὰρ πασῶν τῷ ἴρηκι ἀντέστη,
Εὐθὺς ἂν ἔσχε τὴν ὁρμὴν τῶν γαύρων διωγμάτων.
Τοῦτό τις γέρων παρεστὼς ὡς ἤκουσε τὸ ῥῆμα,
Ἁρπάξας λίθον ἔβαλε τὸν Φάλαριν εὐθέως,
Καὶ καθεξῆς καὶ οἱ λοιποί καὶ... θνήσκει,

[1]) Laudat semel (II 30) ad Lyc. 791, sed sequitur vet. schol. ad h. l.

conferas cum Diodori excerptt. Vatic. ed. Mai. (IX frg. 30 Dind.): *ὅτι ὁ Φάλαρις ἰδὼν περιστερῶν πλῆθος ὑφ' ἑνὸς ἱέρακος διωκόμενον, ἔφη, ὁρᾶτε, ὦ ἄνδρες, τοσοῦτο πλῆθος ὑφ' ἑνὸς διωκόμενον διὰ δειλίαν; ἐπειτοιγε εἰ τολμήσειαν ἐπιστρέψαι, ῥᾳδίως τοῦ διώκοντος ἂν περιγένοιντο. Καὶ ἐκ τούτου τοῦ λόγου ἀπέβαλε τὴν δυναστείαν* [*ὡς γέγραπται ἐν τῷ περὶ διαδοχῆς βασιλέων*]. Concedes Diodorum a Tzetza, praesertim cum I 668 verba faciens de eodem Phalaride illum laudet, esse adhibitum. Illam rem etiam Cicero denotare videtur qui de offic. II 7, 26: „*in quem* (Phalarim), inquit, *universa Agrigentinorum multitudo impetum fecit;*" quem non sua ex Heraclid. Polit. frg. 37 credideris duxisse, ut Ebert, *Σικελιών* p. 99 putavit. Neque dubito, quin de hac narratiuncula cogitaverit Valerius Maximus III 3 extr. 2; sed cum sene illo, quem Diodorus et Tzetzes commemorant, confudit Zenonem Eleatam, non cum morte Phalaridis mortem Nearchi, tyranni Eleatarum (Bentley, de Phalar. epp. p. 227 vers. W. Ribbeckii).

Hic pauca dicenda sunt de **Dionysio Cyclographo**; puto enim demonstrari posse omnia quae praebet Tzetzes fragmenta illius scriptoris etiam apud alios auctores inveniri.

Ad Lycophr. 911: schol. Pind. Pyth. I 109. — Ad Lycophr. 912 *ἔνθα νῦν ἡ Χώνη ἐστί, χωρίον ἦν πρῶτον λεγόμενον Οἰνωτρία, ὅπου ὁ Φιλοκτήτης κατῴκησε μετὰ τὴν τῆς Ἰλίου πόρθησιν, καθὰ Διονύσιος καὶ Λίων ὁ Κοκκειανὸς καὶ πάντες οἱ τὰ τῶν Ῥωμαίων γράψαντες ἱστοροῦσι* Mueller F. H. G. II p. 10, 9 „*de Dionysio Halicarnassensi aliquis cogitaverit, sed is de hac re nihil; intellige cyclographum, quem in proxime antecedentibus (ad Lyc. 911) Tzetzes laudaverat.*" Quem quominus intellegamus, videntur impedire verba *καὶ πάντες οἱ. τ. P. γρ.* Vox *καὶ* (cum antecedat *Λίων ὁ Κ.*) nihil significare potest nisi »und ueberhaupt,« cf. Chil. V 109s. — Quod nihil de illa re invenitur apud Dionysium Halicarnassensem nihil interest; tales locos multos invenimus apud Tzetzam; satis erat ei quod Dion. Hal. de rebus Romanorum egerat. Oenotriam Dion. Hal. commemorat A. R. I 1. De Chone cf. Strab. VI 254 (est fons Tzetzae St. B. s. v. — Tum Mueller: „*Atque Rhodium auctorem in eo quoque agnosco, quod Philocteta apud Tzetzam l. l. Rhodiis in Italia opitulans contra Pallenses colonos cecidisse dicitur. Ex eodem Dionysio, opinor, fluxere quae ad vs. 927 de sacro Philoctetae narrantur.*" Sed e duobus illis locis nihil nisi quae Lycophron ipse dixerat, discimus (cf. ad

Tz. ad Lyc. 927. Stephan. Byz. s. v. *Μάκαλλα*) ita ut, cum suae opinionis ne unam quidem causam protulerit Mueller, ex illo Tzetzam sua conscripsisse iure ponere videaris.

Restant verba quae sunt Chil. XII 184ss. *ὁ κατὰ Διονύσιον τὸν ἄνδρα κυκλογράφον Ἐπὶ τῶν δύο στρατειῶν λεγόμενος ὑπάρχειν* (Homerus) *Θηβαϊκῆς, Ἑλλήνων τε τῆς διὰ τὴν Ἑλένην Διόδωρός τε σύντροχα λέγει Διονυσίῳ Καὶ ἕτεροι μυρίοι δέ* — quae Mueller l. l. frg. 10 e Diod. l. VI esse sumpta putat. Sed cf. Proclum ad Hesiod. Gaisford. Poett. gr. min. III p. 6s. *τὸν παλαιὸν δὲ Ὅμηρον Διονύσιος ὁ κυκλογράφος φησὶν ἐπ' ἀμφοτέρων ὑπάρχειν τῶν Θηβαϊκῶν στρατειῶν καὶ τῆς Ἰλίου ἁλώσεως* et Tzetz. ib. p. 15. Ex Proclo igitur etiam illa quae attuli verba duxit. De Diodoro autem cf. Diod. III 67:

Cadmus
|
Polydorus
|
Labdacus
|
Laius
|
Oedipus.

Cadmi discipulus Linus, Lini Orpheus, Pronapides, Pronapidis Homerus.

Itaque vixit Homerus Lai Oedipique fere temporibus, ut Tzetzes diceret *Διόδωρος σύντροχα λέγει Διονυσίῳ.*

Dionys. Hal. Ant. Rom. I 39: Chil. V 109. Thucyd. hist. iud. 19 p. 856 Rsk: I 233. Comp. verb. p. 68 Schaefer: VIII 945.

Ioseph. Bell. Iud. I 8, 9ss: VI 425–465. 273—278. B. I. 1 24, 5: VI 468. — I 18, 5: Chil. IX 43ss. — I 32, 2 extr.: V 510ss. 543s. — Ioseph. A. I. VIII 6, 4: Chil. VIII 648. —

Suetonii libro qui inscribitur *περὶ τῶν παρ' Ἕλλησι παιδιῶν* usus est vel ipso vel alio qui illum adhibuit scriptore VI 875ss., de quo accuratissime disseruit L. Cohn, de Aristophane Byzantio et Sueton. Tranquill. Eustathii auctoribus (Annall. Fleckeisen. vol. suppl. XII (1881) p. 354s. 363). Eundemque auctorem secutus est Chil. IV hist. 4—6. Cf. Cohn. p. 350ss.

Plutarchi vitae. Anton. 25: IX 26ss. — Aristid. 7: XIII 441ss. — Camill. 14: VI 666ss. — Cat. mai. et min.: III 102ss. X 631ss. — Cimon. 15: I 593. — Demetr. 38: VII

171ss. — Lucull. 40: X 638—45. — Lycurg. 2—5: VIII 905ss. — Pelop. 3: X 619ss. — Pericl. 37: Cramer An. Ox. IV 42, 21. Foerster Mus. Rhen. XXXVIII p. 439 not. — Phocion. 36: VIII 233ss. — Public. 16: III 818ss. — ib. 4ss: VI 518ss. — Romul. 18: III 867s. — Sertor. 8: ad Lyc. 1204. — ib. 9: Chil. II 364 sed cf. Heyne obss. ad Apollod. II 5, 11 p. 171). — Solon. 5. 6. 38: Chil. V hist. 5. — Themist. 13: I 980 cf. II 15. — Thes. 31. 35: II 745ss. — Timol. 14: VI 240ss.

Moral.: de curios. 16: IX 298ss. — Cohib. ir. 6: I 364ss. — Fortit. Alex. II 1: X 850s. (cf. Foerster l. l. p. 428). — De garrulit. 17: V 326ss. — Glor. Athen. 1: VII 937ss. — Lacaen. Apophthegm. init.: XII 377ss. - Quaestt. Conviv. IX 14, 6(?): I 343. — Regg. Apophthegm. Phil. 6: VI 410—17. ib. Hieron. 3: XIII 387ss. — Rei publ. ger. praec. 5: VIII 340 (Foerster. l. l. p. 441). — Solert. anim. 23: VIII 150ss. — Sera num. vind. 6: V 646—9. — Ad Chil. IV 385ss. non Plut. de ser. num. vind. c. 12. p. 68 ed. Wyttenb. erat conferendus (Kiessl. ad Tzetz. l. ind.), sed Plut. Placit. phil. III 1 (cf. de anim. procreat. e Tim. 32), quamquam huic quoque loco sua addidit Tzetzes. — Vitt. X oratt.: Aeschin. 841 A: VI 59. — vit. Lys.: V 983ss. — Andoc.: VI 371ss. — vit. Homer. 2, 2: Exeg. Il. p. 8.

Arrian. Anab. III 6, 4ss: VI 164s. Bithynica, quorum plurima debemus fragmenta Eustathio ad Homerum et Dionysium Periegetam, sine dubio tum si non integra, at certe excerpta extabant, unde Tzetzes quoque (schol. ad I 798. Chil. III 950—52. 963—75. 987) hausit cf. XII 796. Eustath. ad Il. *II* 166 p. 673, 45ss. Phot. bibl. cod. 93. — Fabric. Bibl. Gr. III 279: „*In catalogo Scipionis Tettii apud Labbeum Bibl. nov. mss. p. 385, tamquam adhuc in Italiae Bibliothecis extantia memorantur Arriani Parthica, Alanica, Historiae de rebus post Alexandrum et Bithynica.*“ Cf. IX 395.

Herodian. — quem laudat in titulo VI hist. 55—I 17: Chil. VI 485ss.

Dion. Cass. 40, 1: III 82. | 49, 32: IX 51s. | 51, 15ss: II 24ss. IX 78ss. | 53, 26: I 131ss. | 66, 14: I 117—19. | 68, 4ss: II hist. 34. (II 63s. apud Xiphilinum non invenis). Ceterum e Dione Tzetzam plura duxisse quam vulgo credebatur Haupt ostendit in Herm. XIV 435ss: Dionis sunt:

I 759—805.

I 721—58 unde hauserit certo decerni non potest; sed sine dubio aut e Diodori aut Dionis aut utriusque historia (cf. vs. 700s.)

II 103—113, fortasse etiam II 114—119. 129s. 133—148, cum e mechanographis, quorum 151 mentionem fecit, nihil fluxisse videatur, nisi quae 120—127 de speculis causticis narravit, cf. vs. 153ss. Neque putaverim Dionis esse versum 142 et *πτοηθείς* in 143; est Byzantini ineptissimi non Archimedis dictum.

VI 201—223 (207? idem Cramer, An. Ox. III 360, 30 *Κλουσῖνος ἐκαλεῖτο ὁ τοῦ Πορσέννα γραμματεύς, καθά φησι Λίων* [Dind. frg. 15]).

VI 527ss, exceptis 530. 543s; sunt etiam in Dionis linguam quasi vertenda verba 551—3. cf. Dind. frg. 18,10.

III 856—61; fortasse (Haupt.) 830—68, certe, opinor, 830—55. 862—66. Cetera enim apud Dionysium Hal. quoque II 42. Plut. Rom. 18 inveniuntur (877s.).

Nescio an eidem sit Dioni dandum schol. III 832 *καπετώλιον*] *τὸ κουλὰ* (? *κουλόν* Duebner, ignorans quid significet; *κούλα* = arx Foerster), *καπὶτ δὲ οἱ Ῥωμαῖοι τὴν κεφαλὴν καλοῦσιν· ἐκρωμένη* (*ἐν Ῥώμῃ* proponit Foerster) *γὰρ ἔκειτο τὸ καπὶτ ἦγουν ἡ κεφαλὴ Ὄλου τοῦ τυράννου* et adiciendum fragmento 25, 9 Bekker. Cf. Arnob. adv. nat. 6, 7: „*regnatoris in populi Capitolio qui est hominum, qui ignoret Oli* (sic recte in ed Leidensi 1651 e rec. Salmasii, Toli cod. P [cf. Duebner Mus. Rhen. IV 1836 p. 24] per dittographiam, cum antecedat „*ignoret*“) *esse sepulcrum Vulcentani?*“ Cf. extr. cap.: *ex Oli capite Capitolium nuncupare* cum Oehleri nota.

Procopium Caesareensem commemorat I 358 de Marsya et Apolline; vs. 353s. *Μαρσύας Φρύξ . . . ὃς πρὸς αὐτὸν ἀντήρισεν Ἀπόλλωνα καλάμοις.* Eundem ad Lyc. 688: *ὁ μὲν Καισαρεὺς Προκόπιος τὴν Λάμασκόν φησι Λιὸς τρόπαιον κατὰ Γιγάντων*; omittit „*Καισαρεύς*“ ad 836 *ὅτι δὲ παρὰ Ἰόπην τὰ κατ' Ἀνδρομέδαν ἐγεγόνει . . . Προκόπιος* (narrat) et ad 1204 *Αἱ γὰρ Μακάρων νῆσοι παρ' Ὠκεανὸν βαθυδίνην εἰσὶ κατὰ Προκόπιον*; quorum nihil apud historiographum Procopium Caesareensem. Et Sebastianus et Mueller quidem in notis ad commentt. ad Lyc. putant illa esse fragmenta alicuius operis Procopii Caesareensis.

Sed hac non succedit, alia adgrediemur via. Erat Procopius Gazaeus, de quo Phot. bibl. 103ª 6ss. *τούτου λόγοι πολλοί τε καὶ παντοδαποὶ φέρονται. ἄξιον ζήλου καὶ μιμήσεως χρῆμα, καὶ δὴ καὶ βιβλίον ὅλον, στίχων Ὁμηρικῶν, μεταφράσεις εἰς ποικίλας λόγων ἰδέας ἐκμεμορφωμέναι, αἳ μάλιστα τὴν τοῦ ἀνδρὸς περ ῥητορι κὴν*

αμιν καὶ μελέτην ἱκαναὶ πεφύκασιν ἀπαγγέλλειν. Nunc vide ıker. Anecd. I p. 143:

εὐτυχῶ: αἰτιατικῇ. Προκόπιος ..σὺ δὲ λόγων εὐτυχήσας ἰσχύν, πικρὸν ἐκεῖνο κατέλιπες.“

ἐρίζω· εἰς τὴν ἔκφρασιν τῆς εἰκόνος· „καὶ Μαρσύας μετ' ἐκείνους ων ἦλθεν Ἀπόλλωνι.“

ἐπισπῶμαι: Προκόπιος περὶ ἔαρος κτλ.

Sub *εὐτυχῶ* et *ἐπισπῶμαι* laudatur Procopius (Gazaeus cf. p. 133.).151. 169); itaque sine dubio etiam sub *ἐρίζω* Procopius intellegendus Cf. praeterea ad verba *εἰς τὴν ἔκφρασιν τῆς εἰκόνος* — p. 146: *Ζηλοτυ· αἰτιατικῇ· Προκόπιος, εἰς τὸ ῥόδον ἔκφρασις* (*τοῦ ῥόδου ρασιν?*) *κτλ.* Quae sub *ἐρίζω* affert lexicographus verba Procopii ıveniunt cum verbis Tzetzae I 354, ut et hic et aliis locis Procoım Caesareensem cum Gazaeo confudisse videatur ım Exeg. Il. p. 67, 21 laudat.

Procopii Caesareensis historiam adhibuit III 322ss: Pro-. bell. Vand. II 6—9 (vol. I 433—46 Bonn.).

Ps. Callisth. I 47: I 327ss. — II 31. III 17: III 100. — 3: XI 97ss.

Quae de Calando, Nono, Ido fratribus III 869ss. ait, recte ribuisse videtur **Hesychio Milesio** Mueller F. H. G. IV 146. enitur illa historiola nusquam nisi apud Tzetzam, apud Balsamon ad Canon. 62 conc. 6. — qui iisdem fere temporibus erat quibus etzes — in cod. Palat. 129 f. 90ª lin. 1s. H. Haupt in Herm. V440. E libro VI sine dubio II 933—49 sumpsit, Mueller IV)ss. (18. 19. 23—25), quamquam § 19 Hesychii (et Codini [cf. ıelleri not.]) verba alia sunt ac Tzetzae vs. 937ss.

Ex Hesychio etiam duxit Tzetzes Chil. VII hist. 155. Appon Sorani, Suidae (s. v. *Ἱπποκράτης*), Tzetzae verba.

ıran. vit. Hippocr.	Suid. s. Hippocrat.	Ttzetzes Chil. VII hist. 155. 946—58.
.....	.....	944ss. *οὗτος ὁ Κῶος*
ποκράτης γένει μὲν Κῶος, υἱὸς Ἡρα-ίδου καὶ Φαιναρέ-: εἰς Ἡρακλέα καὶ κληπιὸν τὸ γένος κφέρων· ἀφ' οὗ μὲν οστός, ἀφ' οὗ δὲ εακαιδέκατος· μνη-	*Ἱπποκράτης Κῶος, ἰατρός. Ἡρακλείδου υἱός...*	*ἰατρός, ὁ μέγας Ἱπποκράτης Πατρὸς μὲν ἦν Ἡρακλειδᾶ, μητρὸς δὲ Φαιναρέτης* 946: *τελῶν ἑπτακαιδέκατος*(!) *Ἀσκληπιοῦ σπερμάτων κτλ.*

Soran. vit. Hippocr.

μονεύει δὲ τῆς γενεαλογίας αὐτοῦ Ἐρατοσθένης καὶ Φερεκύδης καὶ Ἀπολλόδωρος καὶ Ἄρειος ὁ Ταρσεύς.

μαθητὴς δὲ γέγονεν Ἡρακλείδου τοῦ ἰδίου πατρός, εἶτα Ἡροδίκου, κατὰ δέ τινας καὶ Γοργίου τοῦ Λεοντίνου ῥήτορος, φιλοσόφου δὲ Δημοκρίτου Ἀβδηρίτου.

μετέστη τῆς ἰδίας πατρίδος, ὡς...κακοήθως Ἀνδρέας φησὶν.. διὰ τὸ ἐμπρῆσαι τὸ ἐν Κνίδῳ γραμματοφυλακεῖον...ὡς δὲ Σωρανὸς ὁ Κῶος ἱστορεῖ, ὄνειρος αὐτῷ παρέστη κελεύων τὴν Θεσσαλῶν γῆν κατοικεῖν.

τὴν δὲ σύμπασαν Ἑλλάδα Θεραπεύων ἐθαυμάσθη. — In iis quae sequuntur de Perdicca et Artaxerxe verba facit; sed epistula Artaxerxis apud Suidam solum legitur.

Suid. s. Hippocrat.

οὗτος μαθητὴς γέγονε τὸ μὲν πρῶτον τοῦ πατρός, μετὰ δὲ ταῦτα Ἡροδίκου τοῦ Σηλυβριανοῦ καὶ Γοργίου τοῦ Λεοντίνου ῥήτορος καὶ φιλοσόφου (cf. Bernhardyi notam)· *ὡς δέ τινες Δημοκρίτου τοῦ Ἀβδηρίτου.. ὡς δέ τινες καὶ Προδίκου* (haec postrema verba videntur a glossatore quodam inserta esse, cf. *Ἡροδίκου* supra).

διέτριψε δὲ ἐν Μακεδονίᾳ φίλος ὢν σφόδρα τῷ βασιλεῖ Περδίκκᾳ. ...οὗτος ἔγραψε πολλὰ καὶ τὸν... Ἀρταξέρξην γράψαι πρὸς Ὑστάνην κτλ.

Tzetzes Chil. VI. 155.

959s. *ὃν ὁ π Ἡρακλειδᾶς τὰ τρῶν διδάσκει | τῆς Σηλυβρίας τε δικος σὺν τούτῳ γίας Λεοντῖνος ὁ τέχνην τῶν ῥητ φιλοσοφίαν μετ' τοὺς Δημόκριτος νος.*

ἐν Κῷ βιβλιοφ δὲ δειχθεὶς ὁ Ἡ κράτης | τὰ πα τῶν ἰατρῶν ἐνέ βιβλία | καὶ τὸ μ φυλάκιον, δι' ὃ γὼν ἐκεῖθεν | ἐν νοῖς διέτριβεν, Ἐλ Θετταλίᾳ | τῷ Ἀ ξέρξῃ σύγχρονος χων καὶ Περδίκκ (ἐν Ἠδωνοῖς p Μακεδονίᾳ l legit ac scripsit).

vit. Hippocr.	Suid. s. Hippocrates.	TzetzesChil. VII 972ss
·ύτα δὲ παρὰ 'αίοις . . . καὶ οἱ ·ενήκοντα ἐτῶν. ΄ φασιν, ἄλλοι νὲς ρϑ΄. τέθα· ἐ μεταξὺ Γυρ· : καὶ Λαρίσ·	. . κατέστρεψε τὸν βίον ἐνιαυτῶν γεγονὼς δ΄ καὶ ρ΄ καὶ τέθαπται ἐν Λαρίσσῃ τῆς Θετταλίας.	972ss. εἶτα καὶ τελευτᾷ δὲ | ἐτῶν ὑπάρχων ἑκατὸν ὅμοῦ τε καὶ τεσσάρων| ϑανὼν ἐτάφη μέσον δὲ Λαρίσσης καὶ Γυρτῶνος.
ἐ ταῖς πολλαῖς ἐσκεπασμένος εφαλὴν αὐτοῦ αι . . . οἱ μὲν δι' είην . οἱ δὲ διὰ ενὲς τῆς κεφα· δὲ δὴ ἔμφασιν ν τὸ τοῦ ἡγε· ὶ χωρίον φρου· ἰ δὲ τοῦ φιλα· ιν τεκμήριον . . δὲ ὅτι χειρίζων τὸ τῶν χειρῶν πόδιστον συμ· υβάνων τὸ τοῦ ν περικεχυμένον ει τῇ κεφαλῇ.	ἐν δὲ ταῖς εἰκόσιν ἱστορεῖται τὸ ἱμάτιον ἐπὶ τὴν κεφαλὴν ἀναβεβλημένος καὶ σκεπόμενος ἢ ὅτι τοῦτο ἔϑος ἦν αὐτῷ ἢ διὰ τὸ φιλαπόδημον ἢ τὸ ἴδιον ἐν ταῖς χειρουργίαις.	978ss. οὗτος δ' ἐζωγραφεῖτο | σκέπων αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ τῷ ἱματίῳ. | . . . ἢ γὰρ ἀλγῶν τὴν κεφαλήν, ἢ ὡς τῶν ἀποδήμων | ἢ ὡς δεικνὺς τοῦ λογισμοῦ ὄργανον ταύτην ἔχειν| ἢ πῶς ἐν χειρουργίαις δὲ χρὴ κεφαλὰς καλύπτειν.

)ensentit igitur Tzetzes cum Suida hisce rebus: 972 ρϑ΄, ν χειρουργίαις, denique 974—78; cum Sorano versibus 57; — μέσον Λαρίσσης καὶ Γυρτῶνος 973. Tzetzae soli devss. 946—58.

taque Hippocratis vita a Sorano scripta quae Tzetzae praesto s. 986) uberior erat, quam quae ad nostram aetatem pervenit; em pendet Suidas. Suidae autem fontem fuisse constat Hen (Wachsmuth, Symbol. Philol. Bonnens. p. 145ss. A. Daub ckeiseni Annall. vol. suppl. XI (1880) p. 439 cf. not. 38), Sorani βίοι ἰατρῶν καὶ αἱρέσεις καὶ συντάγματα hausit s. Σωρανός). Ita igitur puto rem se habere:

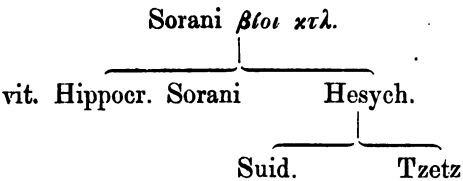

Ex Hesychio quoque hausta esse puto XII 5—17 cf. Suid. s. *Γαληνός*. . *υἱὸς Νίκωνος γεωμέτρου καὶ ἀρχιτέκτονος* et Tz. vv. 8. 14. De 20ss. cf. Galen de antid. 1. v. Daub l. l. 440, 21.

De I 619 cf. supra p. 10. De XIII 634ss. [1]) cf. Suid. s. *Ὅμηρος*. De 641 cf. Suid. s. *Ἀρκτῖνος*. Fortasse etiam XII 196s. = XIII 649s. ex Hesychio duxit, cf. Suid. s. *Ἡσίοδος*.

Ioannem Antiochenum laudat I 318: frg. I 10 (IV p. 539 a. Mueller) II 34 (frg. 72 a) VI 581s., ad Lycophr. 355 (cf. not. Muelleri et Mueller F. H. G. IV p. 551; 24, 7.), schol. Exeg. Il. 132, 22ss. 135, 26 etc. Videtur igitur noster Antiocheni opus integrum habuisse, cf. Mueller l. l. p. 535 b. Koecher, de Io. Antiocheni aetate, fontibus, auctoritate p. 4s.

Malalae Chronograph. p. 114: X 928ss. — p. 132: V 829—32.

Pausaniae Damasceni librum qui inscribitur *περὶ Ἀντιοχείας κτίσεως* VII 167 videtur ipsum ante oculos habuisse cf. Foerster Rhen. Mus. XXXVIII p. 633). Vid. schol. Exeg. Il. p. 138, 15 *Παυσανίας ὁ ἱστορικὸς ἐν τῷ περὶ Ἀντιοχείας κτίσεως γράφει πλατύτερον*. Mueller F. G. H. IV 670 b.

Georgius Syncellus p. 583 Bonn.: II 33 (sed cf. Mueller F. H. G. IV 536a Koecher, Io. Antioch. p. 5). — p. 339s. Bonn.: XII 191ss.

Georgium Cedrenum laudat ad Lyc. 506 (*ὁ παλαιός*!): I p. 212 Bonn.

Theophylact. Simocatt. Hist. Maur. VI 11: Tzetz. III 100. Epist. 12 (p. 37 ed. Boisson. et eiusd. not. (7) p. 240): Tzetz. VIII 517s.

Dubitare licet, utrum III 171ss. **Isaaci Porphyrogenneti** (Imperatoris 1057—59) *περὶ ἰδιότητος τῶν ἐν Τροίᾳ Ἑλλή-*

---

[1]) De patria atque aetate Homeri verba fecit imprimis Alleg. Il. proll. 50ss. Exeg. Il. p. 7. Chil. XIII 626ss. Multa duxit e Certamine Homeri et Hesiodi ut Alleg. Il. proll. 55ss. e § 2 (p. 34 Westermann. ubi lin. 22 velim pro *προγραμματέα* legas *ἱερογραμματέα*) et illa de Creophylo Chil. XIII 654ss. e § 17ss. (W. p. 44s).

νων τε καὶ Τρώων opusculum adhibuerit an Malalam. Cf. not. ad Malal. ed. Bonn. p. 103, 11.

Lysiae orationum aliam partem habuisse videtur ac nostris MSS. tradita est;[1]) laudat enim oratorem Exeg. Il. p. 85, 23 Herm. = frg. 278 Mueller. Chil. VI 40—45 = frg. 279. ib. XI 668s. = frg. 280.[2]) XI 683 = frg. 281. Ad Lyc. 17 = frg. 282.

Illius collectionis orationum erat oratio funebris. Cf. Or. II 4: ad Lyc. 1332. II 27ss: Chil. II 14. Praeter eos quos attuli locos ne unum quidem vestigium Lysiae in Tzetzae scriptis inveni.

Andocid. de myster. 117ss. 148: VI 369ss.

Isocratis laudat XI 656ss. Euagoram, Nicoclem, Demonicum, Panegyricum, Panathenaïcum, IX 934. 940; XI 652 Artem Rhetoricam (IX 940 *τέχνας*!)

Demosth. de coron. 129 p. 270: VI 13—15; Epitaph. 30: V 644s. ad Lyc. 111; de symmor. c. 17: XII 536ss; Olynthias orationes laudat XII 700. — VI 35ss. fluxerunt ex Hermogen. de id. II 3 p. 308 W. cf. Gregor. Cor. ed Walz. VII 2 p. 1160. Taylor. ad Neaer. p. 1351, 20.

Aeschin. in Timarch.: VI 54ss; de fals. legat. 5: VI 50; in Ctesiph.: VI 3. ad Lyc. 417.

Aliorum etiam oratorum opera nobis non servata a Tzetza laudantur: VI 93ss. ex **Aristogitonis** contra Hyperidem de violatis legibus oratione Arist. frg. 6. Mueller p. 436. Ex orat. in Timarchum ib. 104—11 (= frg. 2 p. 435 cf. not. Sauppii apud Muellerum frg. 3.) Gregorius quoque Corinthius laudat — sine dubio e vetustioribus commentariis — Aristogitonem ad Hermog. tom. VII p. 1272 Walz. (frg. 5. Muell.) — De VI 19—30 (Sauppe, O. A. II 316,12) et 112—136 (Sauppe 316, 11) Sauppius ita iudicavit: „*Haec omnia*“ inquit „*quae Tzetzes narrat, mira quidem sunt, sed tamen ita comparata, ut facile in oratione aliqua contra Demosthenem habita vel pluribus orationibus locum habere potuerint. Videtur igitur existimandum esse, declamationes complures in Demosthenem Demadi suppositas temporibus Tzetzae vel eorum ex quibus sua hausit, extitisse.*“ Quae sententia, cum R. Schoell (Herm. III 277ss.) in cod. Laur. 56, 1 inveniret orationum quae ferebantur Demadis catalogum

---

[1]) An quos affert locos apud alios scriptores invenit?

[2]) Panathenaicum cum Panegyrico confundit.

novum fulcrum accepit. H. Haupt. (Herm. XIII 494) VI 19—31 orationi *περὶ δωδεκαετίας* (frg. 18 Haupt; publici iuris fecit e Cod. Pal. 129 [saec. XV] v. Herm. p. 489) dedit; eidem orationi VI 112s., fortasse etiam 114—117 et 122ss. attribui debent; denique 118—21 orationi quae erat *ἐναντίος Ἁλονησίταις* (Haupt. p. 495). Ex una illarum orationum suppositarum putavit Schoell sumpta esse Tzetz. V 342ss., sed cf. Plut. Sol. c. 17. Illas autem omnes esse supposítas et Schoell l. l. ostendit et Haupt l. l. p. 495s. concessit.

Nescio an idem sit credendum de orationibus quibusdam **Alcidamantis,** de quibus Tz. XI 750s. *πολλοὺς τοῦ Ἀλκιδάμαντος ἀνεγνωκὼς μὲν λόγους Αὐτοῦ τῷ ἐγκωμίῳ δὲ μὴ ἐντυχὼν θανάτου.* De titulis orationum illarum Demadearum cogitans, magis putarim Byzantinorum temporibus eas esse dandas omnes. Suspicionem etiam movet, quod Encomium mortis a Cicerone (Tusc. I 116) laudatum non iam legit. Encomii huius fortasse mentiofacta erat in illis quas legerat orationibus; vel e Menandr. de encom. II 1 (IX p. 163 Walz) cognoverat.

Dion. Chrysost. Chil. I 696ss: D. Chr. or. II p. 34. Emper. A. nostris MSS. Dionis multis locis differunt verba quae affert Tzetzes (cf. Emper. Appar. crit. et Bergk., Poett. Lyr. Gr. ^{3}II 404), ut e memoria citasse videatur: *πολιατᾶν* vs. 2 Tzetzes omittit, pro *φειδόμενοι — φείδεσθε* (vs. 5) scripsit propter verbum *προβάλλεσθε* (vs. 3). — Chil. VII 410—13: or. II p. 28 Emp. — VII 441: or. II p. 40 Emp. — Schol. Exeg. Il. p. 155: or. XI p. 179 Emp. Chil. XI 723s: *ὡς ὕστερον Συνέσιος ἐγκώμιον φαλάκρας (ἔγραψε). Ἀνὴρ ὥνπερ ὁ Χρυσόστομος ὁ Προυσαεὺς ὁ Δίων — Ῥητορικῶς συνέγραψε ψόγον κατὰ φαλάκρας.* Emper. praef. ad Dion. Chr. p. VIII: *„Legitur apud Synesium quaedam Dionis de crine declamatio, cui ipse suam, quae est de calvitie, opponit; ista neque ab alio quoquam memoratur, neque ut mihi quidem videtur, Dione digna est.“*

Aristid. Panathen.: I 852. XI 662. — or. 42. I p. 782ss. or. 46. II 241. 292ss. Dind.: Chil. II 14. — or. 46. II 200. 301. (cf. Dion. Chrysost. IV p. 75): X 811ss. — or. 46. II 224 et schol.: I 851s. — or. 3. I p. 33: ad Lyc. 836.

schol. or. 46 p. 200s. Frommel: I 624ss. — schol. or. 46. p. p. 205 Frommel: I 683s. — schol. or. 46. p. 264 Frommel: X 849ss.

Platon. Olympiodor. vit. Plat. et Prolegg. Plat.: Tzetz. Chil. X 810. — XI 7: Prolegg. p. 201. Herm. — VI 420. cf. XI 854s: Prolegg. p. 196. cf. Olymp. v. Plat. c. 2. p. 191. — X 806. XI 1ss: Olymp. 3 p. 192.

Gorg. 18 (p. 463 D): XI 730. — Tim. 18. p. 451 E: VII 542ss. cf. 624s. — Phaedr. p. 236 A: VIII 331 (Foerster Rhen. Mus. XXXVIII 440 — Phaedr. p. 246 E: Exeg. Il. p. 53, 13. 67, 21. — Phaed. 65s. p. 116ss. (cf. Apol. 11): VIII 233ss. — Polit. II p. 359 D: I 137ss. — V p. 474 E: Exeg. Il. p. 66, 1. — Cratyl. p. 406 A: Exeg. Il. p. 70, 25. — Schol. Polit. 298 D: Chil. XII 349ss. —

Aristotelis pauca scripta legerat: De mundo c. 2: ad Lyc. 255. Exeg. Il. p. 33. — De coelo 1, 9: Alleg. Il. Θ 180. — Hist. Anim. VIII 6. cf. II 17. Inc. anim. 10: Chil. IX 113. [1]) —

Diog. Laert. III 11: X 797ss. 805. cf. 999ss. — VIII 1: XI 67s. — VIII 15 (IV 9): X 801s. 804. 808. — IX 19: VII 519—21 (cf. Karsten, Xenoph. p. 139 not. 79). — IX 43: II 997ss.

Porphyr. v. Pythag. 57: XI 85—92. Cf. Hoeger. in Kiessling. not. — Iamblichi et Porphyr. vitt. Pythag. passim.: XI 65ss. — **Iamblich**. l. l. 72: VII 154ss. VIII 279s.

De Porphyrio cf. etiam XI 531s. *ἐγκύκλια μαθήματα δευτέρως ταῦτα πάντα | ὡς ἔγραψε Πορφύριος ἐν βίοις φιλοσόφων.* Non recte conicit Kiessl. »*an voluit Tzetzes Φιλόστρατος.*«

„**Dexippum** *historicum eundem esse atque philosophum Tzetzes Chil. IX hist. 274 censet, sequiturque Angel. Mai. Nov. Coll. II 346 not. 1. At neque dictio nostri (philosophi) habet, quod cum illa conveniat et initium libri hominem, qui philosophum artem, non historicam profiterctur, fuisse docet, ut non sine ratione verba Πλατωνικοῦ φιλοσόφου addita sint.*“ Spengel Dexipp. in Aristot. Categorias, Monac. 1859. p. III. Cf. Mueller F. H. G. III 667 b.

Psellum laudat Chil. XI 719 *ψύλλας ἐγκωμιάζει* (Boissonad. Ined. opusc. Psell. 9.) Exeg. Il. p. 4, 24. 5, 7. cf. 127, 17 et 128, 9: Omnif. doctr. 94. 95. Alleg. Il. 4, 47s. (cf. not. Boissonadii) fortasse Tzetzes cogitavit de Pselli Paraphrasi in Homeri Il. (L. Allat. de Psellis ed. Alb. Fabr. ad calcem bibl. gr. V p. 48).

---

[1]) Aliis locis laudat ex aliis fontibus, ut ad Lycophr. 488 e schol. Apoll. Rhod. I 188 (cf. Muelleri not. ad Tzetz.); ad 799 et 1401 cf. vett. scholl. — Exeg. Il. p. 8: Plut. vit. Hom. 2, 2. Exeg. Il. p. 70, 27 confudit Aristotelem cum Aristarcho, v. Orion. p. 93, 17s. Et. M. s. v. *Λητώ*, cf. Procl. schol. in Cratyl. c. 178 p. 110 ed. Boisson. Lips. 1820.

II 888 *ὁ Πυθαγόρας...οὐ μόνον προεγίνωσκε καλῶς αὐτὸς τὰ πάντα Ἀλλά γε καὶ τοῖς χρήζουσι τὰ μέλλοντα γινώσκειν Προγνωστικὰ κατέλειψε διάφορα βιβλία.* Iriarte in Catal. Codd. Regg. Matrit. p. 36: *Cod. 84 fol. 74 τοῦ αὐτοῦ φιλοσόφου* (Pythagorae) *ψῆφος περὶ τῶν γεννωμένων βρεφῶν καὶ περὶ ὁμοίας σκέψεως τῶν ἑπτὰ πλανητῶν ἀστέρων, ἵν' ἀπὸ θεωρίας νοῇς ἕκαστον εἰς ποῖον ἀστέρα ἐγενήθη.* Haec iam Iriarte coniecit eorum esse quae Tzetzes Pythagorae *προγνωστικὰ βιβλία* nominat; quod satis verisimile mihi esse videtur de iis quoque titulis quos ille v. d. ex eiusdem codicis fol. 83s. affert p. 337s, ex gr.: *περὶ ἀνδρογύνων, ἵνα γνῷς* (cf. Tzetz.: *τὸν μέλλοντα γινώσκειν*) *τὸν προτελευτῶντα αὐτῶν. περὶ τοῦ μέλλοντος νικᾶν ἢ ἡττᾶσθαι* atque alia permulta; p. 338 laudat Iriarte Nessel. Caesareae Bibliothecae MSS. Catalogi P. IV p. 104 cod. 179. n. 11. »*ψῆφος Πυθαγόρου σοφιστοῦ s. Pythagorae divinatio pernumeros, quae alias Ἀριθμομαντεία dicitur.*« Cf. etiam Iriarte p. 439.

Strabonem citat VII 722 (Strab. II 70. XV 711) VIII 606ss. (Strab. I p. 49); praeterea cf. Tz. I 692: Str. VIII 362. — I 762ss. St. VI 282—VIII 581: St. XV 689—X 347ss.: St. XII 578.

Ptolem. Geogr. II 4, 5ss: VIII 710ss. III 9ss: XI 891ss. — VII 1: XI 498 (*Σοῦσος*). — Tetrabibl. Synt. ed. Basil. 1535 p. 86. 123. 164s. 188s: II 164ss.

Stephanus Byzantius s. Heracleia: III 815ss. — *Βενεβεντός*: schol. Chil. I 760. — Thessalonice: Chil. X 184.

Hipparch. *περὶ τῶν δώδεκα ζωδίων* apud Voss. ad Melam. I 1 p. 8. ed Franek. 1700: *τὸν πόντον. ἔνθα ἐστὶν ἡ Μαιῶτις λίμνη. ἐν ᾗ πᾶς ἰχθὺς ἀπομαιοῦται. ὅθεν καὶ αὕτη ἡ λίμνη Μαιῶτις ὀνομάζεται* cf. Tzetz. VIII 770s. *Μαιῶτις δὲ παρ' Ἕλλησιν αὕτη πλουτεῖ τὴν κλῆσιν | ὡς μήτηρ καὶ μαιεύτρια γένους παντὸς ἰχθύων.* Reliquis omnibus scriptoribus est parens ponti Euxini; cf. Eustath. ad Dionys. Perieg. 165. Dion. Byzant. p. 1 ed. Mueller. p. 11 ed. Frick et huius v. d. notam.

Fabricius in Augusti temporum notat. gen. et scriptt. fragm. Hamb. 1727 p. 214 »*quodam in historiae Graecae libro, cuius quia perierat initium ne auctoris quidem sciri nomen poterat, legere memini de Ancyrani municipii conditore Augusto. Verbis ea referuntur huiusmodi: κτίσας δὲ πόλεις* (Augustus) *μίαν ἐν τῷ Πόντῳ καὶ ἄλλην ἐν τῇ Ἀραβίᾳ καὶ ἑτέραν ἐν τῇ Συρίᾳ καταπεσοῦσαν ὑπὸ θεομηνίας, ὀνόματι Σαλαμῖνην, ἀναγείρας ἐκάλεσε τὴν μὲν Ἄγκυραν*

διὰ τὸ μέσην αὐτὴν εἶναι τῶν δύο θαλασσῶν τῆς τε Ποντικῆς καὶ τῆς Ἀσιανῆς, τὴν δὲ Βόστραν.« Cf. Wernsdorf, de rep. Galat. Norimb. 1743 p. 210 et not. Quibus cum verbis cf. Tzetz. I 131ss.

Lucian: Astrol. 18: II 877s. — Cal. non tem. cred. 2ss: VIII 394ss. (Foerster l. l. p. 428). — Dial. Mort. I 3: II 602. — Dom. 20: schol. Chil. I 19. — 28: III 226. — Encom. musc.: XI 721s. — Hist. scrib. 62: II 26ss. cf. vs. 32. — Adv. indoct. 15: V 185. — Phalar. I 12: I 660ss. V 852ss. — Philopseud. 2: IX 952. — Piscat. 36: IV 954ss. — Saltat. 19: II 631ss. — Timon.: VII 273ss. — Eschol. Catapl. 1 (cf. Mueller F. H. G. I p. 384, 5) sumpsisse videtur verbum βίαιοι VIII 891.

Philostrat. vit. Apoll. Tyan. I 26: IX 575. — III 49: V 390. 393. — V 5. Chil. IV 351—6. — V 42: Chil. V 437s. Cf. etiam II 925ss. — Heroic. II 1: II 759ss. II 17: V 128ss. II 18: XII 951s. — Imagg. II 8: Exeg. Il. 8, 24.

Iulian. Imp. ep. 41. p. 542, 17 ed. Hertl: I 356s.

Synesius, Calvit. encom.: Chil. XI 723. — Ep. 106 (p. 706 Hercher): VI 355.

Hippocr. ep. 10ss: II 983ss. ep. 12, 2: VII 879—81. cf. 888ss.

Galen. de ther. c. 8 (XIV 235s. Kuehn): VI 279—82. — de compos. medic. I 1 (XII 425ss.): VI 300ss. — de temper. I 9 (I 566): VIII 323 cf. Foerster l. l. p. 430. — Hippocrat. Nat. Hom. I et Galen. Comment. c. 5 (XV 35): Exeg. Il. 102, 19.

Palaephat. Incred. 23: I 218ss. — 24: II 677ss. ad Lycophr. 1393. — 39: II 238ss., cf. ad Lyc. 177. p. 455. Exeg. Il. p. 4. 1.

Apollodori bibliothecam laudat I 557 (III 15, 1) III 814 (II 5, 9) VII 754ss. XII 191. XIII 647; sed multo saepius et hic et in aliis suis scriptis adhibuit.

Ptolemae. Chenn. III 386 τοῦτο δὲ πρὸς τὴν Τέρτυλλαν [c] Πτολεμαῖος γράφει cf. schol. ad Chil. I 144. Hercher in Annall. Philol. suppl. I p. 272 conicit Tzetzam Ptolemaei Chenni Historiam Novam habuisse integram, cum aliter explicari non posset, qua ratione mentionem potuisset facere Tertyllae, cui Ptolemaeus opus suum dedicavit. Grammaticum, si id opus excerpsisset, profecto illud de Tertylla ut superfluum omissurum fuisse. Sane haec causa non magni momenti est, ut dubium sit, utrum tota historia Ptolemaei praesto fuerit Tzetzae an excerpta. De iis quae ex Nova Historia

hausit noster, ne acta, ut aiunt, agam, cf. quae R. Foerster l. l. p. 438 et not. 1 exposuit.

Aeliani Hist. animal. persaepe adhibuit; ubi e Varia Historia hauserit, non invenio alios locos nisi quos Foerster l. l. p. 437 affert: II 2. 3: VIII 400s. — XIV 47: VIII 390s. 402., nisi haec ex eodem fonte, unde Eustath. Il. Ω 162 p. 1343, 60 (Foerster l. l. not. 1) vel e Nova Historia Ptolemaei Chenni (Foerster p. 438 et not. 1) fluxerunt.

Chaeremon. V 395ss. *ὡς δ' ὁ Αἰγύπτιος ἱερογραμματεὺς Χαιρήμων | ἔδειξεν ἐν διδάγμασιν τῶν ἱερῶν γραμμάτων | ὃ φοίνιξ ἐξ τοῖς ἔτεσι καὶ ἑξακισχιλίοις* (!?) | *ἀνήσχει παραγενόμενος ἐν τόποις τοῖς Αἰγύπτου.* Est hic Chaeremon idem cum Stoico (Suid. s. *Ἀλέξανδρος Αἰγαῖος*), v. Zeller in Herm. XI p. 430s. (cf. Mueller F. H. G. III 495). Scripsit Aegypti Historiam (Ioseph. c. Apion. I 32. cf. Zeller l. l.) et *Διδάγματα τῶν ἱερῶν γραμμάτων* (Suid. s. *Χαιρ*. . . *καὶ ἕτερος Χαιρήμων, γράψας Ἱερογλυφικά*); unde cum nostro loco hausit Tzetzes tum in Exeg. Il. p. 123, 10ss., cf. schol. p. 146, 16. Egerunt de his locis gravissimis cum alii vv. dd. tum nuperrime Duemichen, Gesch. des alten Aegypt. (in collect. Onckenii) p. 272 not.

II 86ss. *τῆς δὲ γεφύρας μέμνηται ταύτης τῆς παριστορίας. . . κἂν ταῖς θεμελιώσεσι ταῖς παραθαλασσίαις Θεόφιλος, ἀνθύπατος, πατρίκιος, κουαίστωρ Ἔπαρχός τε τῆς πόλεως ταύτης τῆς βασιλίδος.* In Novellis Constant. Porphyrog. ed. Leunclav. Lugd. Bat 1617 p. 280ss. (in Opp. Constant. ed. Meurs.), Ius Graeco Rom. ed Zach. de Lingenthal III 3, 6. 7 extat nomen Theophili patricii et quaestoris. Fabric. Harl. Bibl. Gr. VII 111 (cf. VIII 5) eum nominat Decapolitem itemque C. W. E. Heimbach in Erschii et Gruberi Allg. Encycl. I 86, 386, 4 nescio quo teste nisi, cum Theodorus quidem qui et ipse composuit Novellas Constantini, sit Decapolitanus, Ius gr.-rom. III 3, 8. 9., de Theophilo nihil tale tradatur. Cf. Bach, Histor. iurisprudent. Roman. IV 1, 3 § 6. Ille igitur Theophilus, qui imperatore Constantino Porphyrogenneto scripsit Novellas, idem, opinor, erat quem noster nominat *ἀνθύπατον, ἔπαρχον, πατρίκιον, κουαίστορα.*

Iul. Pollux. Onomast.: I 248: VII 773. VI 75: VII 774—77.—II 94s: III 955—58. 961s.

Archimedes: II 153ss. laudatis Herone, Philone, Pappo (Coll. l. VII p. 1026 ed. Hultsch), Anthemio (Westermann, Paradoxogr. p. 153, 11ss.) *ἐξ ὧνπερ ἀνεγνώκειμεν κατοπτρικὰς ἐξάψεις Καὶ*

πᾶσαν ἄλλην μάθησιν τῶν μιχανικωτάτων Βαρυολκόν, πνευματικήν[1]), τὰς ὑδροσκοπιάς τε Καὶ τούτου δὲ τοῦ γέροντος τῶν βίβλων Ἀρχιμήδους. cf. XII 972ss. Fortasse haec postrema verba levitati Tzetzae deberi nostro iure contendimus; quamquam cf. verba Apulei. Apol. 16 qui, ubi nonnulla dixit de speculis planis et cavis, „*alia praeterea*," inquit „*eiusdem modi plurima, quae tractat volumine ingenti Archimedes Syracusanus.*"

Paroemiographorum maxime noverat Zenobium V 41: VII 125ss. V 63: XII 785ss. V 82: ep. 21. Chil. VII 934. Cf. Foerster l. l. p. 430s. Quod VIII 18 ἐν παροιμίαις Δίδυμος καὶ Ταρραῖος γράφουσι, vides arrogantiam hominis: »*non ipsum adiit Didymum, sed Zenobii nostri faraginem expilavit*« Schmidt, Didym. 398, 9. 10. Cogitavit enim de Zenob. I 83, cf. Leutsch et Schneidewin, Paroemiogr. p. XXV.

Nonni συναγ. ἱστορ. in Gregor. Nazianz. ed. Montague p. 140, cf. Westermann, Mythogr. p. 375 Lobeck Aglaoph. 1298s: V 73ss.

Eiusd. hist. XX ad Greg. Naz. or. in Basil. Magn. ed. Creuzer in Melett. (Lips. 1827) I p. 74s.: I 103—12.

Etymologos citat XII 918. XIII 588.

Et. M. ἀγέρωχος: IX 115ss.

Orion[2]) s. Συρία p. 150, 17. Et. M. Ἀσσυρία: XII 918s.

Et. M. Γεράνεια: III 841s.

Et. M. ἀειδήλον (cf. Et. Par. apud Cramer An. Par. IV p. 85): ad Lyc. 344.

Et. M. τύραννος: VIII 889ss.

ib. ταυρόπολος: ad Lyc. 464.

ἴουλος: XIII 563ss. (cf. schol. Apoll. Rhod. I 972. Exemplar Tzetzae sive scholiorum Apoll. Rhod. sive Etymologici multis locis differt ab eo quod ad nostram aetatem pervenit, cf. Hiller, Eratosth. rell. p. 21ss.)

Et. M. s. Ἀητώ (Orion. p. 93, 17s.): Exeg. Il. 70, 27.

Et. M. s. Πολέμων (et Plut. Sertor. 9): ad Lyc. 662. cf. Chil. II 364.

Et. Gud. 276, 41ss: schol. Exeg. Il. 126s.

---

[1]) Cf. Haase, de milit. script. graec. ed. p. 10.

[2]) De Orione cf. X 59.

Phalar. ep. 3: V 875—78. ep. 10: 925—30.
15: 886—903. 17: 931—34.
98ss: 935—39. 103: 879.
104: 880—85. 106: 837s.
107: 867—74. 137: 904—17.

Anonym. de Amic. (Westermann, Parad. p. 220s., cf. Is. Casaub. Lectt. Theocrit. c. 12. p. 265): II 592ss.

B.

Enumerantur ii loci Historiarum qui unde sint hausti certo dici non potest.

a) Ac primum ea proferam, quae quocunque modo iis quae alibi inveniuntur, confirmari possunt.

M. Schmidt, Philol. IV 384 conicit II 920ss. — versus sunt hi:

Λάϊός τις φιλόσοφος ἐν χρόνοις Ἀντιόχου
Καὶ τελεστὴς καὶ μυστικὸς καὶ τερατοεργάτης,
Λοιμοῦ τὴν Ἀντιόχειαν μεγάλου κατασχόντος
Ξέσας ἐν πέτρᾳ πρόσωπον Χάρωνος θεὶς τε πόλει,
Τὴν νόσον ἐξωστράκισε μακρὰν Ἀντιοχέων —

quod a Tzetza commemoratur nomen Laii, inesse in verbis quae sunt in Bekkeri An. Gr. III 1182 *ὁ Λάας τοῦ Λάα, Λάα περὶ λίθων γλυφῆς*; est illa coniectura nimis incerta. Invenio haec apud Malalam p. 265: *ἔμαθε* (Apoll. Tyan.) *παρ' αὐτῶν* (Antiochenorum), *ὅτι μετὰ τὸ πάθος τῆς πόλεως τὸ ἐπὶ Γαΐου* (estne Laius Tzetzae?) *Καίσαρος Λεββόριός τις φιλόσοφος τελεστὴς ἐποίησε τὸ τέλεσμα τοῦτο ὥστε δονουμένην τὴν πόλιν ὑπὸ σεισμοῦ μὴ πίπτειν· στήσας τὸν κίονα* (estne conferendum Tzetzae *πρόσωπον Χάρωνος?*) *καὶ ὑπεράνω αὐτοῦ στηθάριον μαρμάρινον καὶ ἐν τῷ στήθει αὐτοῦ ἔγραψεν· Ἄσειστα, ἄπτωτα,* cf. Cedren. I p. 432 Bonn. Pausan. Dam. apud Malal. p. 198 (Mueller F. H. G. IV 469[a]). Fortasse idem fons erat Malalae et Tzetzae.

VII 31ss. *Ἰξίων καθαιρόμενος ἐκ πενθερίου φόνου*
Παρὰ Διός, (τοὺς βασιλεῖς οὕτω δὲ πρὶν ἐκάλουν)
Ἠράσθη τούτου γυναικὸς Ἥρας τῆς βασιλίδος.
Εἰπούσης ταύτης δὲ τἀνδρὶ ἐκεῖνος δυσπειστήσας
Καὶ χρήζων ἀκριβέστατα τὸ ἀτρεκὲς νοῆσαι,

Λούλην Νεφέλην φέρουσαν τὴν κλῆσιν συστολίσας
Περὶ ἑσπέρας ἔπεισεν ἐκείνῳ κοιτασθῆναι.
Ἰξίων τῇ Νεφέλῃ δὲ ταύτῃ μιγεὶς ὡς Ἥρᾳ...
Ἴμβρον παῖδα γεγέννηκεν, ὃν Κένταυρον ἐκάλουν ...
Ὃς Ἴμβρος συμμιγνύμενος ἵπποις ταῖς Μαγνητίσι..
Ἰοὺς γεννᾷ τῶν ἱππικῶν κτλ.

Conf. IX 458ss. schol. Il. II 266 (Ven. B) *οἱ δὲ Κένταυροι κατὰ μὲν τοὺς ποιητὰς λέγονται Ἰξίονος καὶ Νεφέλης· τινὲς δὲ Λουλίδι Ἰξίονα μιγῆναι, ἅμα δὲ καὶ Πήγασον τὸν πτερωτὸν κατὰ τὴν αὐτὴν νύκτα, ἐξ ὧν γενέσθαι Κένταυρον, ἀφ' οὗ πολὺ πλῆθος γίνεται...*, cf. Eust. ad h. l. *Ἴμβρος* nomen Prellero gr. myth. [3]I 130, 1. 310, 3. II 18, 1 cum *Ἴμερος* cohaerere videtur. Ovid. Metam. XII 310 est Imbreus Centaurus. Quam multa Tzetzes ipse finxerit, statui non potest.

VII 123ss. *Τελχῖνες ἦσαν δή τινες τῶν φθονερῶν δαιμόνων*
Ἀνταῖος, Μεγαλήσιος, Ὄρμενός τε καὶ Λύκος
Καὶ δὴ Νικών τε καὶ Μιμὼν καὶ ἕτεροι σὺν τούτοις.

Conf. XII 835ss. Postrema duo nomina hausit — quod etiam quae apud Tzetzam sequuntur, demonstrant — e Zenob. V 41 (qui rectius pro *Μιμὼν* praebet *Σιμών*, cf. Lobeck, Aglaoph. 1199 [v. etiam IV 195 et Foerster l. l. p. 432 et not. 3] Lycus notus est e Diodor. V 56 Nonn. XIV 36ss. etc. Sed unde nomina reliqua, *Ἀνταῖος, Μεγαλήσιος, Ὄρμενος* sumpserit, quantum video, adhuc non constat. Cf. Lobeck. l. l. Eustath. ad Il. IX 525 p. 771, 59ss. *καὶ οἱ μὲν θαλάσσης παῖδας αὐτοὺς* (Telchines) *εἶναι, οἱ δὲ ἐκ τῶν τοῦ Ἀκταίωνος κυνῶν μεταμορφωθῆναι εἰς ἀνθρώπους.* CIG IV 8185[a] est inscriptio amphorae, cuius in ea parte, qua repraesentatur venatio apri Calydonii, inveniuntur nomina canum haec: *Λάβρος, Μεθέπων, Ὄρμενος κτλ.*, venatorum haec commemoro: *Ἀν[κ]αῖος* (ita supplent Minervini in Bullet. archeol. Nap. III p. 120 et Boeckh) *Σίμων* aut *Σῖμος* (cf. Bullet. dell'Instit. arch. 1845 p. 114 Monum. ined. IV 54). Fortasse aliqua ratio est inter haec nomina et ea quae Tzetzes profert (VII 124 *Ἀνταῖος* XII 836 *Ἀκταῖος*). Cf. etiam Eustath. 772, 1 *οἱ δὲ εἰπόντες τρεῖς αὐτοὺς εἶναι* (Telchines) *ὀνόματα κομίζουσιν αὐτοῖς Χρυσὸν καὶ Ἄργυρον καὶ Χαλκόν.* Panofka Archaeol. Zeit. 1845, 125. Gerhard, Apul. vasengem. p. 14. not. 37.

VII 176ss: *Τοὺς δ' ἀμαθῶς Ἀντίοχον λέγοντας ταύτην* (Antiocheam) *κτίσαι*

Ἀτταϊός τε καὶ Περιττᾶς, Ἀναξικράτης ἅμα
Ἐλέγξουσι σαφέστατα καὶ δείξουσι ληροῦντας
Σὺν οἷς Ἀσκληπιόδωρος δὲ οἰκετὴς[1]) *τυγχάνων*
Οὗς ποτε Σέλευκος ποιεῖ κτισμάτων ἐπιστάτας.

Cf. Foerster Mus. Rhen. XXXVIII 633 not. 2; de Asclepiodoro Mueller F. H. G. IV 302, 3 recte, ut mihi videtur: „*Asclepiodorus probabiliter is est, quem Syriae satrapam commemorat Arrian. Exped. Al. III 6, 8. IV 13, 4.*“ Cf. IV 7, 2. Pro *Ἀτταῖος*, quod nomen alibi non invenio, dubito an sit legendum *Ἄτταλος*, cf. Arrian. An. IV 27, 5 *Ἄτταλον δὲ καὶ Ἀλκέταν καὶ Δημήτριον τὸν ἱππάρχην ἐπὶ Ὥρα στέλλει* (Alexander), *ἄλλην πόλιν, παραγγείλας περιτειχίζειν τὴν πόλιν.* De Anaxicrate nihil habeo. De Peritta confero quamvis dubitanter CIG II 2771 *Μύωνα Περίττου τοῦ Ἀδράστου τοῦ Διονυσ[ίου] τοῦ Περίττου τοῦ φύσει Ἀδράστου Μόλωνος Μύων[ος Ἀδ]ράστου, ἄνδρα [ἀπὸ] πατρὸς καὶ προγόνων ἐνδόξων... ἀνδρὸς ἀπόγονο[ν] τῶν συνεκτικότων τὴν πατρίδα. .ἐν... ἱερατεύσαντα θεοῦ Νέρβα παρασχόντα χρήσιμον ἑαυτὸν τῇ πατρίδι* cf. nr. 2770. Est inscriptio Aphrodisiade, quae erat urbs Cariae, inventa.

VIII 723ss.

Ἐκ τούτων τῶν τριάκοντά (*νήσων* Ptolem. II 3, 33 **1**)
εἰσιν αἱ Ἑσπερίδες.
Πρὸς μέρη γὰρ ἑσπέρια(?!) *κεῖνται τῆς Βρεττανίας.*
Τριῶν δὲ Διονύσιος πόλεων μόνον λέγει.

Cogitavit sine dubio de Dionysio Periegeta, qui de Hesperidibus insulis haec (561ss.): *αὐτὰρ ὑπ' ἄκρην | ἱρὴν ἣν ἐνέπουσι κάρην ἔμεν Εὐρωπείης | νήσους Ἑσπερίδας, τόθι κασσιτέροιο γενέθλη. | Ἀρνειοὶ ναίουσιν ἀγαυῶν παῖδες Ἰβήρων.* Neque eo quem attuli loco neque alibi, quantum video, Dionysius quicquam narrat simile Tzetzianis. Dubitanter haec profero: videtur mihi Strabonem III p. 175 in memoria tenuisse, qui *αἱ δὲ Καττιτερίδες,* inquit, *δέκα μέν εἰσιν, μία δ' αὐτῶν ἔρημος, τὰς δ' ἄλλας οἰκοῦσιν ἄνθρωποι μελάγχλαινοι* (conf. Eustath. ad Dionys. Perieg. l. l.), pro *δέκα* invenisse δ' — quod non ita raro in manuscriptis invenitur —, detracta ab illo numero (4) una insula inhabitata *τριῶν... πόλεων* scripsisse, denique falso Dionysium Periegetam pro Strabone laudasse.

X 886ss. *Ἐν Ὀδυσσείᾳ Ὅμηρος τὸν Ὀδυσσέα λέγει*
Μετὰ τὴν παρὰ Κύκλωπος κατάβρωσιν ἑξ φίλων

[1]) *Διοικητής* $A^2 B^2$ recte.

Ἀντίφου, Εὐρυλέοντος, Ἀφείδαντος, Μενέτου
Κηφέως καὶ Στρατίου τε, σὺν ἓξ λειφθεῖσιν ἄλλοις
Ὧν κλήσεις Ἀμφιδάμας τε, Ἀμφίαλος, Λυκάων
Ἀντίλοχος καὶ Ἄλκιμος μετὰ καὶ Εὐρυλόχου,
Τὸν Κύκλωπα μεθύοντα κοιμώμενον τυφλῶσαι.

Quorum nota sunt nomina Eurylochi, Antiphi (Od. II 19s.); nomen Antilochi, socii Ulixis, invenio in pictura pulcherrima a C. Woermann, die antiken Odysseelandschaften, Monac. 1876 publici iuris facta, tab. I, cf. p. 5. 13, 8. Praeter illud ibi legitur nomen Eurybatis praeconis et Anchiali (pinguntur adeuntes Antiphaten regem Laestrygonum); estne *Ἀμφίαλος* Tzetzae, nomina illa confundentis? cf. Od. VIII 112. 114. 128.

b) Denique ea enumeranda sunt, quae neque unde sint ducta neque quam vere sint dicta ostendere possum.

I 306. IV 279. VII 9: mater Orphei Menippe filia Thamyridis. Cf. schol. Prolegg. Alleg. II. 64. Lobeck, Aglaoph. 328 not. p. Gerhard, Act. phil.-hist. Acad. Berol. 1862. p. 46 not. 12.

I 343 *Πλούταρχος δ' ὁ νεώτερος πόρνας ἐκείνας λέγει* (Sirenes). Cf. ad Lyc. 653. Utrum cogitaverit de Plut. Quaestt. conviv. IX 14, 6 coll. Io. Antioch. Mueller F. H. G. IV 539, 17. Heraclit. de incredib. 14, aliis locis, an vere Plutarchum quendam ante oculos habuerit (v. Voss. de histor. graec. ed. Westerm. II 10 p. 252) non audeo discernere, quamquam potius illud putarim.

I 498s.:

Καὶ φεύγει πρὸς τὸν Μίνωα (Daedalus) *οὗπερ Ναυκράτῃ δούλῃ*
Μιγεὶς Ἰκάριον γεννᾷ.

III 422ss. *Ἅπαξ τοῦ ἔτους ἄνωθεν οἷα θεὸς τοῖς πᾶσιν*
Ἀφ' ὑψηλοῦ προέτεινε (Sardanapalus) *τοῦ πύργου τὴν χειρίδα*
Ἣν προσεκύνουν βασιλεῖς καὶ μεγιστᾶνες.

Conf. Nic. Damasc. in Muelleri F. H. G. III 357, 8. Diodor. II 21, 3ss. 23.

IV 361, cf. ad Lyc. 41: Augeas filius Solis et Iphiboae. Pro *Ἰφιβόης* proponit Heyne ad Apollod. II 5, 5 *Ἰφινόης*; non video ullam mutandi causam. Cf. etiam Schirmer in Roscheri lex. myth. s. *Αὐγέας*.

V 178ss. *οὗτος ὁ Διονύσιος πολλὰς μὲν τραγῳδίας | ἐν ταῖς Ἀθήναις ἀναγνοὺς, δεύτερος τρίτος ἦλθεν. | Εἰς Λύτρα δὲ τοῦ*

Ἕκτορος καλούμενόν τι δρᾶμα[1]) [*Ἀναγνωσθὲν ἐνίκησεν πάντας ἐν ταῖς Ἀθήναις.*

De verbis *ἀναγνωσθὲν* (cf. schol. *οὐκ οὗτος ὁ βασιλεὺς ἀνεγίνωσκε ταύτας ἐν Ἀθήναις, ἀλλ' ἕτερός τις*!) et *πάντας* cf. Welcker, griech. tragoed. p. 1232. Quod idem v. d. vss. 160—5 a Tzetza ipso esse excogitatos putavit, non assentior, cf. Plut. de fort. Alex. II 1, cuius verba Tzetzes quodammodo in Byzantinorum linguam vertit.

V 274—81 (cf. XII 174—178)

Ἑλλήνων λόγοι ταῦτα δὲ ζήλῳ τῶν Αἰγυπτίων
Τῷ Ἡρακλεῖ προσάπτουσιν υἱῷ τῷ τῆς Ἀλκμήνης
Καὶ Ἄτλαντι τῷ Λίβυϊ, Ἰαπετοῦ μὲν γόνῳ,
Πρὸ δὲ τεττάρων γενεῶν Πέλοπος ὑπηργμένῳ
Ὃς Ἄτλας ὕστερός ἐστιν Ἄτλαντος τοῦ πρότερου
Κατὰ Ἑβραίων τε σειρὰν καὶ κατὰ τὴν Ἑλλήνων
Πρόσωπα τεσσαράκοντα σύν γε μιᾷ ἑξάδι[2])
Καὶ Ἡρακλέος ἄνωθεν ὡς δύο τρία γένη.

Aliter XII 176s. *Ἄτλαντος τοῦ πρωτέρου δὲ πρώτου πρὸς Ἡρακλέα | ὅλαις τρισὶ ταῖς γενεαῖς*(!) De aetate Atlantis vid. Clinton F. H. I. p. 8. 42. cf. et Serv. ad Aeneid. VIII 134: „*sane sciendum Atlantes tres fuisse: unum Maurum, qui est maximus; alterum Italicum, patrem Electrae, unde natus est Dardanus; tertium Arcadicum, patrem Maiae, unde natus est Mercurius.*“ De tribus Herculibus cf. Diod. III 74, 4.

De Tz. V 202s:

Ἄτλας ὁ Λίβυς ὥς φασι παῖδες τῶν Αἰγυπτίων
Καὶ μᾶλλον ὅσοι πείθονται Σώφιδι χρονογράφῳ

Mueller F. H. G. II 625 not.: „*scribendum est Σώθιδι chronologo ficto ex chronologiis, in quibus tempora Aegyptiorum ex periodi Sothiacae rationibus adornata fuerant.*“ Sed cf. schol. ad h. l. *τὸν Σῶφιν μέγα γράφε μοι· Σοῦφις ἦν καὶ Σοῦφις* et Sync. p. 105 Bonn. *Σοῦφις ἔτη ξγ΄. . οὗτος δὲ καὶ ὑπερόπτης εἰς θεοὺς ἐγένετο καὶ τὴν ἱερὰν συνέγραψε βίβλον, ἣν ὡς μέγα χρῆμα ἐν Αἰγύπτῳ γενόμενος ἐκτησάμην* cf. p. 106s.

V 677 *Αἰγέως καὶ Αὐτόχθης δὲ γίνονται θυγατέρες* ad Lyc. 494 *ὡς δ' ἀλλαχοῦ πάλιν εὗρον, μίαν ἔσχε γυναῖκα Αὐτόχθην, τὴν Περσέως, οἱ δὲ Χαλκιόπην*, cf. Meurs. de regn. Athen. III 4. Heyne

---

[1]) Cf. Nauck, F. G. T. p. 616ss.

[2]) XII 175 *ἓξ τε καὶ τεσσαράκοντα γονεῖς τελοῦντος πρώτου.*

Apollod. III 15, 6, 2 p. 372. Stoll in Roscheri lex myth. s. vv. tochthe et Xalkiope. 3).

VI 915ss. *ὁ Ἑλικὼν καὶ Κιθαιρὼν ὄρη τῆς Βοιωτίας*
Ἐξ Ἑλικῶνος ἀδελφῶν ὄντων καὶ Κιθαιρῶνος
Οἵπερ ἀλλήλους ἔκτειναν, ὡς οἱ Οἰδίπου παῖδες,
Ὡς ἔγραψε Λυσίμαχος, ἀνὴρ ὁ Κυρηναῖος.

Tzetz. ad Hesiod. Opp. p. 30 ed. Gaisf. [Plut.] de fluv. 2, 3. Mueller H. G. III 342, 26. Cf. supra p. 14.

VI 934ss. *Ἡ Πιερία ὕστερον Λύγκος μετωνομάσθη.*
Ἧς τὴν ἀρχήν, ὡς Μελισσεὺς ἐν Λελγικοῖς που γράφει,
Πρῶτος παῖς Ἡμαθίωνος Ἀέροπος ἐσχήκει.

Tz. schol. Hesiod. opp. p. 32 ed. Gaisford. Mueller F. H. G. 445.

VI 978ss: *τρεῖς δ' ἦσαν τῷ Ἰάσονι ἀμφίβολοι μητέρες*
Ῥοιὼ καὶ Ἀλκιμέδη δὲ μετὰ τῆς Πολυμήλης
Ὧν ἡ Ῥοιὼ Σταφύλου μέν, αἱ δ' Αὐτολύκου παῖδες.

Alcimede cf. Apoll. Rhod. I 47 et schol. ib. 233 et schol. ıol. Od. XII 69. De Polymela (vel Polymeda ad Lyc. 872) Apol-. I 9, 16, schol. Od. l. l. De Rhoeo, filia Staphyli, nihil invenio. n ab Apolline compressam Anium peperisse narrat Diod. V 62 Parthen. Erot. c. 1 (Mueller F. H. G. IV 313s.) schol. vet. ›. 580 *Ζάρηξ Καρύστου ἐστὶ τοῦ Χείρωνος· οὗτος ἔγημε Ῥοιὼ τὴν φύλου.* Cf. Tz. ad h. l., schol. vet. ad Lyc. 570. Fortasse Tzetzes :e illud tradidit, nisi ea quae Diod l. l. de Anio narrat, cum iis e Pind. Pyth. IV 197ss. de Iasone, confudit. Sed ad Lyc. 872 affert nomina: *Αἴσονος . . καὶ κατά τινας Ἄρνης ἢ Σκάρφης Ἰάσων.* Stoll ap. Roscher. s. Arne 2).

VIII 773 *τοῖς Σκύθαις αὕτη* (palus Maeotica) *Καρμπαλυὰκ λμνη κλῆσιν φέρει | τὸ Καρμπαλυὰκ δ' ἑλληνισθὲν πόλις ἰχθύων ει. Τὸ Κὰρμ γὰρ πόλις σκυθικῶς, τὸ δὲ Παλυὰκ ἰχθύες.* Cf. Plin. 7, 7 qui nomen Temerinda = mater maris affert. Cuno, forschungg. 47: *Κάρμ* = »gorodŭ« russice, »gradŭ« palaeoslavice. (?)

VIII 959ss. *Ἀδριανὸς . . .*

Κατὰ Σκυθῶν στρατεύσας τέ ποτε καὶ κυνηγήσας
Περὶ Ἀδριανοῦ πόλιν τερφθείς τε τῇ ἀγρεύσει,
Τὸ πρὶν μικρὸν πολίχνιον κλῆσιν Ὀρεστιάδα,
Ὃ Ἀγαμέμνονος υἱὸς πρὶν ἤγειρεν Ὀρέστης,
(Ἐκεῖ λουθεὶς γὰρ ποταμοῖς ἰάθη τῆς μανίας)
Καθηρηκὼς Ἀδριανὸς ὁ βασιλεύς, ὃν ἔφην, . . .

Εἰς κάλλος τε καὶ μέγεθος ἀνήγειρεν αὐξήσας,
Πόλιν Ἀδριανοῦ, πόλιν Αἰλίαν ὀνομάσας.

Cf. Strab. VII p. 326. St. B.s. v. *Ὀρέσται.* Eustath. ad Dionys. Perieg. 680. Lamprid. Heliog. 7.

IX 67—77. *Ἔτι τελούσης δ' ἐν ἀμφοῖν* (Antonio et Octaviano) *τῆς μάχης ἰσορρόπου*

Κατά τε γῆν καὶ θάλασσαν καὶ μηδενὸς νικῶντος
Ὁ Καῖσαρ Ὀκταούϊος ἑτεραλκῆ τὴν νίκην
Ῥωμαίοις ἐποιήσατο ταῖς καταστρατηγίαις.
Βύρσαις βοῶν γὰρ ἔστρωσε τοὺς λόφους νεεκδόροις
Καὶ δι' αὐτῶν ὀλισθηρῶν τὴν φύσιν ὑπηργμένων
Ὁλκάδων πλῆθος ἄπειρον πανσόφως καθελκύσας
Εἰς θάλασσαν τὴν ὄπισθεν στόλου τῶν Αἰγυπτίων
Αἴφνης κατετροπώσατο τούτους καταπλαγέντας
Καὶ τὸν Ἀντώνιον αὐτὸν ἡρωϊκῷ τῷ τρόπῳ
Πολλοῖς ἐνστάντα καρτερῶς ἀπέκτειναν τῇ μάχῃ.

Fortasse etiam 60ss. eidem fonti cui haec attribuendi sunt.

X 402ss:

Ποιήσας πᾶν τὸ τοῦ χρησμοῦ τὴν βοῦν τε σφαγιάσας (Cadmus)
Λύο τῶν φίλων ἔστειλεν, ὥνπερ αἱ κλήσεις αἵδε
Λ η ϊ ο λ έ ω ν τῷ ἑ ν ί, Σ έ ρ ι φ ο ς τ ῷ ἑ τ έ ρ ῳ,
Ὕδωρ ἐκ κρήνης Ἄρεος κομίσαι τῇ θυσίᾳ.

Cf. ad Lycophr. 1206 p. 960. schol. Eurip. Phoen. 638. 657ss.

XIII 118—24. *Ἄλλοι δὲ ἄρτον λέγουσιν ἀγροίκῳ ἐξαιτῆσαι* [1])

Ὃς ἀγνοῶν τὴν αἴτησιν, ἣν ὁ Νηλεὺς αἰτεῖται,
Γῆς βῶλον τούτῳ δέδωκεν εἴτε κατ' ἄλλους λίθον.
Καὶ οὕτως οὗτος ἐγκρατὴς ἐγένετο τῆς χώρας
Μάχην συνάψας κρατερὰν Καρσὶ καὶ Μιλησίοις.
Ἄλλοι δ' εἰς ἄλλον λέγουσι τοῦτο μὲν γεγονέναι
Καὶ ἐν ἑτέρᾳ χώρᾳ δὲ, οὐ Μιλητοκαρίᾳ..

Cf. ad Lyc. 1378s.

---

[1]) Neleum in Caria.

Elenchus fontium.

p. denotat huius dissertationis paginas.

Chil. I.

od. I 6ss. | 8—18: schol. Pyth. VII init. (p. 2. 21. 19—22: Herod. I 50ss. p. 3. 9s. 42.) | 23—50: . I 29ss. (p. 21s. 43). | 5: Xenoph. Cyrop. VII 2, | 56—81: ib. I 4, 16ss. (p. 82—86: Diodor. II 32,4). De 87ss cf. p. 58. 2: Nonn. hist. XX ad Gre- az. ed. Creuzer in Melett. (p. 15) | 117—120: Dion. 66, 14, 5 (p. 8s.) | 124— chol. Aristoph. Plut. 287. vet. Lyc. 1401 | 128—30: vet. Lyc. 1401 (p. 15) | p. 70. | 132: Dion. Cass. (p. 31).
: Plat. Republ. II p. 359D. | 56 Herod. I 8ss.
pollod. III 14, 1ss. (p. 26s.)
chol. Pind. Pyth. VII tit.
Aristoph. Nub. 64 (p. 16s.)
chol. Pind. Pyth. VII tit.
pollon. Rhod. (cf. vs. 229) I 221ss. (p. 22 de vs. 217 3 not. 2) | 218ss: Palaeph. ib. 23 (p. 35s.).
Il. XVI 808. XVII 40. . Halic. Thuc. hist. iudic. 856 Rsk.
ucian. Charid. 24. Ver. II 17. Conon. Narrat. 24. 239s: Jl. II 671ss.
241ss: Apollod. III 10, 3, 2. Lucian. Dial. Deor. 14. | 299ss. (cf. vs. 266): Nicandr. Theriac. 903ss.
305ss: p. 77. | De 309ss. v. p. 54s.
316s: Od. XI 259ss. | 318ss: Mueller F. H. G. IV 539a | 327ss: Ps. Callisth. I 47.
330ss: Od. XII 39ss. Lyc. 712. Eurip. Helen. 167ss. | 341ss: Lycophr. 719ss. Schol. vet. Lyc. 712. | 341s: v. p. 54 et not. 1. | 343: p. 77 | 344: Schol. Od. XII 39 (Cf. ad Lyc. 653 p. 721).
353ss: Iulian. ep. 41. De 358 v. p. 62s. | 359—63: Nic. Alexiph. 301ss. | 364—74: Plut. cohib. ir. 6.
385—92: Diod. VII frg. 28. p. 36.
393ss: Herodot. I 23s. Oppian. Halieut. V 498ss.
415—24: Schol. Eur. Orest. 5. 812. | 425—29. 432—35. 437ss: Schol. Or. 812. | (p. 10. 52s.) | 430s. 436: Schol. Apoll. Rhod. Argonaut. IV 177 (p. 2. 4. 36).
473ss: Apollodor. III 1, 3. | 490—98: ib. III 158. | 498s: p. 77. | 500ss: Diodor. IV 77ss. Schol. Jl. II 145. | 513—9 Schol. Eur. Hec. 838. p. 7.
542—57 Apd. III 15, 1, 3. | 558—62: Palaeph. VIII

582ss. = Diodor. X frg. 30. Plut. Cimon. 15s. p. 31s.
594ss: Schol. Pind. Ol. VII tit.
619: p. 10. | 622: Aristoph. Eq. 534. | 623: Aristoph. Pac. 698s.| 624—33: Schol. Arist. or. 46. p. 200s. Frommel. (p. 2). De 636ss. v. p. 54s.
640—681: Phalarid. ep. 5. 94 etc.| 646—66: Lucian. Phalar. I 11ss. Diodor. XIII 90, vid. IX frg. 20 (cf. frg. 19). Pind. Pyth. I 185. (Tzetz. vss. 667s.) | 682ss: Schol. Aristid. or. 46 p. 205 Frommel.| 685ss: Schol. Pind. Ol. IX 1 (p. 2).
692ss: Strab. VIII 362 | 696ss: Dion. Chrysost. or. II p. 34 Emper.
700—720: Diodor. v. p. 58. Cf. p. 3. 36. | 721—58: Diodor. aut Dion. v. p. 62 cf. p. 43. | 759—805: Dion. v. p. 61 (De vss. 762s. cf. Strab. VI 282. p. 43s. cf. p. 15) p. 27.
821ss: Herod. I 75.
826ss: Herodot. IV 87s. De 837s. cf. p. 15 not. 2. De 842s. p. 3.
848—52: Aristid. or. 46. II 224. Dind. et schol. Aristid. p. 241. 292ss. Fr. | 853ss: Herod. V 100s. VI 94 etc. De 967—70 cf. Diod. XI 10. | 981: Plut. Them. 13, cf. etiam Lys. or. II 27ss. (Tzetz. II 14). Cf. p. 10. 15. 18. 21 not. 2. 22. 27. 32. 36. 43.

Chil. II.

16ss: Dion. Cass. 51, 15ss. Virgil. Aen. VIII 683. 697. 707s. Lucian. Hist. scrib. 62. Galen. de ther. 8. de compos. med. I 1. Plut. Anton. 25ss. Diodor. XXXIII 16. XXXIV 36. Georg. Sync. p. 583 Bonn. De Ioanne Antiocheno cf. Mueller F. H. G. IV 567 frg. 72a. p. 32. 36.
35ss: Dion. Cass. ll. 68. 69. | 86ss: p. 72.
103—13 (104—19. 129s. 133—48): Dion. Per. 62. | De 120—128 vide eundem locum. | 131s. cf. Diodor. XXVI frg. 18. cf. V 37. | 153ss: p. 72s.
157—485: Apollod. bibl. II 4, 8ss. (p. 10. 11 [et not. 1. 2.] 18. 23. | 164ss: Ptolem. Tetrabibl. Syntax. ed. Basil. 1535 p. 86. 123. 164s. 188s. (p. 44).| 210ss. 365s: Schol. Pind. I. IV 87. | 238ss: Palaeph. 39. | 364: Plut. Sertor. 9. | 436—42: Musae. 148ss. | 488ss: vid. Quint. Posthom. VI 208ss. (p. 54.)
555ss. = Diodor. IX frg. 15 (cf. 14, 2). Cf. Pausan. VI 5, 3s. Suid. s. v. *Πολυδάμας*.
560ss: Herod. III 137. Diod. XII 9.
569ss: Theocrit. IV 33ss. | 588s: Apollod. III 11, 2. |590: Apollod. II 5, 11, 8. | 591 ib. II 7, 7, 1. | 592ss. Anonym. de amic. (Westerm. Paradoxog. p. 220s.)
602ss: Lucian. D. Mort. I 3 (p. 44).
605ss. Cf. Lobeck, Aglaoph. 422.

Kinkel Fragm. Epic. Graec. p. 133, 138.
113—17: Schol. Pind. Pyth. IV 15. 39. 76. (p. 51 not. 1.) | 618ss: Apollod. I 4, 3. (p. 3).
326: Steph. Byz. s. *Τορώνη* (p. 19). | 627ss: Od. IV 384ss. | 631s: Luc. Saltat. 19.
641ss: Apollod. I 9, 9, 1. Od. XI 285 cum schol. (p. 36).
654ss: Apollod. III 13, 5. (p. 3.) Pind. Nem. IV 101. Schol. Apoll. Rhod. I 582. Eur. Androm. 17ss. (p. 44).
665ss: Schol. vet. Lycophr. 1393. Cf. Palaephat. 24.
686ss: Apollod. III 10, 3. 11, 2. Schol. Pind. Nem. X 112ss. (p. 2. 23.)
717ss: Apollon. Rhod. I 640—49 (cf. vs. 54).
723ss: Herodot. IV 13ss.
741ss: Plut. Thes. 30ss. Apollod. II 5, 12, 5.
759ss: Philostrat. Her. II 1. Lucian. D. Mort. 19. Vid. q. 50. et not.
785ss: Eurip. Alcest. | 785: Apd. I 9, 10. De 786 cf. Hygin. fab. 14. | 787 Apollod. III 10, 8. Schol. Eur. Alcest. 264.
843ss: Apollod. I 3, 2, 2. Orph. Lith. 17. 43ss.
868ss: p. 19. 32. Herod. I 74. | 877s: Lucian. Astrol. 18. p. 27 | 888ss: p. 70. | 892ss: Philost. v. Apoll. I 4. | p. 37. 899s: Diog. La. VIII 56. De 901 cf. p. 11. | 902ss: Iambl. vit. Pyth. 28. Porphyr. vit. Pythag. 4. | 906ss: Diog. La. VIII 59, cf. Sturz, Empedocl. fragm. e. p. 49 not. 42.
920ss: p. 74.
925ss: Philostr. vit. Apoll. | 933—49 Hesych., vide p. 63.
983ss: Hippocr. epp. 10ss. Diog. La. IX 43 (p. 19).

Chil. III.

1ss: Herod. I 192.
12ss: Jl. XX 215ss.
30ss: Herod. VII 27ss.
65ss: Theocrit. Id. XVII 76ss.
76ss: p. 11.
83ss: De Dione cf. p. 3, de Ctesia p. 6. Diod. I 53. Herod. II 102. Ps. Callisth. II 31. III 17. Theoph. Simoc. Histor. Maur. VI 11. p. 37.
102ss: Plut. Cat. mai 2ss. De Dionysio Halicarn. (vs. 154) v. p. 3. Diodor. 31, 34. 37, 4. Dion. Cass. 37, 21. 39, 32ss. etc. Cf. p. 17. 32. 37. 44. | 173s: p. 66s. | 226: Luc. dom. 28.
232ss: Theophyl. Simoc. Hist. Maur. VI 11.
242ss: Ad Lycophr. 307ss. Mueller F. H. G. III 305, 25.
249ss: Cf. Eur. Hec.
260: Pind. I. VI 65. Soph. Aiac. 569. Schol. vet. ad Lycophr. 452. | 261: Steph. Byz. s. *Φιλαΐδαι*.
284: Hom. Od. III 306, cf. schol. Pind. XI 25. Nicol. Damascen. frg. 34. ap. Mueller F. H. G. III 374s. | 285—90: Schol. vet Lyc. 610. | 291ss: Schol. vet

Lyc. 1093. 1218. p. 38.
349—55: Pseudo-Callisth. II 20. 21. | 356ss: Diodor. XXIII frg. 16 (cf. frg. 15.). p. 36.
388ss: Herod. II 78.
393ss: Plut. Lycurg. 28. p. 3.
399ss: Herod. III 139s. p. 23.
411ss: Diodor. II 23ss. p. 28. 37. 43.
458ss: Herod. IV 87ss. p. 19. 28. 38. 44.
544ss: Herod. III 125ss.
561ss: Vid. Xenoph. Cyropaed. De Ctesia et Herodoto (647) cf. p. 5s.
648ss: Vid. Xenoph. Cyrop. p. 5. 8. 11. 19.
806ss: Apollod. II 5, 9, 6. Steph. Byz. s. *Ἡράκλεια* p. 38.
818ss: Plut. Publicol. 16. p. 44s.
830ss: Dion. vid. p. 62, ib. de Dionysio Hal. et Plutarcho. Vid. etiam p. 8. De Hesychio (vs. 877) cf. p. 63. | 879—84: Schol. Arist. Plut. 926. p. 2. 4. | 885ss: Pseudo-Callisth. III 18ss.
950—52. 963ss: Arrian. Bithyn. p. 61. | 953: Aesch. Prom. 796. 954: Herod. I 84 coll. IX 83. p. 42. | 955—58. 61s: Iul. Poll. Onomast. II 94s. p. 2. | 959: Od. XII 92.
988ss: Herod. V 111s. p. 19.

Chil. IV.

26ss: Jl. XVII 426ss.
182ss: Plut. Themist. 10. | 199: Schol. Eur. Hec. 1249. Mueller F. H. G. III 305, 25.
235—44: p. 45. | 266ss: Timae. frg. 84a De Dionysio Halic. et Dione Cass. vid. p. 3. Diodor. XXVI frg. 14.
279ss: Orph. Lith. 105ss.
351ss: Philostr. vit. Apoll. V 5.
357s: Od. X 139 et schol. | 359: Dion. Hal. I 17. Schol. Pind. Ol. IX 68. | 360: schol. Pind. Ol. VII 24. 131.
361: p. 77. Diod. IV 60. | 362: Od. XII 132s. | 363: Cf. Hygin. fab. 154. (Merope[1])) et schol. Pind. Ol. VII 1 35 (Rhodos).
385ss: [Plut.] Plac. phil. III 1. p. 61. med.
389ss: Schol. Pind. Ol. VII 159. p. 2. 7.
394ss: Dion. Perieg. 391ss. p. 23.
416ss: Jl. XXIV 602ss. Schol. Eur. Phoen. 159. Apollod. III 5. 6.[2])
786ss: Herod. II 2ss.
836—86: Sueton., vid. p. 60.
892ss: Plut. Thes. 30ss.
923ss: Plut. Solon. 5.
965ss: [Eur.] Rhes. 510s.
972ss: Jl. VII 235ss.
982ss: Aesch. VII c. Theb. 550.
996ss: Triphiod. 51. Lycophr. 277s. p. 2.

[1]) Ibidem alia Merope commemoratur, filia Solis. Apud eundem praef. fab. 151 Dioxippae (Tzetz. vs. 366) mentio fit, Aeglae ib. f. 154. Videtur idem fons fuisse Tzetzae et Hygini. Hemithea (366) est filia Iovis et Electrae (apud Tzetzam est Helias) schol. Eur. Phoen. 7.

[2]) De vss. 468—780 cf. Giske l. l. p. 15ss.

Chil. V.

8ss: Od. III 1. 8s.
17ss: Jl. XX 196ss.
24ss: Jl. VI 123ss.
69ss: Jl. XI 708ss. Nonni Synag. histor. in Gregor. Nazianz. ed. Montague p. 140. Westermann, Mythogr. p. 375. p. 73.
100ss: Dion. Hal. I 39. 42. Dion. Cass. frg. 4.
111ss: Apollod. II 5, 4. Hesiod. Scut. 185. Philostr. Heroic. II 17.
138ss: Diodor. XIII 91. Plut. Alex. fortit. II 1. Lucian. adv. indoct. 15. p. 12. 19. 33 (et not. 1). 45. 77s.
202ss: Diod. lib. I. Sync. p. 105 Bonn. 262ss: Diodor. IV 27. Vid. p. 78.
309ss: Jl. II 404ss.
317ss: Jl. III 212ss. Plutarch. de garrulit. 17.
338ss: Plut. Solon. 5. 6. 38. Diog. La. I 58. p. 23s. 28.
444ss: Schol. Eur. Or. 5. Soph. Aiac. 1279. Jl. XIII 792. Pind. Ol. I 98ss. p. 39.
555ss: Diodor., cf. Dion. Cass. LXXI 53. Dionys. Halic. II 72. Plut. Num. 12.
564ss: Schol. vet. Lycophr. 44. 808. Plut. Rom. 2. p. 39.
629ss: Plut. Sol. 12.
637ss: [Demosth.] Epitaph. p. 1398, 20ss. Rsk. Schol. vet. Lyc. 110. Apollod. III 15, 1ss. p. 50. 78s.
717ss: Apollod. II 4, 2. Hesiod. theog. 276. Cf. Ps. Plut. fluv. 18, 6. Arist. Equ. 693.
829—34: Malal. p. 132. Bonn. Vid. p. 28.
837ss: Phalarid. epp. (837s. 856—65: ep. 106. | 867—74: ep. 107. | 875—8: ep. 3. | 880—85: ep. 104. | 886—903: ep. 15 | 904—17: ep. 137 etc.) 853ss: Luc. Phalar. I 12. | 957ss. Diodor. Vid. p. 58. Cf. p. 8. 17.
983ss: Vid. p. 34.

Chil. VI.

5—185: p. 67s. Cf. p. 12. 29. 43. | 13—15: Demosthen. de coron. 129 p. 270. | 35ss: Hermog. de id. II 3. p. 308 W. p. 67. | 50: Aesch. II 5. | 54ss: Aesch. or. I. | 164s: Arrian. Anab. III 6, 4ss.
186—200: p. 29.
201—23: Dion. Cass., vid. p. 62.
233—46: Diodor. XIII 91ss. Plut. Timol. 14.
247ss: Plut. Aem. 37.
279—282: Galen. de ther. c. 8. | 300—302: id. de comp. med. I 1. De 292—299 cf. ad II 16ss. p. 45s.
303—8: p. 33.
309ss: Plut. Cat. mai. 24. p. 24. 46.
343ss: Schol. Pind. Pyth. IV tit.
367ss: p. 34.
376ss: Aeschin. c. Ctesiph. p. 440. Rsk.
410ss: Plut. Apophthegm. Regg. Phil. 6. p. 30. De 418ss. vid. p. 39.
470ss: Diod. XXI frg. 23.

481ss: Ptolem. Chenn. Nov. Hist. Cf. p. 71s.
485ss: Herodian. I 17.
511ss: Orph. Lith. 383. Soph. Philoct. 605ss. Eur. Troad. 960.
516s: Lycophr. 343.
518ss: Plut. Public. 4ss. p. 30.
527ss: Dion. p. 62. Cf. p. 11. 24. 43. 46.
561ss: Apollod. III 4, 2ss. | 580 laudat Euripidis Bacchas, 581ss. Ioannem Antiochenum. (Mueller F. H. G. IV 545, 7).
606ss: Philostr. Her. 3, 4. Dion. Perieg. 250.
666ss: Plut. Cam. 14. p. 8. 39.
707ss: Diod. I 34. Herod. II 92. IV 177. p. 12.
713ss: Lycophr. Alexandr. 719ss. p. 35,
720ss: Od. IV 220ss. | 735ss. (cf. VIII 733ss.): Diod. III 18.
739ss: Od. IV 14s. 35s.
834ss: Hesiod. O. D. 86.
846ss: Plut. Philop. 1ss.
900ss: Pind. Ol. I 53ss.
917ss: p. 14.
931ss: Cf. Tzetz. schol. ad Hesiodi O. D. p. 29. (32.) p. 79.
949ss: Eur. Orest. 479.
959ss: p. 54.
977ss: Od. XI 259. Schol. Od. XII 70. Apollod. I 9, 11. 16 p. 54.
989ss: Schol. Pind. Pyth. III 14. 3. Et. M. 154, 43. 434, 15.
994ss: Schol. Apoll. Rhod. I 538.

Chil. VII.

1ss: Jl. I 263s. Od. XXI 295s. | 10—18: Palaeph. c. 1. | 19—29: Pind. Pyth. II 67ss. | 30ss: p. 74s.
57ss: Apd. II 5, 1.
65—71: Jl. IX 535ss. | 72ss: Cf. Suid. s. v. *Σωτήριχος*, Fabric.-Harl. Bibl. Gr. III 52.
87ss: Apollod. I 9, 7.
92ss: Jl. II 592ss.
123ss: Diod. V 55. Zenob. V 41. Strab. XIV 653. Vid. p. 75.
159s: Herod. I 7. Apollod. II 1, 4, 3.[1]) | 161: Apd. II 1, 4. | 164ss: Apd. III 1, 1. Schol. Eur. Phoen 5.
167ss: p. 2. 12. 66. (cf. Mueller, F. H. G. IV 468ss.) 75s.
203—20: Herod. III 39ss. P. 24. 46.
287ss: Plut. Cim. 10.
290ss: Od. IX
306—10: Apd. III 12, 6, 6. | 311—21: schol. Pind. N. III 21 (cf. schol. Ol. VIII 39).
322—28: Apd. I 7, 2.
349—55: Apd. II 1, 4. | 356. 362s. Diod. I 28. | 357—61: Aesch. Pers. 157. | 364—67: Apd. II 1, 4, 4. | 367—71: Phleg. Mir. 30s. (Westerm. Paradoxogr. p. 141 Mueller F. H. G. III 623, 59. 60. cf. IV 432). | 372—76: Apd. II 1, 5, 2ss. | De Amymone 376 vid. Apd. II 1, 5, 3 et 4, 8.
400ss: Ps. Callisth. I 27. 46 p. 19s. | 410—13: Dion. Chrysost. or. II p. 28. Emp.
441 (cf. XI 850): Dion. Chrysost.

[1]) Agenorem (159) ipse addidit (cf. 162s. Apd. II 1, 5, 4.)

or. II p. 40. Emp.[1])
446ss: Herod. II 158. IV 42. Diod. I 33. p. 30.
459ss: Apollod. III 14, 8.
629ss: vid. p. 55ss. 4 (et not. 2).
778ss. (cf. III 410ss): Diod. II 23ss. Schol. Arist. Av. 1022, cf. Strab. XIV 671s. Mueller F. H. G. II 305, 5.
810ss: Apollod. II 3, 1. De Bellero (813) cf. schol. Jl. VI 155, Anteia (816) Jl. VI 160, Stheneboea (ib.) Apollod. l. l.
887ss. (927s.): Jl. II 212ss. cum schol.
937ss: Plut. Glor. Athen. 1.
944ss: p. 63ss.
990ss: Herod. VI 19—21.

Chil. VIII.

8ss: p. 77.
12ss: Od. IV 184s.
60ss: Od. XIX 203.
97ss: Jl. V 59s.
145ss: Jl. XVII 695.
150ss: Plut. Solert. anim. 23.
166: schol. Jl. I 392. | 175s. Jl. XIX 90s.
208ss: Od. IV 194ss. Jl. IX 408s.
233ss: Plut. Phoc. 36. Platon. Phaed. 62ss. p. 39.
246ss: Jl. XXIII 70s.
258ss: Schol. Arist. Equ. 526, cf. Meineke, Com. Gr. II 119.
442ss: p. 27. Herod. II 121. 150. Od. XIX 244ss. p. 51.
531: p. 46.
557ss: Plut. Regg. apophthegm. 15.
574ss: Strabon. XV 689.
582ss: Dion Per. 748. 1143.
595ss. 790ss: p. 5. | 606ss: Strab. I 49. II 121.
633ss: cf. ad VII 629ss.
648ss: Dion. Perieg. 587ss. et schol. ad 593. Ioseph. A. J. VIII 6, 4. Schol. Dion. Per. 1. p. 13 not. 1.
685s: Dion. Per. 455s. p. 40.
707ss: Ptolem. II 4, 7. p. 12.
720ss: p. 76.
733ss: Diod. Sic. III 18. Odyss. I 24.
759ss: Herod. IV 48 (cf. 10). Ptolem. III 5, 22.
763ss: Herod. IV 10. Steph Byz. s. v. *Γελωνοί.*
767—69: p. 15. | 770—78: p. 70. 79. | 779. 782: Strab. XI 505. 506. XV 688. Dion. Perieg. 714. 1134. | 784s: Ptolem. VI 12. | 786: Dionys. Per. 747.
814ss: Schol. Pind. Isthm. II 5.
837ss: Schneider, Callim. frg. II 202ss.
889ss: p. 30 et not.
905ss: Plut. Lycurg. 2ss. p. 27.
945: Dion. Hal. Comp. verb. p. 68. Schaefer.
946ss: p. 35 et not. 2.
949ss: p. 79.
985ss: p. 6.
993ss. et

[1]) In iis quae sequuntur confundit Olynthum cum Lampsaco, Aristotelem cum Anaximene rhetore. Cf. Paus. VI 18, 3s. Suid. s. *Ἀναξιμένης.*

Chil. IX.

1ss: p. 13. Plut. Caes. 48. 49. | 26ss: Plut. Anton. 25. De 28 cf. p. 46s. | 35ss: p. 24s. | 51s: p. 31. | 67ss: p. 80. | 84ss: p. 40.
123ss: Plut. Lys. 19. Schol. Pind. Ol. VI 156. p. 47.
216ss: Herod. IV 137. V 11ss.
298ss: Plut. curios. 16.
335ss: Schol. Apoll. Rhod. III 62. Schol. Jl. I 268. Pind. Pyth. II 83. Palaeph. 1. p. 75.
497ss: p. 69.
502ss: Diod. II 4ss. p. 47. De 567ss. cf. Diod. Sic. II 7. Dio Cass. 68, 27. Herod. I 178. Philostr. v. Apoll. I 26.
695ss: p. 13. 20.
803ss. 813ss: p. 16 et not. 1. p. 40 et not. 1.
919ss: Jl. II 271ss. 371ss.
934ss: Theophr. Charact. praef.
943ss: Diod. XX 41. Cf. Plut. de curios. 2. Luc. Philos. 2. (vid. etiam Hist. scrib. 33). Schol. Aristoph. Pac. 757.

Chil. X.

150ss: Eur. Hec. 1ss.
173ss: p. 16 et not. 1. 47. | 185s: p. 9. not. 1.
198ss: Herod. V 12ss. p. 40.
309ss: Od. VIII 557ss.
314ss: Od. VII 105ss.
332ss: Jl. IV 141ss.
347ss: p. 25.
394ss: cf. Apollod. III 1, 1. 4, 1ss. Schol. Eur. Phoen. 638. 663. Palaeph. VI. p. 80.
474ss: Herod. III 139ss.
491ss: Diod. I 13. Palaeph. LIII Sync. p. 18 C. 51 B.
515ss: Hes. Theog. 909. Musae. 63ss.
523ss: Aesch. Prom. 133.
619ss: Plut. Pelop. 3. p. 40.
631ss: Plut. Cat. mai. | 638ss: p. 33. 40s.
682ss: p. 41.
710ss: Et. M. 154. 434. | 718ss: Apollod. III 10, 3. 4.
728ss: Aesch. Pers. 975. Pind. Ol. VI 20ss. Herod. VIII 85.
790ss: Diog. La. III 11. VIII 15. Iambl. vit. Pythag. 31. p. 47. 48 (et nott.).
828ss: Plut. Dion. 35. | 839ss: Plut. Alex. fort. II 1. | 849ss: schol. Arist. or. 46 p. 264. Frommel p. 41. | 874: p. 33.
886ss: Od. II 19ss. X 87ss. p. 76s. | 928ss: Malal. p. 114. | 946ss: p. 31.
969ss: p. 20.
995s: p. 41.

Chil. XI.

1ss: p. 48 not. 2.
65ss: Porphyrii et Iamblichi vit. Pythagorae. p. 21 et not. 1.
97—99: Ps. Callisth. I 13. | 100ss.

Plut. Alex. fortit. II 2.
377ss: Jl. V 430. Strabo IV 127. XII 566. Paus. X 16ss.
498ss: p. 13.
532: p. 69.
549ss: Plut. Thes. 15.
649ss: p. 67.
696ss: p. 21.
719ss: p. 68s.
839ss: p. 48.
849ss: p. 39. Diog. La. III 4.
891ss: Ptolem. Geogr. III 9ss. p. 13 et not. 3.

Chil. XII.

5ss: p. 66. | 18ss: Galen. de antid. 1.
125ss: p. 25s. 54.
322ss: Jl. II 857. | 330ss: Herod. III 102.
341ss. cf. Boisson. Anecd. Gr. I 420, J. Lydus, de mensibus p. 30 ed. Roether.
349ss: schol. Plat. Polit. p. 289D.
368ss: p. 41.
375ss: p. 21. 48.
464ss: Diod. XV 87.
472ss: p. 48.
498ss: p. 26.
517ss: p. 48.
532ss: p. 48.
785ss: Zenob. V 63.
791ss: Schol. Jl. V 333 p. 61.
835ss: p. 75.
841ss: p. 41s. 52 not. 1.
874ss: Jl. VI 186. Dionys. Per. 654. p. 49.
893ss: p. 13 not. 3. 37 not. 1.
907ss: p 13. | 917s: Dionys. Per. 772ss. | 919: Orion. s. *Συρία*. | 922ss: Diod. II 16.
934ss: Theocr. III 40ss. et schol.
951s: Philostr. Heroic. II 18.
953ss: p. 33s.

Chil. XIII.

100ss: Cf. schol. vet. Lyc. 1378. p. 49. 80.
131ss: p. 14.
156ss: p. 16.
441ss: p. 14. 42. 49 et not.
446: p. 14. 49. et not.
573ss: Jl. XVII 53ss.
586ss: schol. Hom. Jl. XVIII 493. p. 50. 66 et not. 1.